

ஆகாசம்

மாத இதழ் 06

ஒக்டோபர் 2005

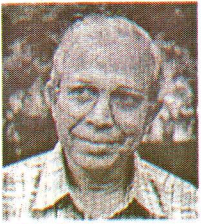
45.00 ரூபா

ஊட்டல்

யாத்ரிகன்

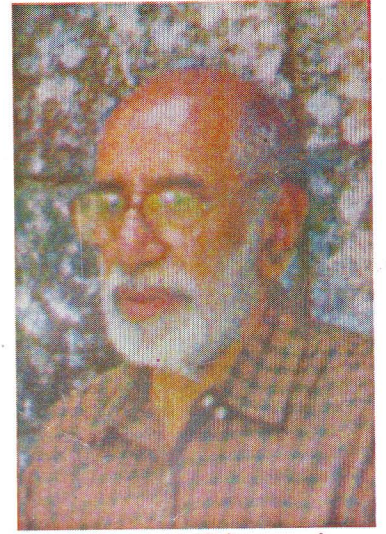
கடந்த நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை
-மு. பொன்னம்பலம்-

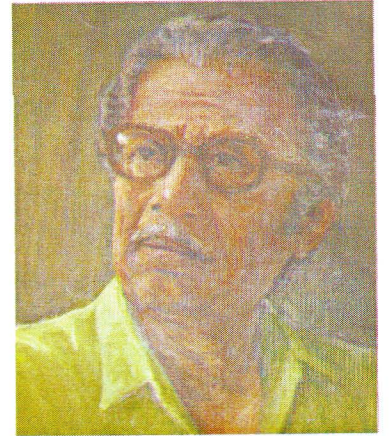
'எம்.ஏ. நுஃமான்'
தமிழ் புலமைத்துவத்திலிருந்து
பிரிந்துசெல்லும் முஸ்லிம் புலமைத்துவம்
-எம்.ஐ.எம். றஊப்-

'எஸ்.வி.ராஜதுரை'
ஓர் அறிவியற் பகைப்புலத்தின்
பலவீனங்கள்
-டி.பி. சீவராம்-

ஓர் ஆளுமையின் மரணம் :
சுந்தரராமசாமி

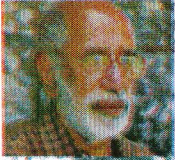

நினைவுகொளல் :
ஓவியர் இராசரத்தினம் 1927-2005

இளைய ஆளுமை :
சச்சிதானந்தசிவம் மயூரதன்

கடிதங்கள் - தலைப்பங்கள்

சு.ரா.வுக்கு ஓர் அஞ்சலி

-04

**பாறையின் பாடல் - கவிதை
மாலினி பிரிஸ் - ந. சந்திரயயாசன்**

- 05

**இருப்பின் உயிர்ப்பு - கவிதை
மு. பொன்னம்பலம்**

- 06

**வினான் அன்றறான் கவிதைகள்
சி. சிவசேகரம்**

- 07

**பேய்க்கரும்பு இனிந்தறு - சிறுகதை
ஞானரதன்**

- 09

**கடந்த நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை - கட்டுரை
மு. பொன்னம்பலம்**

- 12

**வாலும் ஓளி:
வெய்திலைத் திற்படங்கள்**

- 18

**பேசும் நிறங்கள்:
சனாநனன் ஓவியங்கள்**

**இளைய ஆளுமை:
சச்சிநானந்தசிவம் மயூரநன்**

- 20

**தமிழ்புலமைத்துவத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லும்
முஸ்லிம் புலமைத்துவம் - கட்டுரை
எம்.ஐ.எம். றஜீப்**

- 21

**ஓர் அறிவியல் பகைப்புலத்தின்
பலவினங்கள் - கட்டுரை
டி.பி. சிவராம்**

- 26

**மெல்லெ உயிர்ப்புறும்
மங்கள் தன்னொழுச்சி - கட்டுரை
அருகன்**

- 34

**நினைவு கொளல்: ஓவியர் இராசரத்தினம்
பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா**

- 35

ஓவியங்கள்: சே. ஆதித்யன், வாசுதேவன் புலகற்படங்கள்: யாத்திரிகள், அருகன்

கடிதங்கள்

'ஆகவே' இதழ் கிடைத்தது. நன்றி.
தொடர்ந்தும் இதழ் வெளிவர என்
வாழ்த்துக்கள்.
சி. சிவசேகரம் கொழும்பு.

இக்கடிதத்தை எழுதும்போது தலைமறை
கொட்டுகிறது. தார்வீதியில் மறைத்துள்ளிகள்
கும்மியடிப்பதுபோலவும் = சட்டம் சட்டமாகக்
கோலாட்டம் ஆடுவது போலவும். புழுதிமணம்
நாசித்துவார்த்தைத் துளைத்துக்கொண்டு
பிடரியால் வெளியேறுவதுபோல். 'ஆகவே'
கிட்டியது. என்னை ஒரு வாசகனாகவாவது
அனுமதித்து இதழை அனுப்பியமைக்காக
மனசு குளிர்ந்த நன்றிகள்.
எஸ்.எஸ்.எம். ஹனிபா ஓட்டமாவடி.

'ஆகவே' 5வது இதழ் கிடைத்தது.
முன்னைய இதழ்கள் போல் மறுபிரசுரங்களே
அதிகம் இடம்பெற்றுவிட்டன. அதனாலென்ன
அறியாத பல விடயங்கள் பல
இடம்பெற்றுள்ளன. ஜபாரின் கதைமொழி
பாராட்டத்தக்கது. நான் முன்னரும்
குறிப்பிட்டுள்ளேன். கதை எழுதவதில்
கவனத்தை ஆழச் செலுத்தவும்.
நந்தினி சேவியர்
திருகோணமலை.

'ஆகவே' கிடைத்தது நன்றி. பழையதுகளுடன்
ஒப்பிடுகையில் 5வது சராசரியாகவே படுகிறது.
தொடர்ச்சியாக வெளிவர என் வாழ்த்துக்கள்.
எம்.ஐ.எம். றஜீப்
மருதமுனை.

'ஆகவே' இதழில் வெளிவந்த ஆக்கங்களில்
பெரும்பாலானவை மறுபிரசுரம் என்றபோதி
லும் பொருத்தமானவற்றையே
தேர்ந்தெடுத்துள்ளீர்கள். சண்முகம்
சிவலிங்கத்தின் பேட்டி. போரும் சினிமாவும்,
அருஞ்சின்னக் காப்பறையின் கடைசித் தடயம்
என்பன சிறப்பாகவுள்ளன.
பக்க வடிவமைப்பும் சிறப்பாகவுள்ளது.
வி. குணபாலா
திருகோணமலை.

'ஆகவே' கிடைத்தது நன்றி.
கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகள்,
ஓவியங்கள், புகைப்படங்கள் என அனைத்தும்
அருமை. சு. வில்வரத்தினத்தின் 'கவிதை
என்றோர் யாத்ரீகம்' கட்டுரையும் பேராசிரியர்
சி. சிவசேகரம் அவர்களின் 'ஆங்கில வழிக்
கல்வியின் பயன்கள்' கட்டுரையும்
சிறப்பானவையும் பொருத்தமானவையுமாகும்.
சோர்ந்து போகாமல் தொடர்ந்து
'ஆகவே' யைக் கொண்டு வரவும்.
வாழ்த்துக்கள்.
றகுமான் ஏ. ஜபார்
மருதமுனை.

ஆசிரியர் : ஜபார்
 பதிப்பாசிரியர் : சாந்தவதனி
 உள்நாடு:
 தனிப்பிரதி : 45.00 ரூபா
 ஓராண்டு : 500.00 ரூபா
 இரண்டாண்டு : 1,000.00 ரூபா
 ஆயுள் : 20,000.00 ரூபா
 வெளிநாடு:
 தனிப்பிரதி : 3 US \$
 ஓராண்டு : 40 US \$
 இரண்டாண்டு : 100 US \$
 ஆயுள் : 500 US \$

விளம்பரம்:
 முழுப்பக்கம் பலவர்ணம் 10000.00 ரூபா
 அரைப்பக்கம் பலவர்ணம் 6000.00 ரூபா
 முழுப்பக்கம் கறுப்பு வெள்ளை 5000.00 ரூபா
 அரைப்பக்கம் கறுப்பு வெள்ளை 3000.00 ரூபா

காசுக்கட்டளையாகச் செலுத்துவதாயின்:
 பணம் பெறுபவர்: A. J. C. Santhavathanie
 பணம் பெறும் இடம்: Uduppiddy S.P.O
 காசோலையாக அல்லது வங்கியூடாக:
 பணம் பெறுபவர்: M. I. A. Jabaar
 வங்கிக்கணக்கிலக்கம்: 0850-01463739-101
 Seylan Bank, Jaffna Branch

முகவரி:
 M. I. A. Jabaar,
 Editor-Aakave,
 309, Thuvaly Veethy,
 Imayanan West,
 Uduppiddy, Valvettithurai.
 மின்னஞ்சல் முகவரி: aakave@yahoo.com
 இணையத்தளத்தில்:
 www.appaal_tamil.com

நன்றிகள்

2005 செப்டெம்பர் 11 ஞாயிறு அன்று காட்டைவேலி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற 'ஆகவே' சஞ்சிகையின் அறிமுக நிகழ்வைச் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்த பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க தலைவர், உபதலைவர், பொதுமுகாமையாளர் உள்ளிட்ட அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் மற்றும் 'ஆகவே' இதழுக்கான தொலைபேசி இணைப்பைப் பெற்றுத் தரத் தாமாகவே முன்வந்துள்ள அன்பு நண்பரும் வெளியிட்பாளரும் 'பூவுலகு' சஞ்சிகை ஆசிரியருமான வை. ஜெயமுருகனுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

தோன்றி வளர்ந்து
 சிதைந்து அழிந்து
 மறுபடியும் மறுபடியும்
 புதியன தோன்றும்

ஆகவே

இதழ் 06
 ஒக்ரோபர் 2005

சுந்தரராசாசாந் என்ற ஆளுமையின் மரணம்

இப்பத்தியில் எழுத உத்தேசித்திருந்த விடயத்தை சு.ரா. வின் மரணச் செய்தி தவிர்க்கச் செய்து விட்டது. சு.ரா. பற்றி நாலு வார்த்தை எழுதவில்லையென்றால் நாம் ஓர் இலக்கியவாதியாக இருக்க முடியாதென்றே நினைக்கிறேன்.

தமிழ் இலக்கிய மற்றும் இதழியல் க்ழலில் கடந்த நூற்றாண்டின் முக்கிய ஆளுமை சு.ரா.. அதற்கு சு.ரா.வின் எழுத்துக்களும் அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த காலச்சுவடு இதழ்களும் வலுவான உதாரணங்களாகும். தமிழில் நவீனகவிதை பாரதிக்குப்பின் பிச்சமூர்த்தி, குபரா, தருமுசிவராமு, நகுலன், பசுவய்யா (சு.ரா.) வழியாகவே தினுசு தினுசாகக் கிளைத்தது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. சு.ரா. பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், கவிதை எனும்போது நடுநிசினாய்கள் தொகுப்பும் சிறுகதை எனும்போது பல்லக்குத் தூக்கிகள் தொகுப்பும் நாவல் எனும்போது புளியமரத்தின் கதையும் ஜே.ஜே. சில குறிப்புகளும் மொழிபெயர்ப்பு எனும்போது செம்மீனும் தோட்டியின் மகனும் பின்வந்த படைப்பாளிகள் யாரையும் பாதிக்கவில்லையென்றால் அது அதிகபட்சப் பொய்யென்றே கூறலாம். ஆளுமைகளின் மரணங்கள் வெற்றிடங்களோ, ஒரே தடத்தில் நிகழும் அஞ்சலோட்டமோ அல்ல. அவை மீளமீளக் கிளைத்தலுக்கான தொடக்கப்பள்ளிகள். ஆகவே சு.ரா.வின் பயணம் நின்றுபோன புள்ளிகளில் இருந்து கிளைப்போமாக. அவரது பிரிவு வெறுமனே அவருடைய குடும்பத்தினருடையது மட்டுமல்ல. படைப்பாளிகள், வாசகர்கள் என அனைவரினது மாகும். கண்ணன் உள்ளிட்ட அனைவரது துயரிலும் 'ஆகவே'யும் பங்குகொள்கிறது. சு.ரா.வுக்கு செலுத்தும் அஞ்சலியாக அவரது தலித் இலக்கியத்தின் அவசியம் பற்றிய கருத்து 'ஆகவே'யில் பிரசுரமாகிறது.

தலித் இலக்கியம் பற்றி சுந்தர ராமசாமி

தலித் இலக்கியம் ஒடுக்கப்பட்ட, தனி அடையாளங்கள் கொண்ட, ஒரு பகுதி மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்துப் படைக்கப்படுவது. அவர்கள், வாழ்க்கையில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமன்று, இலக்கியத்திலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். தலித் மக்களின் வாழ்க்கையைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு சிந்தித்த, தலித் அல்லாத எழுத்தாளர்களும், சமூக விஞ்ஞானிகளும் நம் சூழலில் மிகக் குறைவானவர்களே. அவர்களுடைய சிந்தனைகள் கூட, தங்கள் மனிதாபிமான உணர்வுகளை முழுமைசெய்து கொள்ள உருவாக்கிக்கொண்ட விஸ்தரிப்புகளே. இந்த விஸ்தரிப்புகள், தலித்துகளைக் கைதூக்கிவிட, தலித் அல்லாதவர்களின் கருணையை நேராகவோ, மறைமுகமாகவோ கோருகிறது. காலப்போக்கில், தலித்துகள் சிறுகச் சிறுக இழக்க நேர்ந்த உரிமைகள் பற்றிய வரலாற்றறிவு, இவர்கள் எழுத்தில் பிரதிபலிக்கவில்லை. தலித்துகள் மேல்தங்களுக்கு இருந்த அக்கறையை வெளிப்படுத்திய பாரதி, மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் போன்றவர்களின் படைப்புகள் இந்தத் தளத்தைச் சேர்ந்தவை.

மார்க்ஸியவாதிகள், தலித்துகளைப் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு ஆளாகியிருந்த வர்க்கத்தின் பகுதியாக மட்டுமே பார்த்தார்கள். அவர்கள் மீது கவிழ்ந்து கிடந்த ஜாதி சார்ந்த இழிவுகள், அவர்களது படைப்புகளில் போதிய அளவு அழுத்தம் கொள்ளவில்லை.

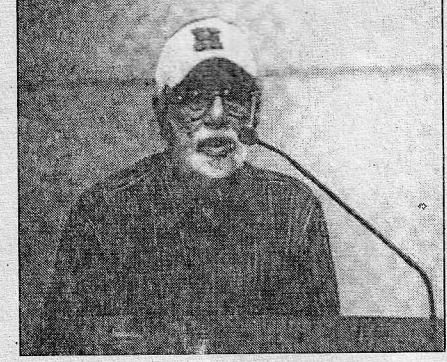
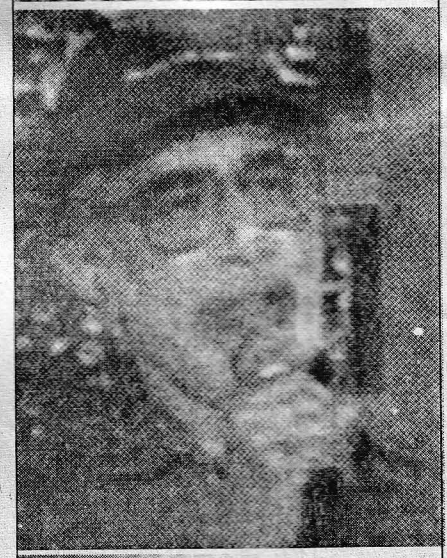
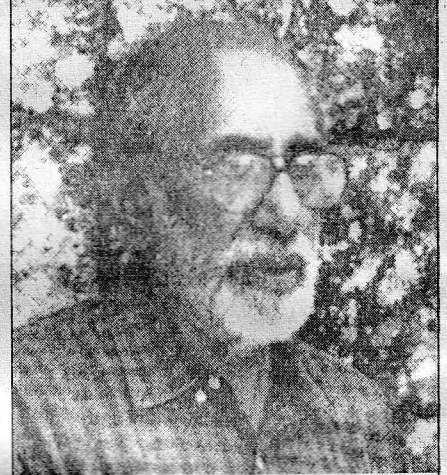
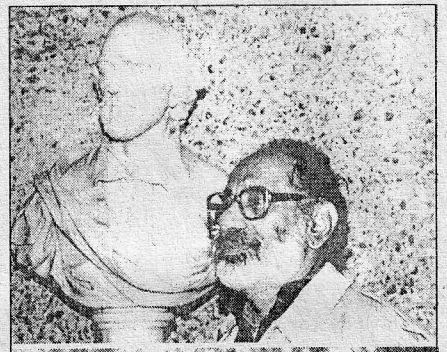
பணம், பதவி, பட்டம் போன்ற ஏணிகளில் தலித்துகள் ஏறிய பின்பும் ஜாதி சார்ந்த இழிவுகள், அவர்களை நிழல் போல் தொடர்ந்து வரும் அவலம்தான், ஒடுக்கப்படுவதன் கடுமையை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த அவலத்தைத் தழுவி நிற்கும் பார்வை மார்க்ஸியப் படைப்புகளில் கூடிவரவில்லை.

தலித்துகளின் படைப்பு வெளிப்பாடு, வெகுவாகப் பிந்தி, இன்றைய யதார்த்தங்களின் அடிப்படையில்

வீண் கற்பனைகளையும், மயக்கங்களையும் தவிர்ந்து இப்போதுதான் திரண்டு வருகிறது. சுய இரக்கம் தவிர்ந்து, தன் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் இழிவுகளுக்கான காரணங்களை வரலாற்றில் தேடி விடைபெற்று, தத்துவ போதத்துடன் எழுச்சி கொள்ளவும், உரிமைகளைத் தட்டிப் பறிக்கவும் ஊக்கம் தரும் வகையிலான படைப்புகள், இப்போது மேலெழுந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தலித்துகளால் படைக்கப்படும் படைப்புகளை மட்டுமே தலித் இலக்கியமாகக் கருத இயலும் என்ற நியதியை அவர்கள் முன் வைத்து வருகிறார்கள். முற்றாக வேறுபட்டு நிற்கும் தலித்துகளின் வாழ்க்கையை, தலித் அல்லாதவர்கள் அனுபவமின்றி கற்பனை செய்வது பெரிதும் சாத்தியமற்றதாகவே நிற்பதால், இன்றைய நிலையில் அந்த வாதம் வலுவானதாகவே இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைய சமூகத் தடைகளைத் தாண்டி, தலித்துகள் முன்னேறி, சமூகத்தின் மையத்தை நோக்கி நகரும் சரித்திர நிகழ்வை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இதுபோன்ற மாற்றங்கள் நடந்தபின், தலித் சமூகத்தைப் பற்றி தலித்தல்லாதவர் களும் சிறப்பாக எழுத நேரும் என்பதுதான் இலக்கிய விதி. தலித்துகளுக்கு இணையான படைப்புகளையோ, அல்லது அவர்களைத் தாண்டி நிற்கும் படைப்புகளையோ தலித் அல்லாதவர்கள் படைக்க நேர்ந்தபின், தலித்துகளின் இன்றைய வாதம் பொருளிழந்து போகும். அன்று பொது இலக்கிய விதிகள் சார்ந்தே தலித் இலக்கியமும் மதிக்கப்படும். அன்றையச் சவாலை இன்றே ஏற்று, தங்கள் படைப்பாற்றலை தலித் எழுத்தாளர்கள் செழுமைப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

(குமுதம் தீராநதி ஜனவரி 2003 இதழில் சு.ரா.விடம் கேளுங்கள். பகுதியில் திருப்பத்தூர் பொன் செல்வகுமாரின் தலித் இலக்கியத்தின் அவசியம் பற்றி தங்களின் கருத்து என்ற கேள்விக்கு சு.ரா. வழங்கிய பதில்.)

பாறையன் பாடல்

ஆங்கில மூலம்: மாலினி பீரிஸ்

தமிழில்: ந.சத்தியபாலன்

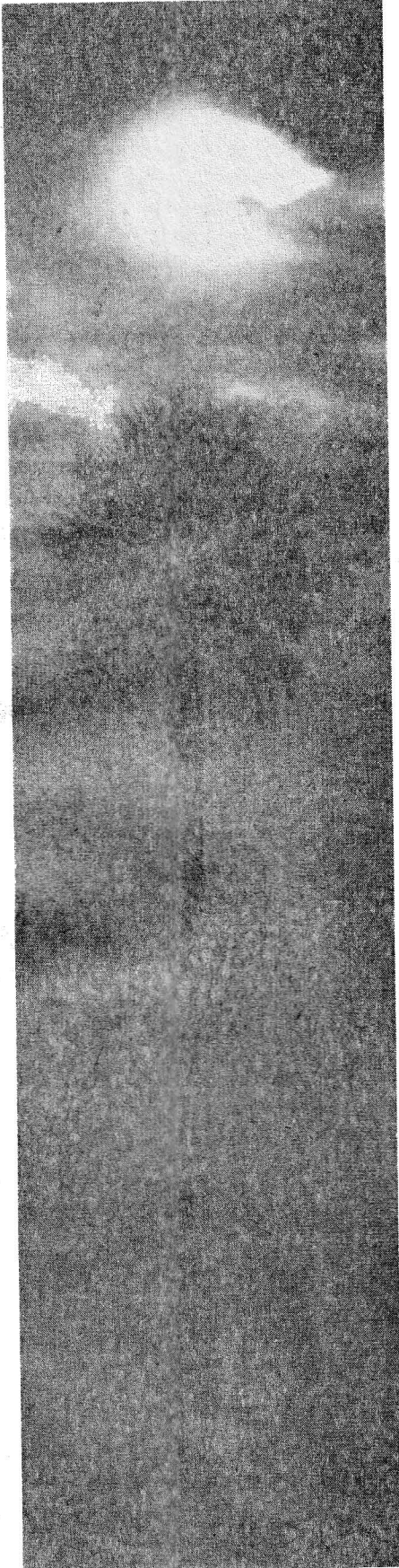
தூங்காதவனின் இரவு
நீண்டதென்கிறார்கள்
தூங்க முடியாது போன இரவொன்றில்
அவ்வுண்மையையுணர்ந்தேன்.....

தொழிலாளர் அணியில் நேற்று
இணைந்து கொண்ட
சிறுமியை நினைக்கிறேன்.....
ஏனைய பலரைப் போலவே
இவளது தாயும் காயமுற்று
முன்றே மாதங்கள்.....

வருக என் இனிய சிறுமியே....
உனது பணியைத் தொடங்குக.....
கைகளிரண்டையும்
கரண்டுகளாக்கி
அள்ளியொடு
சரளைக் கற்களை!
அதுவே உனது நாளைய
உணவுக்கு உடைக்கும்
வழி செய்யும் என்பதால்.....
அழகும் அருளுமெனப்
பொலிந்து ஒளிரும்
உன் முகம் கண்டு
கவலையறுகிறேன் நான்
எரிக்கும் வெய்யிலில்
நாளை அதுவும்
பொசுங்கிக் கறுத்துப்போகும்
பத்தோடு பதினொன்றாய்
ஆகிப்போவாய் நீயும்
காலங்காலமாய்
என்னைத் துண்டாடும்
தலைமுறைகளைப் பார்த்தபடி
அமைதியாயிருக்கிறேன் நான்
யார் மீதும் எனக்கொரு கோபமுமில்லை
நாள் முழுவும்
தொடர்ந்து என்னைச்
சிதைத்தபடியிருப்பினும்
எனக்குத் தெரியும்

என்மீது கொண்ட
கோபத்தாலல்ல அது
பசியின் கொடுமைக்குத் தப்பி
உயிர் காக்கும் தேவைக்காக என்று.
உங்கள் துயரில்
உருகும் என் இதயப்பாறை
நாளை அடுத்தவர்க்கு
எடுத்துரைக்க இயலாத
கனத்த உணர்வுகள் அதனுடையவை
தற்செயலாய் நேர்ந்துவிட்ட
தவறொன்றுக்காக
உங்கள் சம்பளத்தை வெட்டுகின்ற
ஈரமில்லா உங்கள்
எஜமானுடைய இதயம் போன்றதல்ல அது.
நானும் நீயும்
சமமானவர்கள்
இருவருமே
மெளனமாய் அழுகிறோம்
பாதாள அறைகளின்
பணம் தந்த கனவுடன்
அடுத்தவரின் துயர்குறித்தோ
தேவைகள் பற்றியோ
பிரக்கூயற்று
கூழ்ந்து துயில்பவர்களின்
காதில் விழாது எம் அழகை!
இன்னும் சில வருடப் பொழுதுக்குள்
பலமடங்காய் வயதாகிவிடும்
உனக்கு
நடுங்கும் கரங்களும் பரடடைத் தலையுமாய்
பொசுக்கும் இந்த வெய்யிலின் உக்கிரத்தில்
வெளிறி நிறமிழந்து போவாய் நீ....
அழகிய சிரிப்பிலொளிரும்
சிறிய பெண்ணாய்
நினைவிற் கொள்வேன் உன்னை
என்னிதயப் பாறையுள்
பூட்டிவைத்துக் கொள்வேன்
நீயும் பிரிந்து போய்விடுமோர் நாளில்
உனது மகளின் முகத்துடன்
ஒப்பிடும் பார்க்கவிவன.

1

எல்லையற்று விரியும் வான்வெளி விரிப்பு
கீழே,
புயலின் அள்ளலில் தள்ளாடும் ஒற்றைப்பனை.
வீட்டு முற்றத்தில்,
பூவின் இதழ் எண்ணும் சிட்டுக் குருவி.
என் காலருகே,
சிற்பெறும்பொன்றின் அற்ப அசைவு
எல்லையற்று விரியும் வானின் இருப்பு
ஒற்றைப் பனையிலும் சிட்டிலும்
அற்ப எழும்புப் பருக்கையிலும்
பட்டுத் தெறிக்கும்.

வானை ஏந்திய ஒற்றைப்பனையும் எழும்பும் சிட்டுமும்
வானை விழுங்கித் “தானாய்” விரியும்
இவற்றுள்
தன் இருப்பை இறக்கிய வான்வெளி விரிப்போ
பருக்கையளவு தன்னைக் குறுக்கி
பருக்கைபோட்டங்கு துயிலும் படிமம்.

2

வாழ்க்கையின் அந்திப்பொழுது. இன்னும் அலைகள் ஓய்வதாய் இல்லை
ஒன்றைத் துரத்தி ஒன்று. ஷேராவெனப் பெயர்ந்தெழும் பேரலைகள்!
நன்னப்படும் தின்னப்படும் மீன்முள்ளெலும்புக் கோதாய்
கரையில் சிதைந்தபடி....

மீண்டும் ஒரு வேகம்
எலும்புக் கூட்டில் சதை தளிர்ந்தெழும்
உயிர் மூண்டு எழும் தணலாய்
வாழ்க்கையின் அந்தி மீண்டும் உச்சியில்
நெற்றிப் பொட்டில் கிரியன் எறிக்கும்
மூப்பும் இளமையும் மனித ஆற்றலுக்குண்டோ?
ஒவ்வொரு கணமும் நான் உருமாறுகிறேன்
வேரில் கனிந்தவன், சிளையில் பழுத்தவன், விதையிலும் சுடர்ந்து
ஆயிரம் விருட்சமாய் உள் முகிழ்த்தவன்.

எனக்கு மாலையில்லை மதியம் இல்லை
கால அலகுகள் எவையும் இல்லை
சதா மலராக
நேரமின்மையில் நிகழும் நான்.

ஸினான் சின்றுான் Sinan Antoon

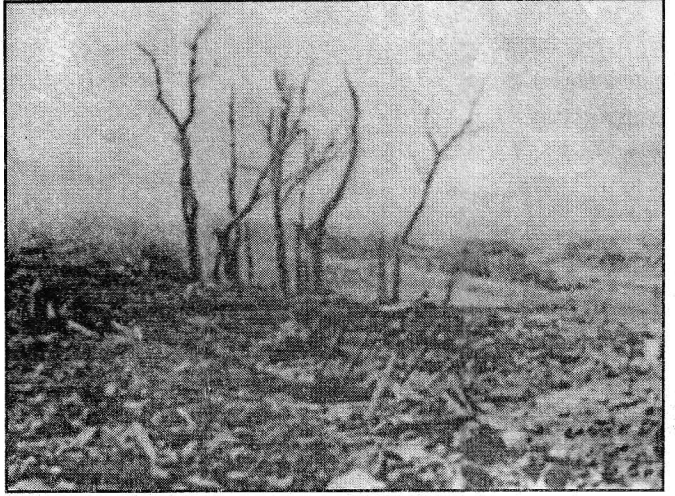
கவிதைகள்

அரபு மொழியிலிருந்து
கவிஞரது ஆங்கிலவாக்கத்தின்
தமிழாக்கம்:

- சிவசேதரம் -

போர்கள் - 1

போரால் நான் அல்லலுற்றபோது
ஒரு தூரிகையை எடுத்துச்
சாவிற் தோய்த்துப்
போரின் சுவரில்
ஒரு யன்னலை வரைந்தேன்
எதனையோ
தேடும் பொருடரு
அதை நான் திறந்தேன்
ஆனால்
இன்னொரு போரையும்
இன்னமும் தனது கருப்பையில் இருக்கும்
இறந்த மனிதனுக்காக
ஒரு பிணமுக்காடகை நெய்யும்
ஒரு தாயையுமே
நான் கண்டேன்.

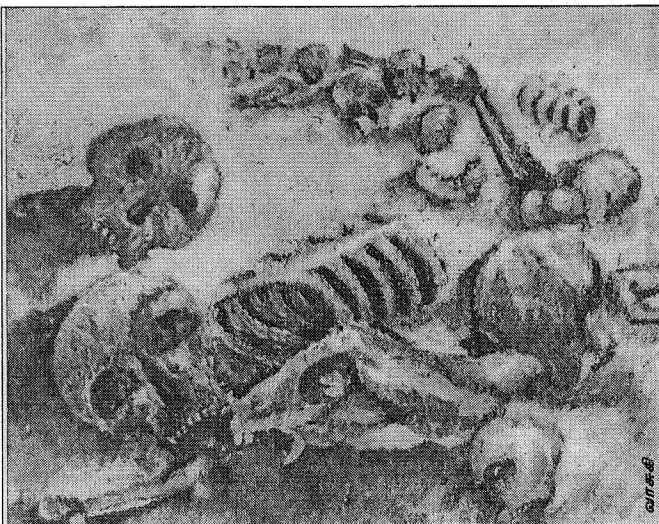
ஒரு நோக்கியக் குடந்தைக்கு

உன் தாயின் முலைக் காம்புகள்
உலர்ந்த எலும்புகள் என,
அவளது முலைகள்
தளர்த்திய யூரேனியத்தால்
நிரம்பி வழிகின்றன என
உனக்குத் தெரியுமா?

கருப்பையின் யன்னல்
பறிக்கப்பட்ட ஒரு மண்ணை
நோக்கியபடி உள்ளதென
உனக்குத் தெரியுமா?

உன் நாளைய தினத்திற்கு
ஒரு நாளைய தினம் இல்லையென,
புதிய நிலப் படங்களின் மை
உனது இரத்தம் என
உனக்குத் தெரியுமா?

உன் தாய்
தனது கணப்பொழுதுகளின் மந்தகதியை
ஒரு புலம்பற்பாடலாக
நெய்கிறாள் என,
அவள் ஏற்கெனவே
உன் சாவுக்காகத் துன்பம் கொண்டுள்ளாளென
உனக்குத் தெரியுமா?

வெடகப்படாதே!
உன் சாவுச்சடங்கு முடிந்து விட்டது
கண்ணீர் உலர்ந்து விட்டது
எல்லாரும் போயாயிற்று.

முன் வருவாய்!
தூரம் சிறியதே
சுணங்காதே
உன் சவக்குழி
தன் கடிகாரத்தை நோக்குகிறது!

அஞ்சாதே!
உனக்கு எப்படி வேண்டுமோ
அப்படியே உன் எலும்புகளை அடுக்கி
உச்சியில்
ஒரு பூப்போல
உன் மண்டையோட்டை வைப்போம்.

முன் வருவாய்!
உன் நண்பர்கள் பலர் எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்
நாள்தோறும் பலர் உள்ளனர்
.....
உங்கள் சிவிகள்
ஒன்றாக விளையாடும்.

வா!

நியூயோர்க் 2002 டிசம்பர்

நகரின் மெழுகுவார்த்திகளில்
இன்னொரு மாலை வேளை ஏறுகிறது
தொழில்நுட்பக் குளம்புகள் இரவை நசுக்குகின்றன
சிற்றலை வரிசைகடக்குக் குறுக்காக ஒரு சனம் சாகடிக்கப்படுகிறது
கைகொட்டி ஆர்ப்பரிக்குமாறு
நம்மைத் தூண்டுகிறது

எரியும் குடையொன்றின் எலும்புக்கூட்டுடன்
நாம் இம் மழையை ஏற்கிறோம்
நமது கொடி மீது ஒரு தெய்வம் துயில்கிறது
ஆனால் அடிவானம் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை
நாம் கைகொட்டி ஆர்ப்பரித்தால்
அவர்கள் வரக்கூடும்
கைகொட்டி ஆர்ப்பரிப்போமாக

நமது குழந்தைகட்குப் புகையால் ஞானஸ்னானம் செய்வோமாக
கேவலமான போர்ப் பாடல்கள் கொண்டு
அவர்களது நாக்களை உழுவோமாக
சுலோகங்களின் கனைப்பை அவர்கட்குக் கற்பித்து
எளிகிற முலைக்காம்புகளிடையே
அருத்து வரவுள்ள அழிபாட்டினுள் அவர்களை விட்டுச் சென்று
கைகொட்டி ஆர்ப்பரிப்போமாக

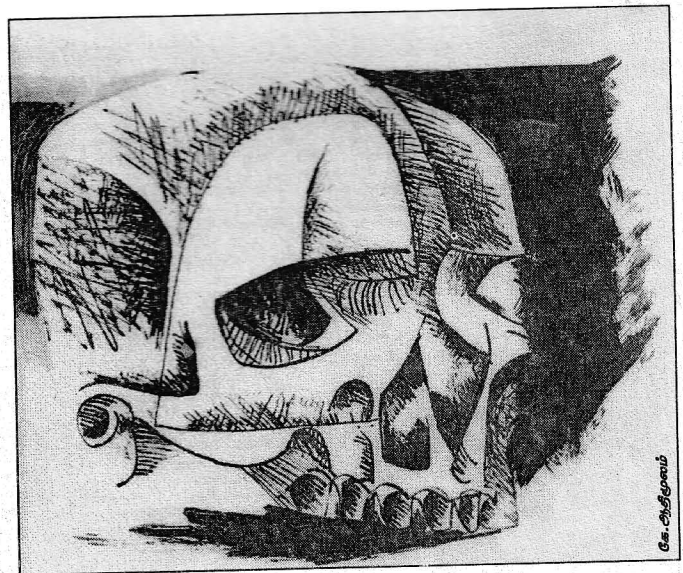
கொடுங்கோலர்கட்கான ஒரு இலையுதிர்காலத்தை
நாம் நெய்வதற்குமுன்னம்
இந்த முடகம்பிகளாலான நட்சத்திரத் திரளை
நாம் கடந்தாக வேண்டும்
புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்
என்று திரும்பத்திரும்பச் சொல்வோமாக.

பக்தாத், 1991 மார்ச்

போர்களில் நுகைந்து ஒரு அரியம்

இது பாழ்படுத்தலின் அத்தியாயம்
இது நம் பாலையிடைப் பசுஞ்சோலை
போர்கள் சந்திக்கும் ஒரு கோணம்
நமது கண்களைச் சூழக் கொடுங்கோலர்கள் திரள்கின்றனர்
விலங்குச் சங்கிலியின் விறாந்தையில்
கைகொட்டி ஆர்ப்பரிக்கப்
போதிய இடமுண்டு
கைகொட்டி ஆர்ப்பரிப்போமாக.

08 ஆகஸ்ட் 2005 டி.கே.ரேபர் 2005

சிறுகதை

‘மெய்க்கரும்பு இனித்தது’

- ஞானரதன் -

அரவணைக்கச்ச சரிவார்.

முன்பெல்லாம் தனது வாழ்வனுபவங்களை இரைமீட்டவாறு, இளமைக்கால, நடுத்தரவயது உன்னதங்களை மனத்தின் சுகத்துக்காக அழைத்துக்கொள்வார். அப்படியே உறங்கிப்போவதும் உண்டு.

உறவுகள், பந்தங்கள் பொருளோடு மோதி உடைந்து சிதறின. அவரின் உதடுகள் உதிர்க்கப்போகும் சொற்களுக்கு மதிப்புடன் பொறுமையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இரத்த உறவுகள் கைநீட்டிப் பேச முற்பட்டன. அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த அன்பு, பாசம் எல்லாமே வெறும் காற்றடைத்த பைகளாகவே மாறின. முகங்களில் இடப்பட்ட மூடிகளைக் களைந்து அவர்கள் காட்டிய போது அவர் இதுவரை வாழ்ந்த வாழ்க்கை வெறும் போலி முகங்களின் கூட்டுறவாகவே அவருக்கு மெய்ப்பித்தது.

உடலின் சுரப்பிகள் வேகமாகச் செயற்பட்ட காலங்களில் காதல் என்றும், கல்யாணம் என்றும், வாரிசுகள் என்றும், தேட்டம் என்றும் அவரின் மனம் அலையுண்ட போதெல்லாம் அவரையும் மீறிய படைப்பு அட்டவணையை புலன்களின் ஏமாற்று வித்தையோடு நடத்தி முடித்த காரியங்கள். அதன் சூட்சுமம் என்ன என்ற கேள்விக் கொத்தும் அவரின் கைகளை விட்டு நழுவி பலகாலமாயிற்று.

இரத்த உறவுகள் தொலை தூரத்தில், அவரைவிட்டுப் பொருள் விலகியபோது அகலச் சென்றுவிட்ட பந்தங்கள் பல. எல்லாவற்றையும் கழித்துப் பார்த்தால் சாவின் வருகைக்காக முதுமையின் பின்னால் செல்லும் எண்பத்தைந்து வயது முதியவர் அவர்.

தியானம், யோகப்பயிற்சி, பிராணாயாமம் செய்தல் என்றெல்லாம் அவர்தனது நடுத்தர வயதுக்காலத்தில் மேற்கொண்ட கரும் பயிற்சிகள் இன்று அவருக்கு எதிரிகள். இவைகள்தான் தனது சாவை ஒத்திவைக்கின்றன என நினைக்கிறார்.

தனது வாழ்க்கைச் சக்கரம் முற்றாக ஓயும்வரையான காத்திருப்பு அவருடையது. அப்போதுதான் வாழ்வும் முடியும், வாழ்க்கையும் முடியும் என்பது அவரது கணக்காக இருக்கலாம்.

அவர் அனுபவிக்கும் அன்றாட அவலங்கள் பிறருக்குத் துன்பம் தருவதே அவரின் கவலை இப்போது.

அது அவரின் அனுபவக் குப்பைமேடு. நீண்டகால வெயில், மழை, காற்றைக் கண்டிருந்தது. உக்கி எருவாகிப்போய் அறிவுத்தேட்டமாகத் திரண்டெழுந்து அவரின் காலடியில் இறுகி நின்றது அது. இதிலிருந்து வெடிப்புகள் தோன்றி காலத்துக்குக் காலம் அறிவியல் விருட்சங்கள் முளைவிட்டுக் கருகிப்போனபின், ஆன்மீகத்தளிர் உயிர்வாழும்போல் அவருக்குத் தோன்றியது.

அதிலிருந்து வீசும் மென்காற்று தனது தலையைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் இருவதாக எண்ணிக் கொண்டார்.

அந்தக் குப்பைமேட்டில் வெற்றிக் கொடியொன்றை நாட்டிவிட்டு, தனக்குத்தானே குடிக்கேண்ட கீட்டத்துடன் காத்திருந்து, காத்திருந்து இவருக்கு எதுவுமே சந்திக்க வில்லை. சலிப்பையே கந்தது.

நிலைகொள்ளாத் துடிப்புடன் அசுரவேகத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனத்தை அவரால் நிறுத்திவிட முடியவில்லை. எல்லாவற்றையும் வெறுமையாக்கி மனதுக்கு வெள்ளையடிக்க இந்தக் குப்பை மேட்டிலிருந்து விலகிப்போவதே வழியெனப்பட்டது அவருக்கு.

இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் அவருக்கு அந்தச் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. முக்காலத்தையும் அறிந்து கொண்டிருந்த அந்த, நரைத்த குடும்பக்காரரான, வெள்ளைவேட்டி போர்த்திய, கருங்காலிக் கிழவனைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

‘எல்லாம் முடிந்த கதை’யென்று கூறிய னுப்பினார் கிழவனார். அவர் அந்த மேட்டை விட்டு விலகி வெகுதூரம் நடந்துவிட்டார். களிம்புகள், இருமைகள் அகற்றப்பட்ட மனம் மீண்டும் தன்னுள் புகுந்து விட்டதை அவரால் உணர முடிந்தது.

கால்கள் கடுக்கத் தொடங்கின. பொல்லின் மீதிருந்தபிடி மேலும் மேலும் இறுகியது. இனிப்போய் வழக்கமான சாய்மணைக் கதிரையில் நோய்கள்

நடுத்தர வயதில் ஏற்பட்ட மெய்யறிவுத் தேடல்களின்போது அவருடைய கைகளுக்குக் கிட்டிய பரமஹம்ச யோகானந்தர் எழுதிய ‘ஒரு யோகியின் சுயசரிதம்’ என்ற ஆங்கில நூலை அவர் பையினைப் புரட்டுவதுபோல் அடிக்கடி புரட்டிப்பார்ப்பார்.

இன்று அவர் உயிர்வாழ்ந்துகொண்டு வீட்டின் மூலையென்றில் முடங்கிப்போனதை சுற்றுப்புறத்தார்க்கு நினைவூட்டினால் மட்டுமே போலியான தலையாட்டலைக் காணலாம்.

கொண்ட கரும் பயிற்சிகள் இன்று அவருக்கு எதிரிகள். இவைகள்தான் தனது சாவை ஒத்திவைக்கின்றன என நினைக்கிறார். தனது வாழ்க்கைச் சக்கரம் முற்றாக ஓயும்வரையான காத்திருப்பு அவருடையது. அப்போதுதான் வாழ்வும் முடியும், வாழ்க்கையும் முடியும் என்பது அவரது கணக்காக இருக்கலாம். அவர் அனுபவிக்கும் அன்றாட அவலங்கள் பிறருக்குத் துன்பம் தருவதே அவரின் கவலை இப்போது.

பார்வையில் புகை சூழ்ந்து கனகாலம், செவிப்புலன் அறவே மங்கிவிட்ட மாதிரி. பொல்லான்றி எழுந்து நடப்பதற்குள் சிறு நீரோ, மலமோ கழிந்துவிடும். அவரைப் பராமரிப்பதாகச் சொல்லும் அவரின் பெறாமகள் முதலில் திட்டித் தீர்ப்பாள். பிறகு சுத்தம் செய்வாள். அவருக்கு எதுவும் கேட்காது. பின்பு சாய்மணைக் கதிரையில் இருத்திவிட்டுப் போய்விடுவாள். உயிர் வாழும் பிணமாக, தனிமையில் ஓசை களற்ற அந்த வீட்டின் முடுக்கில் சாய் மணைக் கதிரையும் அவரின் மனமும் நண்பர்களாகப் பற்றியிருக்க அவரின் நாட்கள் செக்கன் களாகக் கழியும்.

“அப்பாவை வடிவாகக் கவனியுங்கள் அக்கா, என்ன தேவையெண்டாலும் உடனே போன் பண்ணுங்கோ அக்கா”

அவர் கழிக்கும் சிறுநீரையும், மலத்தையும் துப்புரவு செய்து மணங்கோணாமல் பணி விடை செய்விக்க புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து வந்துசேரும் பணத்தினால் சமநிலைப்படுத்தி விட முடியும் என்பது பிள்ளை களின் கணிப்பு.

“என்ன இருந்தாலும் பெரிய தகப்பனை அவள் எவ்வளவு பாசத்தோடே பாக்கிறாள். பெத்த பிள்ளையள் கூட இவ்வளவு பொறுமையா நிண்டு பிடிப்பினமே”

அவளைச் சென்றடையும் இந்த வார்த்தைகள் கூட அவ ளின் உண்மையான முகத்துக்கு வலிந்து சாயம்பூசி வேடமிட் டன. அந்த வேடமும் அவ ளுக்குப் பிடித்தும் போய்த்தான் இருந்தது. சாமியார் வேடம் போட்டவன் நாளடைவில் சாமி யாராகவே மாறியதுபோல அவளும் மாறியிருக்கக் கூடும்.

இது உள்ளே நடக்கிற சங்கதி. அவ ருக்கு மட்டுமே தெரியும். மந்திர உச் சாடனங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் மூல விக் கிரகம் போல எதுவுமே பேசாமல் இருந்துவிடுவார்.

“நான் வேலையை விட்டுப்போட்டு வாறதுக்கிடையிலே இந்த இடமெல்லாம் பீச்சியடிச்சு... நான் சமைக்கிறது சாப்பிடுறேல்லையே. பொடியன் பள்ளிக் கூடத்தாலை வரப்போகுதுகள்.... யன்

இந்த வயதாகியும் சாகுதில்லையே. எனக்கு இப்படியொரு தலையெழுத்து... ம.. பொல்லைப் பிடிச்சுக்கொண்டு மெல்லமா எழும்புங்கோ...”

“அவையள் அங்கை சுகசீவியம் நடத்திக்கொண்டு... காசு அனுப்பினால் போதுமே இஞ்சை வந்து ஒருநாளைக்கு நிண்டு பாத்தாலெல்லோ தெரியும். என்ன பாவம் செய்தனோ என்ற தலைவிதி இந்த நரகக்குழியிலே கிடந்து சீவிக்கச் சொல்லி”. அவளின் பேச்சு அவருக்கும் இலேசாகக்

“என்ன பீச்சியடிச்சது காணாது எண்டு மாம்பழத்தைப் பாக்கிறியள் பெரியப்பா”, எனக்கூறி மாம்பழத்தை தூர எடுத்து வைக்கிறாள். ஏமாந்த குழந்தையின் முகத்தோடு சாய்மணைக் கதிரையில் தலையைச் சாய்க்கிறார்.

அவரின் பெறாமகள் இனி இந்தப்பக்கம் இப்போதைக்கு வரமாட்டாள். தொலைக் காட்சி நாடகத்தொடர்கள் அயல்வீட்டில் பார்த்துமுடிந்த பின்பே வீட்டின் பின்புறமாக வுள்ள படலை திறக்கும் சத்தம் கேட்கும்.

இதற்கிடையில் அவர் ‘பிள்ளை!’ பிள்ளை! எனப் பல தடவைகள் தொண்டைத் தண்ணீர் வற்றுமவரை கூப் பிட்டு ஓய்ந்திருக்கக்கூடும். முன்னர் மூன்று மணித்தி யாலங்கள் தியானத்தில் சிந்தை யடக்கி அமர்ந்திருக்க முடிந்த அவரால் இன்று எதுவுமே இயலாதுள்ளது. ஷேக்ஸ்பியர் சொன்ன இரண்டாவது குழந்தைப்பருவம் அவரை வெகுவாக வதைத்தது.

சாய்மணைக் கதிரையில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் அவரின் முகம் சாவை ஒத்திகை செய்துபார்ப்பது போலிருந்தது.

முன்பெல்லாம் அவரோடு நீண்ட காலம் இணையாக வாழ்ந்த அவரது மனைவி காட்டிய அன்பு ஒத்தடங்கள், மானுடக்களிப்புகள், குடும்ப விருட்சம் பூத்துக்குதுகலித்த பொழுதுகள். அவர் சரிந்து விடாமல் உறுதியாகப் பற் றியிருந்த வேர்களும், விழுது களும் மீள் வருகைசெய்து அவரின் உறக்கத்தைக் கெடுத்து இரவுகள் நீண்ட

காதுகளில் தட்டியிருக்க வேண்டும். ‘பொறு... பொறு’ என அவளை நோக்கி கைவிரல்களால் பேசினார்.

உடல்கழுவி, உடை மாற்றி, நெற்றியில் விபூதி பூசி, சாய்மணைக் கதிரையில் மீண்டும் இருக்கச் செய்தபோது நேற்று யாரோ உறவினர் அனுப்பியிருந்த கறுத்தக் கொழுப்பு மாம்பழத்தைத் திரும்பிப்பார்க் கிறார். அண்மைப் பார்வை அவருக்கு இன்னும் மோசமாகக் கெட்டுப்போய் விடவில்லை என்பதைக் காட்டியது இது.

வையாக இருந்தன. இப்பொழுது அப்படி யெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. மனதில் சுழல் அச்சுமில்லை. சுழல்வதற்குச் சக்கரமு மில்லை. சக்கரம் நிலைகொள்ளாமல் சுழன்ற நாட்களில் நினைவு மீள் வருகைகள் கழற்சியைச் சின்னாபின்னமாக்கின. மனதின் சாயங்கள் கண்ணீர்த் திவலைகளாக அவரின் கன்னங்கள் வழியே எவருமே அறியாமல் வழிந்து, மிகுதி இரவில் கன்னங்களில் காய்ந்தன.

அவரின் பெறாமகளுக்கு இவற்றைக்

கண்டு கொள்ளும் அவகாசமோ, ஆர்வமோ இருந்திருக்கவில்லை.

அவனுக்கும் தனக்குரிய சோலிகளோடு ஓடித்திரிய நேரம் போதவில்லைத்தான். வெளிநாட்டிலிருந்து அவரின் மக்கள் இருவர் கிரமமாகப் பணம் அனுப்புவார்கள். அவரின் செவிப்புலன் குறைபாட்டினால் தொலைபேசி உரையாடல்கள் நின்றுபோய் பல வருடங்களாகிவிட்டன.

மில்லடி ஒழுங்குகளில் அவரின் பெறாமகள் அண்மையில் இரண்டு பரப்புக்காணி, உறுதி எழுதியதாக ஊர்ச்சனத்தின் கதை. அதை விட அங்கு காசு கிடைத்து என்பதைப் பற்றிய சிலின் கண்டுபிடிப்புகள் எந்தவித சலசலப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

“பிறநாடுகளில் இருக்கிற அவளின் ரை ஒண்டவிட்ட சகோதரங்கள் உடன்பிறந்த சகோதரம் மாதிரியெல்லே பழகுபுகள். அவளுக்கென்ன குறை. இப்பிடி மனசு ஆருக்கு வரும்”.

அவரின் பெறாமகள் இதற்கும் தன்முகத்தின் மீது தீட்டப்பட்டிருந்த வர்ணச் சாயங்களைக் களையாமல் முகத்தைக்காட்டினாள்.

தன்னோடு அல்லல்பட வேண்டிய கர்மவினை அவளுக்காக முடிஞ்சு கதை என்ற எண்ணம் அவரின் மனத்தைச் சுற்றி வலம் வந்தது.

யாருடனாவது பேச வேண்டும். ஒலிகளற்ற பசல்களும், இரவுகளும் இல்லாமல் போக வேண்டும் என்ற ஆவல் சில காலத்திற்கு முன் அவரை வெகுவாக அலைத்தது. அந்தக் காலமும் இப்போது புரண்டோடிவிட்டது.

இந்தக் கட்டில், சாய்மணைக் கதிரை, உடலைப் போர்த்தியிருக்கும் துவாய்த் துண்டு, ஈக்கள் மொய்க்கும் சில்வர் பேணி, பக்கத்து மேசையில் அவரின் நாட்களை எண்ணிக்கணக்கிடும் மணிக்கூடு, கைவிளக்கு, தீப்பெட்டி.

இவைதான் அவரோடு துணை நிற்பவை. பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்திக் கரைசேர்ந்த பெருமிதத்தை அவரின்

முகத்தில் எப்பொழுதாவது அவள் கண்டிருப்பாளா?

சா வரும்வரையான சலமற்ற காத்திருப்பு அவருக்குரியதாகி வெகு நாட்கள் நீண்டுவிட்டன.

உடலின் அசைவியக்கம், புலன்களின் செயற்பாடு நின்றுபோக அவரின் நாடியைப் பார்த்துவிட்டுத் தமிழ் வைத்தியர் மருந்து கொடுக்காமலே போய் விட்டாள். பெறாமகளின் காதுகளில் ஏதோ சொல்லியிருக்க வேண்டும். அநேகருடைய வாழ்வு

வீட்டின் முன்பாகத் தகரப்பந்தல். இரவேயுடரவாகத் தெருவை நிறைத்த கோரணங்கள். தொலைபேசி அழைப்புகள் யார் யாரோ கைகளுக்கெல்லாம் பணத்தை அள்ளி இறைத்தன. அவரின் பெருமை களுக்கோ குறைவில்லை. கண்ணீர் அஞ்சலி வாசகங்கள் கணினிப் பதிவில் வேகமாக வந்து விநியோகிக்கப்பட்டன.

“அப்பாவுக்கு நல்ல விலை கூடிய வடிவான பெட்டி எடுக்க வேணும். காசு மிச்சம் பிடிக்க போசிக்க வேண்டாம்”.

மரண அறிவித்தலில் எல்லா விபவரங்களையும் சேர்ப்பதற்கு இப்போது இணங்கி விட்டனர் உறவினர்கள்.

உள் நுழைந்த ஊர்ப்பெண்கள் சிலர் சினுங்கியவாறு பெறாமகளைக் கட்டி அழுது சோகம் பகிர்ந்தனர். மேளம் முழங்கத் தொடங்கிவிட்டது. பெப்பரைப் பார்த்துவிட்டு நாளைக்குத் தான் சனம் வந்துசேரும். வல்லை மயானத்தில் அவரின் உடல் எரியும் வரை வீடியோ ஏற்பாடு. சா வீட்டுக்கு மகனோ மகளோ வந்து சேராமட்டார்கள் என்ற பிந்திய செய்தி சா வீட்டை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் அவரின் சகோதரருக்கு கிடைக்கிறது. அந்தியேட்டிக்குக் கட்டாயம் வருவார்கள் என்ற உறுதி மொழியோடு திருப்தியடைகிறார் அவர்.

‘பெத்த தகப்பனுக்குக் கொள்ளி வைக்க அவனுக்குக் குடுத்துவைக்கேல்லை. தகப்பன் என்டா அவனுக்கு உயிர். பாவம் விசாகிடைக்கேல்லை’.

முடியும்போது, மனம் கட்டிவைத்த மாளிகையில் கிடப்பில் போடப்பட்டிருந்த எத்தனையோ ஆசைகள் சிறையெழுந்து வாழ்க்கை முடியமுன் வாழ்வு முடியப் போகிறதே என்ற அங்கலாய்ப்பில் விழிகள் பிதுங்கப் பிதுங்க இறுதி மூச்சோடு போகிற சராசரி மனிதர் அவரல்ல. அவரின் வாழ்க்கை எப்பொழுதோ முடிந்து விட்டது. இனி வாழ்வின் கட்டு அவிழும் என்பதால் தான் ஒளிவீசும் முகத்தைக் காட்டியவாறு கிடக்கிறார்.

இவ்வாறு பூவுலகப் பெருமைகளோடு அவர் வாழ்ந்த சரிதத்தை அவரின் பெயரால்வெளிவரப்போகும் கல்வெட்டு கூறப்போகிறது. அவரின் முடிந்துபோன வாழ்வும், வாழ்க்கையும் இனி தொடர்வதற்கான கருவூட்டல் பிரபஞ்சத்தின் எங்காவது ஒரு மூலையில் நிகழக்கூடிய சாத்தியமுண்டா?

அவரின் பெறாமகள் அன்றிரவு அறையின் மூலையில் அமர்ந்தவாறு விம்மி விம்மி கண்கள் சொரிய அழுதாள். ஏன்?

கடந்த நூற்றாண்டு எழுத்திக் கவிதை - மு.பொன்னம்பலம்

இன்று மரபாக நமக்குத் தோற்றுவது ஒரு காலத்து புதுமையே என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இன்றைய புதுமை என்பது நாளைய மரபே. இதை இன்னும் விளக்கினால் மரபும் புதுமையும் மாறிமாறி ஊடாட்டங் கொண்டு இன்னொன்றை, மூன்றாம் ஒன்றை சதா பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் இயங்கியல் தன்மையை நாம் மனதில் பதித்தவாறே கவிதை பற்றிய நமது ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இன்று செய்யுளில் வடிக்கப்படும் கவிதைகளை மரபுக்கவிதை எனக்கூறலாமா? இன்று நாம் மரபுக் கவிதை எனக் கொள்வனவும் பல மாற்றங்களுக்குள்ளாகியே வந்துள்ளன. அகவல், வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம் எனும் பாடல்கள் எல்லாம் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்ட வழித்தடங்களே. ஏன் இன்று புதுக்கவிதை என எழுதப்படும் பலவற்றை அகவல் பாவினத்துக்குள் அடுக்கிக்காட்டலாம் என்ற கருத்தை எம்.ஏ.நு.ட.மாமும் முருகையனும் கூறியுள்ளனர். அது மட்டுமல்லாமல் நு.ட.மான் தனது அகவல் பாங்கான கவிதைகளை இன்றைய புதுக்கவிதை பாணியில் மடக்கி, நீட்டி பிரசுரித்துள்ளார். ஆனால் அதற்காக செய்யுள் மரபைத்தாண்டிய கவிதைகள் இல்லை என்பதல்ல.

ஆனால் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எம்முன் எழும் இன்னொரு முக்கியமான கேள்வி செய்யுள் மரபை மீறி எழுதப்படுபவை எல்லாம் புதுக்கவிதைகளா? படுபிற்போக்கான கருத்தொன்றை செய்யுள் மரபை மீறிய கவிதையொன்று உள்ளடக்குமானால் அதைப் புதுக்கவிதையெனலாமா? அதேவேளை புதுமையான முற்போக்கான கருத்தொன்று மரபுக் கவிதை மூலம் வெளிப்படுமாயின் இது அப்பொழுதும் மரபுக்கவிதைதானா?

இதை இன்னொருவகையில் பார்க்கலாம். ஆங்கில கவிதை மரபை உடைத்துப் புதுமை செய்தவை என்று றி.எஸ். எலியட்டின் கவிதைகள் புகழப்படுவதுண்டு. ஆனால் அவரது கவிதைகளில் பிற்போக்கு பாஸிசக் கருத்துக் கூறுகள் உள்ளன என்பதால் அவற்றை புதுக் கவிதைகளில் இருந்து ஒதுக்கிவிடலாமா?

இதற்கு நாம் பதில் காண வேண்டுமாயின், கலை, இலக்கியத்தில் புது உருவ மாற்றங்கள் ஏன் தேவைப்படுகின்றன என்ற கேள்விக்குப் பதில் காணவேண்டும். ஆம், கலை, இலக்கிய உரு மாற்றங்கள் ஏன் தேவைப்படுகின்றன?

இதற்குப் பதில் எமது அனுபவ வெளிப்பாட்டை பிறரில் தொற்றவைப்பதற்கு ஏலவே இருக்கும் கலை இலக்கிய உருவங்கள் ஆற்றல் இழந்தவையாகக் காணப்படும் சந்தர்ப்பங்களில், தமது சக்தியைப் பூரணமாக அவை இழந்து விட்ட நிலையில் புதிய உருவங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஒரேவகையான உருவங்களிலே பேசப்படும் விஷயங்கள் வாசகர்களுக்கு அலுப்பைத் தருவனவாக மாறுகின்றன. நல்ல விஷயங்கள் அவை போர்த்துள்ள உருவங்களால் வலுக்குன்றியவையாகத் தெரிகின்றன. ஆகவே இத்தகைய (Exhaustion) களைப்பிலிருந்து விடுபட வைப்பவை புதுக்கவிதைகளாக, புது இலக்கிய உருவங்களாக மாறுகின்றன.

ஆனால் புது உருவம் தரிப்பவை எல்லாம் புதியனவாக மாறிவிடா. இங்கே இன்னொரு விஷயம் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

சங்க காலம், சங்கம் மருவிய காலம், பல்லவர் காலம் என்று வந்த நமது கவிதை வரலாற்றில் அகவல், வெண்பா, கலிப்பா, குறட்பா என்று வந்த செய்யுள் உருவங்கள் கம்பனின் விருத்தத்தில் ஓர் உச்ச நிலையை அடைகின்றன.

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும் நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடையான் அவன் தலைவன், அன்னவர்க்கே சரண், நாங்களே.

இங்கே கம்பனின் சொற் கையாள்கை முறையும் அவனது பரந்த கருத்தியலும் அவனது படைப்பை உச்ச நிலைக்கு ஏற்றி விடுகின்றன. இங்கே இவன் கையாளும் தாமுளவாக்கல் என்கின்ற சொற்களை நீக்கிவிட்டு அவ்விடத்தில் நாம் வேறொன்றையும் பெய்துவிட முடியாது. அவ்வாறே அவனது கவிதையில் காணப்படும் கருத்தியலும் இன்றைய சமயக் கொள்கை சார்ந்த குறுகிய கோட்பாடுகளை மீறி சகல மானிடத்தையும் இணைக்கும் பரந்த கருத்தியலாக விரிகிறது. இத்தகைய ஒரு பெரும் கலை இலக்கியப் பண்பு கம்பன் வாழ்ந்த ஆமிரம் வருடங்களுக்குப் பின்பு பாரதியில் தான் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

அவ்வாறெனின் இவ்விடைப்பட்ட காலத்தில் கவிதையில், கவிதை எடுத்துச் சொல் முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லையா? என்ற கேள்வி நியாயமானது.

நிச்சயமாக மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த வகையில் என்பதுதான் முக்கியம். யமகம், திரிபு, சிலேடை என்றும் கோயில் புராணங்கள் பிரபந்தங்கள் என்ற வகையிலும் தான் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. எடுத்துச் சொல் முறையில் இந்த அவலம் ஏற்பட்டு உன்னத கவிதை ஏற்படாமல் போனதற்குக் காரணம் என்ன?

இங்கேதான் நாம் கருத்தியல் வறுமையைக் காரணமாகக் காட்டலாம். பிரான்.பனன் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார். 'எங்கு கருத்தியல் வறுமை காணப்படுகிறதோ அந்த நாட்டில் ஆட்சிக்கு வருவோன் வெறும் கட்டிடங்களையும் கோபுரங்களையும் 'கடஅவுட்' களையும்தான் கட்டியெழுப்புவான். ஆனால் மக்களோ மிகுந்த வறுமையிலே கிடந்து கொண்டிருப்பர்' என்றான். இதற்கு நல்ல உதாரணம் இன்றைய தமிழ்நாடு. கட்டிடங்களும் 'கடஅவுட்' களும் மலிந்தனவேயன்றி மற்றவையெல்லாம் 'சீரோடிக்கிற' தான். மீண்டும் யமகம், திரிபு, சிலேடையையும் வித்துவச் செருக்கையும் ஐயப்படவேண்டிய எழுத்துக்கள். கேய்மிலாம் லெஸ்பியனிஸம், ஸ்டர்க்ஷறலிஸம், மொடானிஸம், போஸ்ட் மொடானிஸம் என்று மேற்கை அபிநயக்கும் போக்கு தன் தேவையிலும் குழலிலும் சூல்கொள்ளும் கருத்தியலுக்கான தரிசனமின்மையால் தறிகெட்டும் போன சில்லறைத்தனங்கள். கோணங்கியின் எழுத்துக்கள் இதில் இன்னொருவகை. குவன்டம் தியரி, அணுவின் பிளவு போன்ற சிக்கலான விஷயங்களையே இன்று மிகுந்த தெளிவோடு கவித்துவம் மிரிரத் தருகின்ற காலத்தில் சிக்கலற்ற விஷயங்களையெல்லாம் வாத்தைச் சிக்கலால் 'உன்னதங்கள்' என்ற மாயையைத் தோற்றுவிக்கும் போலிப் போர்வைகள் அவசியமா? இவை மீண்டும் நாயக்கர் கால தத்துவ வறுமையின்

வெளிப்பாடான யமகம், திரிபு சிலேடை என்னும் வித்துவச் செருக்கை நோக்கிய ஓட்டம் எனலாமா?

ஒக்ஸ்: போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'தற்கால கவிதைகள்' தொகுப்பு நூலுக்கு பி.ஜே. என்ரைட் வழங்கிய முன்னுரை, கவிதை பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறது. "இருண்மை உயர்ந்த இலக்கியத்தின் பிரிக்க முடியாத அம்சம் என்றும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடியது நல்ல இலக்கியமல்ல என்றும் கருதப்பட்டது. ஒரு கவிதையின் இயல்பாலேயே கடினமாக இருக்கிற கவிதையேறு; எழுதியவனை புரிந்து கொள்ள முடியாத கவிதைப்படைப்பு வேறு. ஒரு கவிதை மீண்டும் நம்மை படித்துப் புரிந்து கொள்ள வைக்கிற ஆவலை உண்டாக்குகிறதா? இதுதான் நல்ல கவிதையின் அண்டயாளம்".

இவற்றின் பின்னணியிலேயே கடந்த நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை பற்றிய ஆய்வுக்குள் நுழைகிறோம். எவ்வாறு பாரதியின் பரந்த தரிசன வீச்சும் அதன் வழிவந்த கவிதைப் பரிசீலனைகளும் மரபுடைப்பும் அவர் பின் வந்த தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களுக்குச் சித்திக்காமல் போய்நின்றன, அவ்வாறே அனேகமான ஈழத்துக் கவிஞர்களின் நிலையும். ஆறுமுகநாவலரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட சைவசமய ஆசாரம் பேணும் இறுக்கமான போக்கே, கடந்த நூற்றாண்டின் ஈழத்துக் கவிதைபோக்கின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களாக விளங்கிய பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, ஆசகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை, மகாலிங்கசுவாமி, முத்தமிழ்ப்புலவர், மு. நல்லதம்பி, நாவலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் ஆகியோரிடம் செல்வாக்குச் செலுத்திற்று. ஆகவே இவர்களை நவீன ஈழத்துத் தமிழ் கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியவர்கள் என்று சொல்லமுடியாது.

இவர்களுக்கு முன் நாவலர் காலத்தில் வாழ்ந்த "கனகிபுராணம்" எழுதிய கவிஞர் சுப்பையாவிடமிருந்துதான் ஈழத்து நவீன கவிதை ஆரம்பிக்கிறது எனலாம்.

"புல்லை மேய்ந் தங்கு நின்ற திமிர்புரி இடபக்கன்று கல்லையும் இழுத்துக் கொண்டு காட்டிடை ஓடும்".

என்ற கவிஞர் சுப்பையாவின் கவிதை வரிகளில் நாம் இன்று அதிகமாகப் பேசப்படும் யதார்த்தத்தையும் பேச்சோசைப் பண்பையும் காணலாம்.

ஈழத்துக் கவிதையின் உயிர்த்துவத்தையும் அது இன்று எய்தியிருக்கும் நிலையையும் சுருக்கமாக அறிவதற்கு இன்றைய ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கின் வகைகளை இவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. முதலாவது எந்தவிதக் கருத்தியல் சார்புமற்ற யதார்த்தப் பாங்கான கவிதைகள்.
2. இரண்டாவது பழமைபேண் மார்க்சியக் கருத்துக்கள் அல்லது சமயக் கருத்துக்கள் சார்ந்த கவிதைகள்.
3. இன்னவைதான் என்று எந்தக் கருத்தியலையும் சாராத எதிர்ப்பு இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தவை. அதாவது தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு சார்பான எதிர்ப்பிலக்கியக் கவிதைகள் அடுத்தது போராட்டத்தை தற்போது மேற்கொள்ளும் அமைப்புக்கு எதிரான எதிர்ப்பிலக்கிய கவிதைகள்.
4. ஒத்தோடும் இன்றைய பலதரப்பட்ட சமூக அமைப்புகளுக்கும் எதிரான புதிய கருத்தியல் சார்ந்த எதிர்ப்பிலக்கிய கவிதைகள்.

இப்போக்குகளை இனங்காணும்போது ஈழத்து நவீன கவிதைகளையும் இனங்காண முடியும் எனலாம். நான் நவீன கவிதை என இனங்காணுவது மேற்கூறப்பட்ட 4 வகைகளிலும் எடுத்துச் சொல் முறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தியுள்ள ஏற்படுத்திவரும் கவிதைகளையே.

கனகிபுராணம் எழுதிய கவிஞர் சுப்பையாவால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது நவீன கவிதையென்றால் அதற்குக் காரணம், அவர் மரபுக் கவிதைக்குள் கையாண்ட எளிமையான சொற்களைக் கொண்ட பேச்சோசைப் பாங்கான கவிதைகளே. இப்போக்கு தனது முழுவிருவையும் மஹாகவிபின் கவிதைகளில் பெற்றுக்கொள்கிறது.

பாரதியின் நேர்வாரிசாகக் கொள்ளப்பட்ட பாரதிதாசன் இனிய தமிழில் கவிதை எழுதினார். ஆயினும் அவரது கவிதைகளை மேலோங்காது தடுத்தது அவரது குறுகிய திராவிடக்கருத்தியலாகும். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஈழத்து நவீன கவிதையின் ஆரம்ப கர்த்தாவாக கொள்ளப்படும் மஹாகவி பாரதியால் அதிகம் கவரப்படாது, பாரதிதாசனாலும் கலைவாணனாலும் கவரப்பட்டார். இவர்களிடம் மஹாகவிபிடம் கையளிப்பதற்கு பாரதியின் தரிசனம் இருக்கவில்லை. ஆகவே மஹாகவி யாழ்ப்பாணத்து மத்தியத்தர வர்க்கத்து மக்களது ஆசை அபிலாசைகளை வெளிப்படுத்தும் யதார்த்தக் கவிஞராகவே நிற்கினார். ஐரோப்பிய இலக்கியத்தில் பால்சாக் எவ்வாறு ஒரு சிறந்த யதார்த்தவாதியாகக் கருதப்பட்டாரோ அவ்வாறே மஹாகவியையும் நாம் கொள்ளலாம்.

"காலை ஒன்று கிழக்கில் விடிந்தது" என்று மஹாகவி தனது ஒரு சாதாரண மனிதன் சரித்திரம் என்னும் காவியத்தின் முதல் கவிதையை ஆரம்பிக்கும் போதும்

"இந்திரன் இறங்கி வந்தான் இமயத்தின் அடிவாரத்தே" என்று அகலிகை கவிதையை ஆரம்பிக்கும் போதும் எவ்வாறு எளிமையான சிறுகிறு பேச்சோசைப் பாங்கான சொற்களால் யதார்த்தபூர்வமான கவிதைகளை தோற்றுவிக்கலாம் என்பதை காட்டிச் செல்கிறார். இவர் காவியம்; நாடகம்; தனிக்கவிதைகள் என்று நிறையவே எழுதியுள்ள போதும் இவர் தனது படைப்புகளை அதிகமாக கலிவெண்பா, கட்டளைக் கலிப்பா, வெண்பா என்கிற செய்யுள் வகைகளுக்குள்ளேயே புகுத்தியுள்ளதால் இவரது கவிதைகள் அனைத்தும் ஒருவித Monotonous என்கிற ஒரே வகைத் தன்மைக்குள், ஒசைக்குள் வீழ்வது ஒரு பலவீனமாகவே கொள்ளலாம். அவரது நவீனத்துவத்தைக் கட்டிபோட்டு விடுகிறது என்று கூட சொல்லலாம்.

இவருக்குச் சற்று பிந்தியவர்களான நீலாவணன், முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகியோரும் மரபுவழிவந்த செய்யுளிலேயே தம் கவிதைகளை வடித்துத் தந்துள்ளனர். இவர்களில் முருகையன், மரபு வழிவந்த மார்க்சிய பார்வையை வித்தவராகவும் அதேவேளை ஆறுமுகநாவலர் வழிவந்தோர் அழுத்தும் சைவ சித்தாந்த இறுக்கமும் இவர் கவிதைகளில் செல்வாக்கு செலுத்துவதை காணலாம். எவ்வாறாயினும் இவர் கவிதைகளில் தெறிக்கும் விஞ்ஞானப் பார்வையின் மினுக்கமே வேறுகவிஞர்களிடம் காணப்படாத அழகூட்டும் அம்சமாகும். இவரது காவியமான 'நெடும்பகல்', நாடகங்களான 'கருழியம்', 'வந்துசேர்ந்தான்' இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

நீலாவணனின் கவிதைகள், ஏனைய இவர்காலக் கவிஞர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துவது அவர் தனது

படைப்புக்களை பல்வகைப்பட்ட செய்யுள் வடிவங்களில் தந்ததோடு அவற்றுள் என்றும் இன்பந்தரவல்ல ஆத்மார்த்தப் பண்பைப் புகுத்தியதுமே. இதை இன்னோர் வகையில் சொல்வதானால் ஒரே வகையான எடுத்துச் சொல் முறையில் வெவ்வேறு ஒளிச்சேர்க்கையை ஏற்படுத்தியோர் என முருகையணையும் நீலாவணனையும் குறிப்பிடலாம்.

ஓ... ஓ... வண்டிக்காரா ஓட்டுவண்டியை ஓட்டு
போவோம் புதிய நகரம் நோக்கி பொழுதுபோகுமுன் ஓட்டு
பணியின் விழிநீர்த்துயரத் திரையில் பாதை மறையும் முன்னே
பிணியில் தேயும் நிலவின் நிழல் நம் பின்னால் தொடருமுன்னே
ஓ... ஓ... வண்டிக்காரா ஓட்டுவண்டியை ஓட்டு

மேற்காணும் நீலாவணனின் கவிதை அவர்பற்றி நான் கூறுவதைத் தெளிவுபடுத்தும் இனிய கவிதையாகும்.

சில்லையூர் செல்வராசன் மேற்கூறப்பட்ட கவிஞர்கள்போல் காவியங்கள் நாடகங்கள் என்று எழுதாவிட்டாலும் தனிக்கவிதைகள் நிறையவே எழுதியுள்ளார். அங்கதச் சுவை மிளிர்க் கவிதை எழுதுவதில் இவருக்கென தனியான இடமுண்டு.

எவ்வாறாயினும் நீலாவணன் முருகையன் , சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகிய இவர்கள் மஹாகவியின் எடுத்துச் சொல் முறையிலிருந்து அதிகம் வேறுபடவில்லை. நீலாவணன் தனது ஆத்மார்த்தப் பண்பை மரபுச் செய்யுள் வழியேதான் ஓடவிட்டார். இக்கவிஞர் எவரும் வசனக் கவிதையைச் சிறிதும் வரவேற்காதவர்.

அப்படியானால் மஹாகவிக்குப் பின்னர் கவிதையில் நவீன மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய எடுத்துச் சொல் முறைக்கு வரவேண்டுமானால் 60களிலும் 70களிலும் கவிதை எழுதத் தொடங்கியோரான மு. பொன்னம்பலம், தா. இராமலிங்கம், எம்.ஏ.நு.:மான், சண்முகம், சிவலிங்கம், அ. யேசுராசா, எஸ். வில்வரத்தினம், சி. சிவசேகரம், சேரன், வ.ஐ. ச.ஜெயபாலன் ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதை பற்றி நாம் சிறிது பார்க்க வேண்டும்.

எம்.ஏ.நு.:மான், சண்முகம் சிவலிங்கம், சிவசேகரம் ஆகியோர் மரபுரிதியான மார்க்சீயக் கருத்தியலை ஏற்றுக்கொண்டு கவிதை எழுதியவர்கள், இவர்கள் மூவரும் மரபுரிதியான செய்யுள்களில் கவிதைகளை ஆரம்பத்தில் எழுதியவர்கள். நு.:மானின் கவிதைக்கு உதாரணமாக இக்கவிதையைக் காட்டலாம்.

வைகறை நிலவு வாசலில் விழுந்தது.
நெய் உறைந்தது! போல
நீண்ட வானில்
மேற்கே கவிழ்ந்து விழ்ப்பார்க்கிறது
மேகக் கூட்டம் மிதந்து சென்றது
போகப்போகப் புதைந்து புதைந்து
வெள்ளிப் பூக்கள் மலர்ந்தன மங்கி.

சண்முகம் சிவலிங்கம், சிவசேகரம், நு.:மான் செய்ததுபோல் தொடர்ந்து யாப்பமைதிச் செய்யுளில் கவிதை எழுதாது வசனத்தில் கவிதை எழுதத் தொடங்கியவர்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு முன்னரே மு. பொன்னம்பலம் 1962ல் எழுத்தில் புதுக்கவிதை எழுதினார். இதனால் மஹாகவி இவரை “இன்னும் தமிழை இனிதுபடுத்தவல்ல பொன்னம்பலத்தின் பா புதிது” என அறிமுகப்படுத்தினார். இவருக்குப் பின் 60 களின் நடுப்பகுதியில் தா. இராமலிங்கத்தின் ‘புதுமெய்க்கவிதைகள்’ காணிக்கை ஆகிய இரண்டு தொகுப்புகள் வெளிவருகின்றன. இவை ஈழத்துப்

புதுக்கவிதையுலகின் சாதனையாகவும் தமிழகப் புதுக்கவிதைப் போக்கிலிருந்து தம்மைப் பெரிதும் வேறுபடுத்திக் காட்டுபவையாகவும் நிற்கின்றன.

‘பள்ளர் குடிப்பிறந்தான் இட்ட பன்னாங்கில்’

என்று ஆரம்பமாகும் இவ்வின் ‘ஆசைக்குச் சாதியில்லை’ என்ற கவிதை, புதுக்கவிதையின் தரமான வெளிக்காட்டலாகும். இதனால்தான் இவரின் கவிதை பற்றி பேராசிரியர் கா.சிவதம்பி கூறும்போது “புதுக்கவிதையை அதன் இலட்சணப்பொலிவுடன் கையாளத் தொடங்கியவர்களுள் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை முக்கியமானவர் தா. இராமலிங்கம் ஆவார்” என்றார். இக்காலப் பகுதியில் வெளியான மு. பொன்னம்பலத்தின் ‘அது’ கவிதைத் தொகுதியில் ‘புதியவை’ என்ற பிரிவில் புதுக்கவிதைக்கென தனியான இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இது 1968ல் வெளிவந்தது.

மஹாகவிக்குப் பின்னர் கவிதை எடுத்துச் சொல் முறையில் மாற்றம் இக்காலப்பகுதியில் இவற்றிலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறது எனலாம். எழுபதுகளில் சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய “ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி” நு.:மானின் தாத்தாமரும் பேராமரும்” கவிதைகள் இன்னும் பழைய வழியில் புதிய விஷயங்களைச் சொன்னவையாகவே நின்றன. இக்கவிதைகளில் மார்க்சீயப்பார்வை அழுத்தம் பெற்றது. பொதுவாக ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்த மார்க்சீயக் கவிதைகள் இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் மார்க்சீயத்தை வரித்த வானம்பாடிக் குழுவினரின் கவிதைகளான ‘இரத்தப்பூக்கள்’ ‘சிவந்த வானம்’, “நீமாடியிலே இருக்கிறாய் நான் கோடியிலே கிடக்கிறேன்” என்பன போன்றவை மாதிரி சிரிப்புக்கிடமாக எழுதப்படவில்லை.

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தோடு ஈழத்துக் கவிதை உலகில் புதுக்கவிதையே பொதுப்பண்பாகிறது. ஆனால் இவற்றின் எழுத்துச் சொல் முறையில், அல்லது வெளிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் சில புதுப்பரிமாணங்கள் தெரியத்தொடங்கின.

தமிழர் விடுதலைப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவான எதிர்ப்பிலக்கிய வகையைச் சார்ந்த கவிதைகளை சண்முகம் சிவலிங்கம் அ. யேசுராசா, சுவில்வரத்தினம், மு. பொன்னம்பலம் எஸ். சிவசேகரம் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் ஆகியோர் எழுதினர். சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் ‘வெளியார் வருகை’, ‘மரணத்துள் வாழ்வோம்’ கவிதைகளையும் ச. வில்வரத்தினத்தின் ‘அகங்களும் முகங்களும்’, ‘காலத்துயர்’ ஆகிய தொகுதிகளில் காணப்படும் கவிதைகளையும் சிவசேகரத்தின் ‘வடலி’ கவிதையையும் போரின் முகங்களில் காணப்படும் கவிதைகளையும் மு. பொன்னம்பலத்தின் விடுதலையும் புதிய எல்லைகளும் ‘வில்ங்கை விட்டெழும் மனிதர்கள்’ ஆகிய தொகுப்புகளில் காணப்படும் கவிதைகளையும் அ. யேசுராசாவின் “புதிய சபாத்தின் கீழ்” ஆகிய கவிதைகளையும் இந்த வகையைச் சார்ந்தவை எனலாம்.

இதேவேளை சேரன், சோலைக்கிளி ஆகியோர் தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிரான அதாவது இவ்விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த விடுதலைப்புலிகளை கண்டனத்திற்குள்ளாக்குகின்ற போக்கில், அமைந்த எதிர்ப்பிலக்கிய வகையைச் சார்ந்த கவிதைகளையே எழுதினர்.

சண்முகம் சிவலிங்கம், சிவசேகரம் ஆகிய இருவரும் மரபுவழிக் கவிதைக்கும் புதுக்கவிதைக்கும் இடைப்பட்ட யாப்பமைதியில் எழுதினர். இதோ சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் ஓர் கவிதை இப்படித்தான் ஆரம்பிக்கிறது.

“இன்று மிகத்துயர் உற்றேன்
என் இனிய நண்ப
இவ்விரவின் நிலவொளியில் என்னுடன் நீ இருந்தால்
வெண் பனியின் துளிசொட்டும்
பூங்கொத்தைப் போன்று விம்முகின்ற எம் நெஞ்சில்
ஆறுதல்கள் தருவாய்”

மேற்படி கவிதையின் ஓசை அமைதியுடனே சிவசேகரத்தின்
கீழே தரப்படும் ‘வடலி’ அமைந்துள்ளது.

“இந்தக் கரும்பனைகள்
இங்கேதான் முளைக்கும்
இடம் பெயரச் சொல்லி எவர்
வேரோடு கிள்ளி வெளியே எறிந்தாலும்
வடலி வளரமுதல் வெட்டிச் சரித்தாலும்
இந்தக் கரும்பனைகள் இங்கேதான் முளைக்கும்”

வில்வரத்தினம், பேராசா, மு. பொன்னம்பலம் ஆகியோரது
கவிதைகள் தமக்கே உரிய வித்தியாசங்களைக் கொண்டவை.

வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகள் மஹாகவியின் கவிதைகள்
போல் யாழ்ப்பாணத்து மண்வாசனை கமழ வரும். அதே
வேளை தொன்மம், ஆத்மார்த்தம் இன்னும் தனக்கே உரிய
ஓசையாலும் வேறுபடுவன: இதோ சு. வில்வரத்தினத்தின் கவிதை
ஒன்று.

இதயமே,
ஏன் கிடந்து புலம்புகிறாய்?
உடைந்த சிலம்பின் சுதறலாய்
தனித்து விடப்பட்ட தீவின் குமுறலாய்
புலம்பெயர்ந்து அலைகிற குரல்களின் பாடலாய்
பொழுதெல்லாம் துயரெழுந்து
தீங்கிடுதல் புலம்பல்.

மு. பொன்னம்பலத்தின் கவிதைகள் வசனமாக எழுதப்பட்டன.
அதனால் அவை கவித்துவ நடையில் எழுதப்பட்ட வசனங்கள்
எனச் சிலரால் விமர்சிக்கப்பட்டன. ஆனால் இவர் கவிதை,
சிந்தனையின் வழியில் உணர்வு செயல்பட சிலிர்த்தெழவைப்பது.
இதோ அவரது கவிதை ஒன்று.

எப்படிச் சுகம் என்றொருத்தன் கேட்டால்
செருப்பைத் தூக்கிக் காட்டு, ஸென் பெளத்தன் பாணியில்!
செருப்பைக் கண்டவன் தன் இருப்பைத் தொடலாம்
தொட்டு மனிதனாகிப் புதுச் சொல்லோ டெழலாம்...
தற்போதைக்கு,
உன்னைச் சூழ்ந்து விலங்கிடும் பழஞ் சொற்படைத்தளத்தை
தகர்த்தெறி!
போராளிச் சொற்கள் புகுந்து புரட்சிக்க!

ஜெயபாலன் கவிதைகளுக்கும் சேரனின் கவிதைகளுக்கும்
இடையே ஓசை அமைதி ஒத்திசைவு என்பவற்றில் அதிக
வித்தியாசம் காணமுடியாவிட்டாலும் முன்னவர் கவிதைகளில்
சிவசேகரத்தின் கவிதைகளில் காணப்படுவது போல்
யாப்பமைதியையும் காணலாம். இதோ அவரின் கவிதையொன்று.

“உட்கொலை மலிந்து
விடுதலைக் கனவுகள் சிதைந்த
எண்பத்தாறின் கோடை
ஏழை பஞ்சில் ஆடையும்

பஞ்ச ஏழையில் அணிகளும் நெய்கிற
கோவை புறநகர் தலைமறைந்திருந்தேன்”

ஜெயபாலனோடு ஒப்பிடும்போது சேரனின் கவிதை அதிக
ஒத்திசைவு இல்லாத வசனப்பாங்கானது என்று கூறலாம். அவரது
‘தீ’ என்ற கவிதை இப்படி ஆரம்பிக்கிறது.

இலைகளே ஆயிரம் தீநாக்குகளாக
நெருப்பின் எண்ணற்ற நிறங்களுடன்
புகை அவிழாது வெப்பம் கிளர்த்தாது
பற்றி எளிகின்ற மரங்கள்
மரங்களில் தீ கொடிகளில் தீ
செடிகளும் தீ
காலத்தீ

சோலைக் கிளியின் கவிதைகள் இவற்றைவிட
எளிமையானவை. ஆனால் இவற்றிடம் அதிகம் காணப்படாத
உருவகப் புனைவுடையவை. அதனால் இவற்றிலிருந்து
வேறுபட்டவை.

நெட்டி முறித்துக் கொண்டு விடிந்தது காலை
சூரியனுக்கு,
ஒரு கோப்பி குடித்துவிட்டு, பீடியொன்று பற்றவைக்க
எண்ணந்தான் ஆனாலும்
ஆளில்லை, குடிக்க கோப்பி கொடுக்க

எண்பதுகளில் மேலோங்கிய இக்கவிதைகளை பின்வருமாறு
வகைப்படுத்தலாம்.

எம்.ஏ.நு.:மான், சண்முகம் சிவலிங்கம், சிவசேகரம் ஆகியோர்
செய்யுளுக்கும் புதுக்கவிதைக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில்
நின்றவாறு கவிதை எழுதினர் என்றால் சேரன், ஜெயபாலன்
ஆகியோர் இவர்களிலிருந்து விடுபட்டுப் புதுக்கவிதையின்
பிரக்கையோடு எழுதினர். மு. பொன்னம்பலம் கவிதை என்பதை
உணர் நிலையால் மட்டுமல்ல புதுச் சிந்தனை வகையாலும்
உருவாக்கலாம் என்பது போல கவிதையை வசனத்திலேயே
பயின்றுவர எழுதினார். சு. வில்வரத்தினம் யாழ்ப்பாண
மண்வாசனையும் தொன்மமும் ஆத்மார்த்தமும் இணைந்து
வர எழுதினார். சோலைக்கிளி இவர்களில் இருந்து இன்னும்
வேறுபட்டு அ.ஹிணைப் பொருட்களை உருவகப்படுத்துவதன்
மூலமே கவிதைகளை பெய்தார். ஆனால் இவர் செய்த தவறு
என்னவெனில், எவ்வாறு மஹாகவி ஒரேவித யாப்பமைதிக்குள்
கவிதைகளைத் தந்து சலிப்படைய வைத்தாரோ அவ்வாறே
சோலைக்கிளியும் தனது ஒரே வகையான அ.ஹிணைப்
பொருட்களின் உருவகிப்பின் மூலம் தனது கவிதையை
வலுவழிக்க வைத்தார். சு. வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகளின்
ஓசை அமைதியும் இத்தகைய ஒத்த தன்மை கொண்டிருப்பது
பலவீனம் என்றே கருத இடமுண்டு.

தொண்ணூறுகளில் இன்னும் வித்தியாசமான எடுத்துச்
சொல்முறை கவிதைகளில் வெளிவரக் காண்கிறோம். மேலே
குறிப்பிட்ட கவிஞர்களின் ஆக்கங்களில் அனேகமானவை
உணர்வுக்கே முதலிடம் கொடுத்தன. ஆனால் 90களில்
சிந்தனைக்கே முதலிடம் தரும் கவிதைகள், சிந்தனையால்
உணர்வுகள் சிலிர்த்தெழவைக்கும் கவிதைகள் மேலெழுகின்றன.
சிந்தனையையும் அதன் வழிவரும் உணர்வையும் மாறி மாறி
பின்னவிடும் இக்கவிதைகள் வாசகதேவனின் “வாழ்ந்து வருதல்”
தொகுப்பு 93ல் வெளிவந்ததிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது எனலாம்.

அவரது 'ஒரு மாலையும் நானும்' கவிதை இப்படித்தான் ஆரம்பிக்கிறது.

வானம் இருளடைந்து
காற்று பலமாய் வீசும் இந்த மாலையில்
நான் பெருக்கெடுக்கிறேன்...
துயரில் நெஞ்சு கனக்கிறது
காரணம் புரியாது
அடிவயிற்றில் கத்திகள் பாய்கிறது.

படிமம், உருவகம், உவமை என்று எந்த ஆர்வாரமும் இல்லாமல் சாதாரணமாகப் பெய்யப்படும் வார்த்தைகளால் கவிதை ஊற்றெடுக்கும் ஒரு போக்கு இங்கு அறிமுகமாகிறது.

இதோ நட்சத்திரன் செவ்வியந்தியனின் ஒரு கவிதை இவ்வாறே வெளிவருகிறது. அவரது 'பிரிந்து போனவர்!' என்ற கவிதை:

"நமக்கான காலம்
போய்விட்டதைப் போலுள்ளது
யுத்தம் வந்து
ஊர்களுக்குள் நதிகளையும் புகவிட்டு
வாரியடித்துக் கொண்டு போயிருக்கிறது"
அவ்வாறே ஓட்டமாவடி அறபாத்தின் 'எரிநெருப்பிலிருந்து'
கவிதை தொகுதியில் 'நிலா மெலிந்து போன நேற்றிரவு முற்றத்தில்
உறங்கிப் போனேன்' என்று ஆரம்பிக்கும் கவிதையிலும் சுபத்திரன்
கவிதைகள் தொகுப்பில்:

மாகோச்சந்தியில் இனத்தின் பேரால்
மாவைக் கோயிலிற் சாதியின் பெயரால்
மலையில், கொழும்பில் வர்க்கத்தின் பெயரால்
இரத்த தானம் செய்த எனக்கு
வாழும் உரிமை எங்கே உண்டு?"

என்று கேட்கும் மேலோட்டமான சிந்தனைக் கவிதையிலும் உணர்வு சிந்தனையின் ஒழுங்கமைப்பால் கிளறப்படுவது தெரிகிறது. இந்தப் போக்கு ஜபானின் கவிதையில் பெரியளவு விரிந்து அஸ்வகோஸின் கவிதையில் தனக்கென தடம்பதிக்கிறது. ஜபானின் 'தர்பட்ட' உள்ள அவகாசம் தொகுப்பில் ஒரு தலைப்பில்லாக் கவிதை:

"பெரு விருட்சம் மீது
ஒரு மரங்கொத்திப் பறவை
அலகு பதிக்கும் புள்ளியில் வாழ்க்கை
கண் அற்று கால் அற்று
நக்கரித்து நக்கரித்து
எனினும்
உயிருருவும் விரல்களிடையே
சுழலும் உலகு எனதல்ல - நமது

இவ்வாறே கவிஞர் அஸ்வகோஸின் 'வனத்தின் அழைப்பு' தொகுதியில் காணப்படும் அனேகமான கவிதைகள் உள்ளன. உதாரணத்திற்கு 'இருள்' என்ற ஒரு கவிதை. மண் மீட்புப் போருக்குப் போயிருந்த மைந்தன் இறுதியாக எவ்வாறு வீடு திரும்பியிருந்தான் என்பதை அவனது தாய் (அல்லது தந்தை) சொல்லுகிற பாணியில் பின்வருமாறு சொல்லப்படுகிறது.

இறுதியாக
என்னிடம் வந்திருந்தான்
அவனது தேகம் குளிர்ந்திருந்தது

இரத்தம் உறிஞ்ச நுளம்புகள் வரவில்லை
ஈக்கள் அண்ட நான் விடவில்லை

இங்கே கவிஞர் எந்தவித படிமமும் உருவகமும் அற்று, சாதாரண விடயங்களை ஒழுங்கமைத்த முறையில் சிந்தனை முனைப்புற உணர்வுகள் கிளரப்படும் போக்கு.

இவ்வாறே இவரது சமகாலத்து கவிஞர்களான அகிலன், கருணாகரன், ரஷ்மி, அமரதாஸ், முல்லைக்கமல், சித்தாந்தன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் இத்தகைய ஓர் சிந்தனை முனைப்பில் உணர்வெழுப்பும் தன்மையுடையனவாய் இருப்பது பற்றிய ஆய்வு கவையாகவே இருக்கும்.

பெண்கவிஞர்களின் கவிதையிலும் இதைத்தான் பெரிதாகக் காணலாம். 'சொல்லாத சேதிகள்' தொகுப்பில் காணப்படும் பெண்ணியக் கருத்தை முன்வைத்த கவிஞர்களான அ. சங்கரி, சி. சிவரமணி, சன்மார்க்கா, ரங்கா, மருதா ஏ. மஜிட், ஓளவை, ஊர்வசி, மைத்திரேயி, ரேணுகா ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதையில் இச்சிந்தனைக் கவிதையாக்கமே மேலோங்கியுள்ளது.

எனக்கு முகமில்லை
இதயமில்லை
ஆத்மாவும் இல்லை
அவர்கள் பார்வையில்
இரண்டு மாடிகள்
நீண்ட கூந்தல்
சிறிய இடை
பருத்த தொடை
இவைகளே உள்ளன.

என்று சங்கரியின் கூற்றில் முதன்மை பெறுவது சிந்திக்க வைக்கும் முனைப்பே. பின்னாட்களில் வெளிவந்த ஆழியாளின் 'உரத்துப்பேசு' கவிதை நூல் இப்போக்கின் மொத்தவடிவமாகவே நிற்கிறது. அந்நூலின் முதல் கவிதையான "தடை தாண்டி" இவ்வாறுதான் முடிவுற்றது:

"நீயும் நானும்
வரையறைகளைக் கடக்க வேண்டும் - நான்
உன் விவேகத்தோடும்
நீ என் விரியத்தோடும்
எனினும்
என் கருவறையை
நிறைப்பது உன் குறியல்ல
என்ற புரிதலோடு
வா!"

ஓளவை கூறும்
"தோழி எழுந்து வா!"

இன்னும் என்னடி இருட்டில் வேலை?
என்ற கூற்றையே எதிர்கால இலக்கிய அறை கூவலாக எடுத்து இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

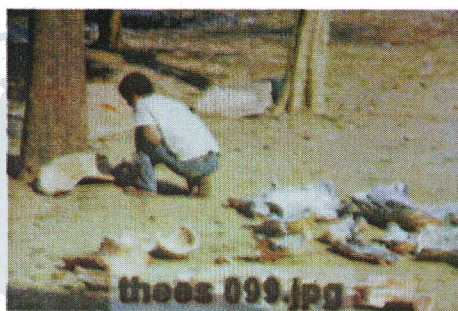
இன்று வன்னியிலிருந்து எழுதும் இளங்கவிஞர்கள், போராளிக் கவிஞர்கள், இன்னும் புலம்பெயர் கவிஞர்கள் ஆகியோரது கவிதைகளும் இங்கு ஆய்வுக்கெடுக்கப்படவில்லை. அதை இன்னொரு கட்டுரையில் தனியாகச் செய்யவுள்ளேன்.

(தமிழ் இனி 2000 மகாநாட்டில் கவிதை பற்றி மு.பொவால் படிக்கப்பட்ட இரண்டு கட்டுரைகளில் ஒன்று இக்கட்டுரை.)

வாடும் ஓள்

ஜே. ஜெயதீஸ்

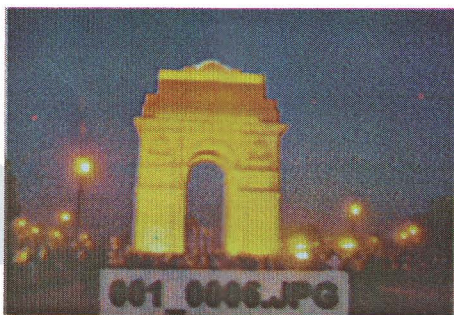
thees 099.jpg

III 037.jpg

thees 110.jpg

001_0006.JPG

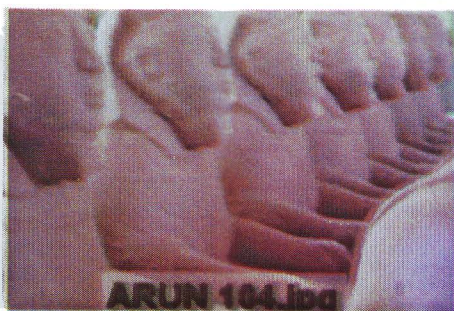
001 0100.JPG

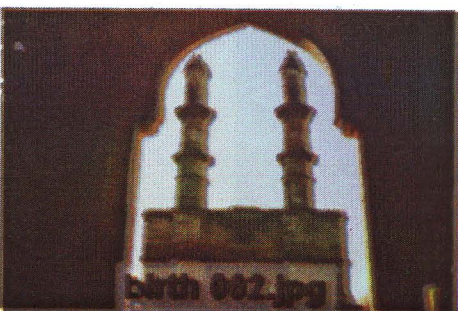
001 0064.JPG

001 0093.JPG

ARUN 104.jpg

birth 002.jpg

bhopal 173.jpg

SOULS
AN EXHIBITION OF PHOTOGRAPHS
By J. Jayathes

Novelty Cultural Hall
From
September 18 - 20
From
10.00 a.m. to 6.00 p.m.
1st Floor, 1st Gate, 2003, 5th Floor

சென்னை திரைப்படத் திட்டமிடல் மற்றும் விநியோக நிறுவனம்
(1968-2013) இன் நினைவாக ஜெ. ஜெயதீஸ் அவர்கள்
இந்த நிகழ்வை நிறைவேற்றியுள்ளார்.

தொலைநிலை திரைப்படம்
தொலைநிலை திரைப்படம்
தொலைநிலை திரைப்படம்

செப்ரெம்பர் 17 தொடக்கம் 20 வரை நிழற் படக் கலைஞர் ஜே.ஜெயதீஸ் அவர்களின் காண்பிய நிகழ்வு நல்லூர் நாவலர் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. அவருடைய நிழற்படங்கள் சில வாசகர்களுக்காக இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. அவரின் ஈடுபாடுதொடர 'ஆகவே' வாழ்த்துகிறது.

பேசும் நூல்கள்

தாமோதரம்பிள்ளை சனாதனன்

நுண்கலைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தில்லிப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஓவியத்தில் பயிற்சி பெற்ற இவர் இலங்கை, இந்தியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் பல கண்காட்சிகளில் கலந்துகொண்டுள்ளார். கொழும்பில் 1998 இலும் 2001 இலும் தனது தனிநபர் ஓவியக் கண்காட்சிகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். எமது சமூகத்தின் போர்க் கால அனுபவங்களை தனது ஓவியத்தினூடு பகிரும் சனாதனன் தனது நோக்கம் நிகழ்த்தவற்றுக்கு சாட்சியாக இருத்தல் என் கிறார்.

அவரது அண்மைக்கால ஓவியங்கள் இடவமைவும் (Location) அடையாளமும் பற்றியன. போரும் புலப்பெயர்வுகளும் எவ்வாறு ஈழத்து வாழ்க்கையின் உணர்ச்சித் தளங்களை பாதித்துள்ளன என்பன பற்றியும் இந்த இடங்கள் தொலைக்கப்படுகையில் தனியன்கள் எதிர்கொள்ளும் நிரந்தரமின்மைகள், ஏக்கங்கள், துன்பங்கள், கழிவிரக்கம் என்பவற்றையும் அவரது நில வரைபடங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட படப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

DisLocation I 2004 கலப்புசாதனம் 35X56 செ.மீ

எத்தையும் தாயும் 2005 கலப்பு சாதனம் 77X90 செ.மீ

எனது வண்ணத்துப் பூச்சிகளுக்கான வீடு II 2004 கலப்புசாதனம் 77X56 செ.மீ

தலைப்பிடப்படாதது 2004 கலப்பு சாதனம் 56X76 செ.மீ

சந்ததி சூரபகம் 2005 கலப்புசாதனம் 77X90 செ.மீ

தலைப்பிடப்படாதது 2004 கலப்புசாதனம் 56X77 செ.மீ

'வாமண' 2003 கலப்பு சாதனம் 77X56 செ.மீ

Dislocation II 2003 கலப்புசாதனம் 56X77 செ.மீ

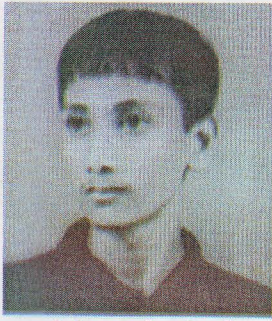
அகச்சுற்று 2004 கலப்புசாதனம் 56X77 செ.மீ

இக்ரோஸ் 2003 ஆகவே 19

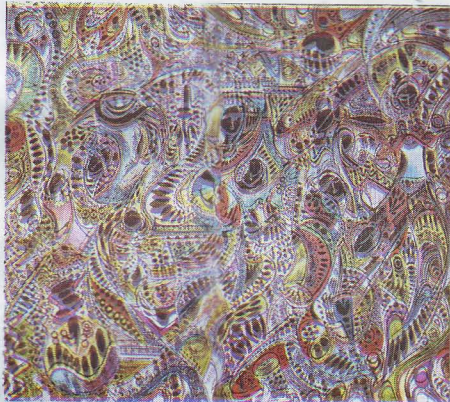
ஓர் இளைய ஆளுமை

நூடலாளிய
பொது ஓவியப்
போட்டிகளில்
பங்கு வகாண்டு
விருதுகளை
ஏவிய இவர்
மீத ஓவியர்
ரமணி உள்ளட
பலரை
உள்வாங்கிய

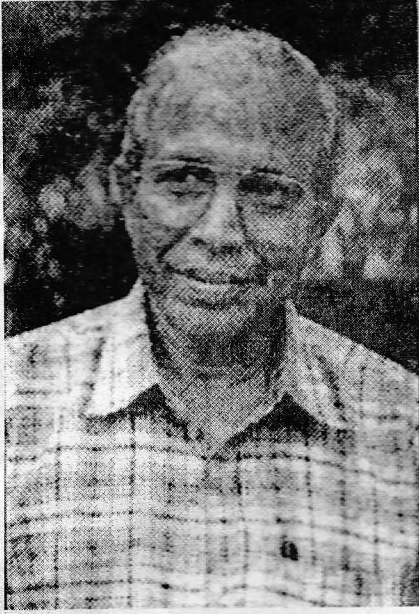

சச்சிதானந்தசிவம்
மயூரதன்

கூட ஆளுமையாக விவரிப்புகின்றார்.
இவரின் தொடர்ச்சியான இயங்குதல்களுக்கு
ஆகவே வாழ்த்துவதோடு குறித்த நுழைவாளரை
இவருடன் தொடர்பு வகாண்டு
உற்சாகப்படுத்துமாறும் கேட்கின்றேன்.

20 ஆகஸ்டு இக்ளோப் 2005

மிக அண்மைக்காலமாக இலக்கிய உலகில், குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய சூழலில் எம்.ஏ. நு.:மான் அவர்களைப் பற்றி பலவிதமான கருத்துக்களை, படிக்கக்கூடியதாகவும், கேட்கக் கூடியதாகவும் உள்ளன. இவரது படைப்பாற்றலின் மீது குறைகாண்பதையும், இவரது கருத்துலகில் குற்றங்காண்பதையும், இவருடைய கருத்துக்களில் சிலதை தங்களது நலனுக்குச் சார்பாக எடுத்துப் பேசுவதையும், தமிழ் தேசத்தவர் செய்து கொண்டிருக்க, இவர் ஒரு சிவப்புச் சட்டைக்காரன், இவர் ஒரு முஸ்லிமன்று, இவர் தனது கடந்த காலக் கருத்தியலை மீள்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என முஸ்லிம்தேசத்தவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நு.:மாணை ஒரு முஸ்லிம் இனவாதியாகக் காட்டி, அவரது இலக்கியப்பங்களிப்பினை நிராகரித்து, அதன் மூலம் தமிழில் எழுதும் முஸ்லிம் தேசத்து இலக்கியவாதிகளின் இலக்கியப்பங்களிப்பை இரண்டாம் பட்சமாக்கும் தொடர்கதையாடல், நு.:மாணை, ஒரு மார்க்சியவாதியாகக் காட்டி, இஸ்லாத்துக்கு விரோதமானவர் எனக்காட்டும் தொடர்கதையாடல் என, இருதேச புலமையாளர்களாலும் நு.:மான் இன்று, கேள்விகளுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவ்விரு புலத்திலிருந்து நு.:மான் அவர்களைப்பற்றிக் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஒரு புடைத்தானவை என்பதும் ஒத்தவயதுப் பிரச்சினை கொண்டவை என்பதும், நு.:மான் பற்றிய ஒரு பொது மதிப்பீட்டுக்கு வருவதற்கு தடையானவைகள் என்பதும் எனது கணிப்பாகும்.

“எம்.ஏ. நு.:மான்” கமீடி புலமைத்துவத்திலிருந்து பிரந்து செல்லும் முஸ்லிம் புலமைத்துவம்?

- எம்.ஈ.எம். றஹப் -

நு.:மானின் இலக்கியப்பங்களிப்பை குறைத்துமதிப்பிடவோ, அல்லது அவரது கருத்துக்களை எடுத்த எடுப்பில் நிராகரிக்கவோ முடியாது. வேண்டுமானால், அவரது கருத்துலகின் மீது எதிர்வினை செய்யலாம், தர்க்கிக்கலாம், அவைகள் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமாக அமையக்கூடும். மாறாக, எழுமாற்றான கருத்துக்களை முன்வைப்பது தவறான மதிப்பீடுகளாகும்.

முனைப்பு 12ல் வெளியான அ.ல. நியலாசின ‘முஸ்லிம் இலக்கியம்’ கட்டுரையைப் படித்தவர்கள், அதிலும் தீவிரமான இலக்கிய ஈடுபாட்டைக் கொண்ட இலக்கியவாதிகள் எவரும், எழுத்தில் தொடர்ச்சியான விவாதத்தைத் தொடர ஆர்வம் காட்டவில்லை. என்றாலும் நேரடியாக உரையாடல்களின்போது, அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் இலக்கிய நியாயம் கொண்டவைகளாக இருக்கவில்லை. முஸ்லிம் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் நு.:மான் அவர்கள் பற்றியும் இவர்களும் தவறான கருத்துக்களையே கூறினார்கள்.

நியலாசின் கட்டுரையானது, நு.:மான் அவர்களை முன்னிறுத்தி ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்புடன் 1960 தொடங்கி, 70, 80, 90, 2000 என நீளும் காலத்தொடர்களில் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களால் தமிழில் மொழியப்பட்ட படைப்புக்களின் பண்புமாற்றத்தினை பூடகமாக, அதுவும் வரலாற்றின் தர்க்கத்தைப்பற்றி, அது பேசுகின்றது.

“தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு வகைமாதிரியாக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தைப் பார்ப்பது பிழையில்லை” என்றும், இஸ்லாமிய இலக்கியம் கலாச்சார ஆயுதமாக வளர்ச்சி கண்டு விடக்கூடாது, அது எதிர்ப்பிலக்கிய கோட்பாட்டினால் விளக்கக்கூடியதாகவோ, நியாயப்படுத்தக் கூடியதாகவோ, வளர்ந்து விடக்கூடாது என்பதில் ஆதங்கம் கொண்டவர்களாகப் பல இலக்கியவாதிகளை கண்டு கொள்ளமுடிந்தது.

கலாச்சார ஆயுதமாக இலக்கியத்தைக் கையாளக்கூடிய வரலாற்றுத் தர்க்க நிலைக்கு இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் தள்ளப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதை பலர் ஏற்றுக்கொள்வதாயில்லை. எப்படியோ முஸ்லிம் இலக்கியத்தை தமிழிலக்கியத்தினுள் கரைத்துவிடுவதிலேயே அவர்கள் பெருவிருப்புக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர்.

யத்தை தமிழிலக்கியத்தினுள் கரைத்துவிடுவதிலேயே அவர்கள் பெருவிருப்புக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர்.

வரலாற்றின் தவிர்க்க முடியாத எல்லைக்குள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ, நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் படைப்பாளிகளைப் போலவே, நு.:மான் அவர்களும் தள்ளப்பட்டுவிட்டார், என்பதே யதார்த்தம். இத்தகைய நு.:மானின் பண்பு மாற்றத்தினை நியலாசின் கட்டுரை விளக்கிக் காட்டவில்லை. என்றாலும், நு.:மானின் 90க்குப் பின்னான எழுத்துக்களில் தொகுப்பு முயற்சிகளில், பண்புமாற்றத்தைக் காணலாம். வன்முறை அரசியலை அறம் என்று மொழிந்த நு.:மான், வன்முறை அரசியலின் அறத்தை கேள்விக்குட்படுத்தத் தொடங்கியதை, இக்காலகட்டங்களில் காணலாம். நு.:மானின் அண்மைக்கால எழுத்துக்களில், தயக்கமின்றி, ஈழப்போராட்டத்தில் கறைபடிந்த சம்பவங்களைக் கூறுகின்றார். தமிழில் எழுதுமப்பல படைப்பாளர்களிடம் இல்லாத துணைகரம் இவர் எழுத்தில் இன்றும் உள்ளது. வடக்கு முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்தை ஓர் இனச் சுத்திகரிப்பு எனத் திடமாகவே நு.:மான் சொல்கிறார்.

ஆனால், உலக எதிர்ப்பிலக்கிய வரலாற்றின் நிகழ்ச்சி நிரலின் அழுத்தக் குரல்களாக, எதிர்காலத்தில் முஸ்லிம் இலக்கியம் வந்து விடுமோ என்பதுதான் பலரின் கவலையாக இன்று உள்ளது. எழுத்தை, இலக்கியத்தை, ஒரு கலாச்சார ஆயுதமாக, ஒரு மக்கள் தொகையினர் உபயோகிக்கத் தொடங்குவது, முஸ்லிம் தேச இலக்கியவாதிகளால் தவிர்க்க முடியாதுள்ளது என்பதை விளக்கிக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர் அவர்கள்.

எனவே முஸ்லிம் இலக்கியக் கோட்பாட்டின் கருத்தியலை, தமிழிலக்கியத்தின் முரணியங்களோடு உரையாடுவதன் ஊடாக, எம்.ஏ.நு.:மான் அவர்களைப் பற்றிய, ஒரு பொது மதிப்பீடு ஒன்றினைச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது இக்கட்டுரையாகும்.

கவிஞர், எழுத்தாளர், விமர்சகர், பதிப்பாளர், முற்போக்கு இலக்கியவாதி, தமிழ் பேசும் மார்க்சியர்களில் ஒருவர், எனப்பல

தளங்களிலும் அறியப்பட்டிருக்கும் நு.: மாண்பு பற்றி இதுவரை விமர்சன நுணைவு செய்யப்படாமை துக்கமானதே. தமிழிலக்கியத்தின் கடைசி 50 வருடகால வரலாற்றின் பல இடங்களில் நு.:மான், தொடர்ச்சியாகவும், பீறலாகவும், இயக்கமாகவும், தொடக்கமாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறார். இக்காலப்பகுதிகளில் தமிழிலக்கியம் நு.:மானால் வளம் பெற்றதென்பதே உண்மை. நு.:மான் இல்லையெல் இங்கு பல நிகழ்வுகள் நடந்திருக்காதே போயிருக்கலாம். அல்லது இன்றும் பின்தள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

“அவர் எட்டியுள்ள உச்சங்களோ சில வேளைகளில் யாரும் இதுவரை சென்றடையாத உச்சங்களாக உள்ளன” என நு.:மானின் கவியாற்றலை இ. முருகையன் அவர்கள் கூறுவது போலவே, நு.:மான் ஒரு சிறந்த கவிஞரேதான். புத்தரின் படுகொலையை நு.:மான் என்கின்ற முஸ்லிம் தேசத்தவர் எழுதாமல், தமிழ் தேசத்தவர் ஒருவர் எழுதியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என, நு.:மானின் கவியாற்றல் மீது ஐயம் கொள்ளத்தேவையில்லை. இக்கவிதை ஒன்றே போதும் நு.:மாண பெருங்கவிஞர் என்று சொல்ல. இக்கவிதையில் ஒரு சிறந்தபடைப்புக்கான எல்லாமே உள்ள. அதன் காலமும், கருத்தும் மிகமுக்கியமானவைகள். அவைகள், வடக்கு கிழக்கு பெருநிலத்தின் மக்கள் தொகுதியினரின், மொத்தமாக இருந்தது என்பதே உண்மை.

சிறந்த கவிஞர் என்பது போலவே சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளரும் தான். ‘வானவில்’, ‘பன்காரிகள்’, ‘சதுப்புநிலம்’, ‘இரண்டு உலகங்கள்’ என எண்ணிக்கையில் குறைவான சிறுகதைகளையே நு.:மான் எழுதியிருந்தாலும் ‘சதுப்புநிலம்’, ‘இரண்டு உலகங்கள்’ இரண்டுமே போதும் நு.:மானின் புனைகதை ஆற்றலுக்கு. 1970 ஆம் ஆண்டு கணையாழியில் சதுப்புநிலத்தைப் படித்தேன். அக்காலம், முற்போக்கு இலக்கியத்தின் காலம் அக்கால கட்டத்தில் நு.:மான் இப்படி ஒரு கதையை எழுதியிருக்கிறாரே என நான் மலைத்ததுண்டு. மெனனின் அழியாச் சுடர் பெண் போல, நு.:மானின் சதுப்புநில கதாநாயகன், மெலிதாக, மிக மிக மெலிதாக, எடுத்தாரைப்பு முறையில் ஒரு மீறலாக நு.:மான் சதுப்பு நிலத்தை 70க்கு முன் னரே எழுதியிருக்கவேண்டும். மட்டக் களப்பு பொது வாசிகசாலையும் ஒரு, 20 - 26 வயதைக் கொண்ட ஒரு வாலிபனுமான

தோரணை, அவனது எண்ணமே கதையாகிறது. 1970 இலங்கை தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டின் செல்வாக்கு மிக்க காலகட்டம். அந்த முகாமைச் சேர்ந்த வர்தான் நு.:மானும். ஆனால், தனது முகாமினரால் மனோரதியக் கதைகள் என நிராகரித்த தளத்தில், அந்நாட்களிலேயே நு.:மான் சிறுகதை எழுதியிருக்கிறார், மரபுரிதியான சிறுகதை ஆக்கும் முறையை, உருவம், உள்ளடக்கம் இரண்டையுமே மீறிய வகையில்.

“கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோரது அணுகுமுறைகளில் இருந்த இடைவெளிகளையும், பலவீனங்களையும் நிவர்த்தி செய்தபோது விமர்சனத்தை இன்னொரு தளத்துக்கு உயர்த்தியவர் நு.:மான் என்பது உண்மை” என உ. சேரன் அவர்கள் சொல்வது போலவே தமிழிலக்கியத்தின் வரலாற்றில் பல இடங்களில் நு.:மான் தொடர்ச்சியாக உள்ளார்.

தமிழிலக்கியத்தில் க. கைலாசபதியின் வருகை மிக முக்கியமான காலகட்டம். அவரது “தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” புத்தகம், தமிழ் நாவல் இலக்கியத்துக்கு ஒரு வெளிச்சத்தைக் கொடுத்தது. கைலாசபதியின் விமர்சன ஒளியில் தமிழ் நாவலின் முகம் தெரியப்பட்டது. இதனால் கைலாசபதி பெரிதும் அறியப்பட்டார். அவரின் விமர்சனப்பார்வை தமிழிலக்கிய உலகில் ஓர் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றபோதிலும், வாத்பிரதிவாதங்களுக்கு உட்படுத்தப்படாமல்லை. கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்துக்கு வெங்கட்சாமிநாதன் என்பவர் எதிர்வினை செய்தபோது, கைலாசபதி மறுவினை செய்யவில்லை. மாறாக நு.:மானே மறுத்துரைத்தார். “கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் வெங்கட்சாமிநாதனின் கட்டுரையும்” என்ற மாற்றுரையாடல் மிகவும் பிரசித்தமான ஒன்று.

தமிழ் இலக்கிய விமர்சன உலகில் ஒரு சமூகவிஞ்ஞானப் பார்வையை முன்வைத்தவர், எனச் சிறப்பித்துக்கூறப்படும் அதே வேளை, தமிழிலக்கியத்தின் குறிப்பாக ஈழத்து தமிழிலக்கியத்தின் சத்தான பகுதிகள் சிலதை சுட்டிக்காட்டத் தவறியவர் கைலாசபதி, என குற்றம் சாட்டப்பட்டுமிருக்கிறார்.

மு. தளையசிங்கத்தின் பிரபஞ்ச யதார்த்தத்தை, மெய்யுளை மார்க்சிய ஒளியில் கைலாசபதியால் விளக்கம் செய்ய முடியாது

போயிற்று. முருகையனோடு சேர்ந்து கவிதை நயம் எழுதிய கைலாசபதியால் மஹாகவியின் கவியாற்றலை எடுத்துரைக்க முடியாதும் போயிற்று.

மு. தளையசிங்கத்தின் தத்துவ உலகை மறுத்து, படைப்புலகைப் பாராட்டியவராகவும், கவிஞர் மஹாகவியின் படைப்புலகின் மீது சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் வழங்கிய விமர்சன ஒளியில் தானும் நனைந்து கொண்டவராகவும் நு.:மான் அறியப்பட வேண்டியவராகின்றார். தன் குருவான, கைலாசபதி எழுதாதவைகளை, எழுதமற்றந்ததை எழுதியதன் காரணத்தால் குருவின் தொடர்ச்சியாகவும் ஈழத்துவிமர்சன மரபின் தொடர்ச்சியாகவும் அறியப்பட வேண்டியவராகின்றார்.

தமிழ் புலமைவட்டத்துடனும், இலக்கியக்காரர்களுடனும் மிகவும் நெருங்கிய ஊடாட்டம் கொண்ட ஒருவர், இவரைப் போல இல்லை என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லலாம். கவிஞர் நீலாவணனின் இலக்கியக்குட்டில் கண்விழித்துக் கொண்ட நு.:மான், இலக்கியத்தினூடாக உலகைத் தரிசிக்கத் தெரிந்து கொண்டார். என், சண்முகரத்தினம், மெனன்குரு, சித்திரா ஆகியோரைப் புலமை நண்பர்களாகக் கொண்டவர். அ. யேகராசா, மு. பொன்னம் பலம் போன்றவர்களுடன் இணைந்து இலக்கியத்துக்காக உழைத்தவர். நெஜி சிறிவர்த்தன, குமாரி போன்ற சிங்களப் புலமையாளர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியா, புலம்பெயர் நாடுகள் என்று விளம் பரமின்றி அறிமுகமானவர்; நு.:மான் அவர்கள்.

ஈழத்து தமிழிலக்கியத்தில் மரபு / முற்போக்கு என்கின்ற இருமை எதிர்மை ஈழத்து தமிழிலக்கியத்தை வளப்படுத்திய முரணியமாகும். அதேபோல க. கைலாசபதி / மு. தளையசிங்கம், தமிழ்நாவல் இலக்கியம் / முற்போக்கு இலக்கியம், ஏழாண்டு கால இலக்கியவளர்ச்சி என்கின்ற முரணியங்கள் இரண்டும் வேறுபட்ட கருத்துக்களின் முரணியங்களாகும். இம்முரண்களால் தமிழ் இலக்கிய உலகம் மேலும் வளர்ச்சிகண்டதென்பதே உண்மை.

இம்முரணியம் பின்நாட்களில் நு.:மான்/ மு. பொன்னம்பலம் என்ற எதிர்மைகளில் இயக்கம் புரிந்தது. இருவரும் இலக்கியத்தில் தர்க்கம் புரிந்தனர். “ஆயிரம் பூக்கள் மலரட்டுமே”, “நீங்களும் காவியம் பாடலாம்” ஆகிய எதிர்க்கதையாடல்கள் மிகவும்

பிரசித்தமானவை. இம்முரணியம் சினைகத் தன்மையானதாக மாறி, பின்னாட்களில் “அலை” யேசராசா, மு. பொன்னம்பலம், நு.:மான் என்கின்ற கூட்டு நவீன ஈழத்து தமிழலக்கியத்தின் முகத்தையே மாற்றியது எனலாம்.

இக்காலகட்டம் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, ஈழத்தின் அரசியல் வரலாற்றிலும் மிகமுக்கியமான காலகட்டமாகும். இக்காலகட்டத்திலே எதிர்ப்பிலக்கியமாக, அரசியற்கவிதை பற்றி பேசப்பட்டது; எழுதப்பட்டது. நு.:மான் தொகுத்து வெளியிட்ட “பலஸ்தீன கவிதைகள்” ஈழத்தில் அரசியல் கவிதை எழுத தூண்டு கோலானது. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், உ.சேரன் முதலான அரசியல் கவிதையாளர்கள் தோன்றினார்கள். எழுதினார்கள். தனிப்பட்ட கவிஞர்களது தொகுப்புக்களும், “மரணத்துள் வாழ்வோம்” ஆகிய கூட்டுத் தொகுப்பும் வெளியிடப்பட்டு, உலகெங்கும் பிரபல்யமானது. இந்த நிலைமை தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறந்த கவிதைகளுக்கு உதாரணமாக ஈழத்தவரின் கவிதைகளையே எடுத்துரைக்க வேண்டிய கட்டாயம், இந்தியாவில் ஏற்பட்டது. புனைகதையில் இல்லாது போனாலும், கவிதையில் ஈழத்துக் கவிதைகளே தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றை நிரப்பியது. இந்த பங்களிப்பில் நு.:மான் அவர்கள் மறக்கப்படமுடியாதவராகின்றார்.

1960களிலும் அதற்கு முன்னரும் பேசப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கும், 90களின் பின்னர் பேசப்படுகின்ற முஸ்லிம் இலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கும் இடையில் மிகுந்த வேறுபாடு இருப்பதைக் காணத்தவறக் கூடாது. ஆனால் இவ்விரு கோட்பாடுகளுக்கு மிடையில் பண்புரீதியான பெரும் வேறுபாடு இருப்பதை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“இஸ்லாமிய இலக்கியக் கோட்பாடு” இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் ஒரு கலாச்சாரக் குழுவாக இருந்த காலத்துக்கும், இனக் குழுமமாக இருந்த காலத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கதையாடப்பட்டது என்று எடுத்துக் கொண்டால்; முஸ்லிம் இலக்கியக் கோட்பாடானது, ஓர் இனக்குழுமமாக இருந்த இலங்கை முஸ்லிம்கள், குறிப்பாக வடகிழக்கு முஸ்லிம்கள், ஒரு தேசமாக பரிமாணம் அடைந்த காலத்திற்குரிய கதையாடலாகும். இஸ்லாமிய இலக்கியக் கதையாடல் சமய, கலாச்சார, பண்பாட்டுத் தளங்களை மையமாகக் கொண்டிருக்க, முஸ்லிம் இலக்கியக் கதையாடல், அரசியல்

தளத்தினையும் தன்னகத்தே பேச பொருளாகக் கொண்டதாகும்.

இலங்கையில் எப்பாக்கத்திலும் முஸ்லிம்கள் தங்களது சமய கலாச்சாரத்தைப் பேண நேடியாக தடைகள் இருந்ததில்லை. கல்வி நிருவாக மட்டத்திலே முஸ்லிம் பாடசாலைகளாக இயங்கத் தடைகள் இருக்கவில்லை. இவைகள் எல்லாம் ஒரு நாட்டில் ஓர் இனக்குழுமம் தன்னளவில் கொண்டிருக்கக் கூடிய பண்புகளாகும். இத்தகைய பண்புநிலையில் நீண்ட நெடுங்காலத்தை அனுபவித்தவர்களாக இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழுகின்றார்கள். தவிர்க்க முடியாத வரலாற்றுக் காரணங்கள் முஸ்லிம் களை ஓர் தேசிய இனமாக்கி யுள்ளது. இவ்வினம் இன்று வடகிழக்குப் பெருநிலத்தில், ஒரு தேசமாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. ஒரு தேசம் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக, ஓர் அரசியல் அதிகார அலகைக் கோரி நிற்கும்.

இதனை இன்னோர் விதமாகவும் கண்டு கொள்ளலாம்; இந்நாட்டில் முஸ்லிம்கள் ஓர் இனக்குழுமமாக தமிழ்த் தேசியத்துடன் இணைந்தவகையில் இருந்த போது பேசப்பட்டதுதான் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம். முஸ்லிம் இலக்கியம் அவ்வாறானதன்று. அது இனக்குழுமமாக இருந்த முஸ்லிம்கள், குறிப்பாக வடகிழக்கில், தங்களுக்கோர் அரசியல் அதிகார அலகினைக் கோரியபோது, முஸ்லிம் தேசத்தின் சமூகமனம், முஸ்லிம் மாகாணத்தைக் கனவுகண்டது. அக்கனவின் பச்சையதார்த்தத்தில் கருவானதுதான் முஸ்லிம் இலக்கியக் கோட்பாடாகும்.

முஸ்லிம் இலக்கியம் தனக்குள் ஒரு வரலாற்றுத் தேவையைக் கொண்டதாக உள்ளது. அ.ல. நியலால் சொல்வது போல “இந்தியாவில், தமிழ் இலக்கியத்தில் டி. செல்வராஜ், ஹெப்சிபா ஜேசுதாசனுக்கும், மலையாள இலக்கியத்தில் கே.ஏ. அப்பாசுக்கும் மத அடையாளத்துடனான எதிர்ப்பிலக்கியம், கலாச்சார ஆயுதமாக அவசியமில்லாது போயிருக்கலாம். ஆனால் ஈழத்தில் முஸ்லிம்கள் மதரீதியான அடையாளத்தின் பெயரால் அடக்கப்படும் போது, அவதிகுறும்போது, அதன் பொருட்டான கலாச்சார ஆயுதமாக எதிர்ப்பிலக்கியத்தைப் படைப்பது அவசியமாய் உள்ளது”. இது வரலாற்றுக் காரணத்தைக் கொண்டது. இதுதான் முஸ்லிம் இலக்கியக் கோட்பாட்டின் தர்க்கமும் ஆகும்.

முஸ்லிம் இலக்கியத்தின் மனமானது, தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்வதனை

நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். அடக்கு முறைக்குள்ளாகும் போது, உதவிகேட்டு எழுப்பும் அவலக்குரல் போன்றது. தன்னைக் காப்பாற்ற யாராவது வந்து விடக்கூடும் என்ற நப்பாசையிலானது. இதனால் சமகால அரசியல்வன்முறையினைக் கேள்விக்குட்படுத்துவது. சமாதானத்தை வேண்டிநிற்பது. சகவாழ்வை மனதார விரும்புவது. பன்முகத்தன்மையினை அங்கீகரிக்கக்கோருவது.

முஸ்லிம் இலக்கியம் எதிர்காலத்தில், எதிர்ப்பிலக்கியக் கோட்பாட்டினால் விளக்கப்படுத்தப்பட்டுவிடக் கூடாது, தன்னை அது நியாயப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்னரே செயலிழந்து போய்விட வேண்டும், என்பதான எதிர்பார்ப்புகளே தமிழ்புலமையாளர்களின் உள்ளங்களில் அதிகமாக உள்ளபோதும், தமிழ் மொழியின் எல்லைக்குள் முஸ்லிம் இலக்கியத்தைக் கரைத்துவிடும் ரசவித்தைப்பணி தமிழ் தேசப்புலமையின பக்கமே உள்ளது. பந்து இப்போது அவர்களிடம்.

ஒரு காலத்தில், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கு எதிர்வினை காட்டி, வாதப்பிரதிவாதம் செய்த நு.:மான் தான் பின்னர் “துப்பாக்கிக்கு மூளை மில்லை” போன்ற, கவிதைகளை எழுதினார். ஒரு சமூக விஞ்ஞானியாக மாறி, “பிரவாத”த்தில், “ஜலையை நினைவு கூரல்” கட்டுரையை எழுதினார். இக்கட்டுரையின் பின்பகுதியில், இன ஒழிப்பின் சமகால வடிவங்களை அழகாக எழுதுகிறார். நான் முன்னர் சொன்னது போல, இது வரலாற்றின் தவிர்க்கமுடியாத நியதி. இனத்துவ அரசியலை விளங்கிக் கொண்ட வராக நு.:மான் மாறியுள்ளமையின் வகை மாதிரி. இதனைத்தான் புத்தரின் படுகொலையை எழுதிய நு.:மான் பின்னர் ஒரு முஸ்லிம் தேசியவாதியாக மாறியுள்ளதாகக் குறைகாண்கிறார்கள். இது ஒரு குறையே அல்ல. அவைகள் மனவிரிவு கொண்ட எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களுக்கே சொந்தமான வரலாற்றின் தருணங்கள்.

இக்கட்டுரையின் அடுத்தபடிக்குப் போவதற்கு முன்னர் எம்.ஏ. நு.:மான் அவர்களின் கருத்துலகத்தின் நீள, அகல, ஆழங்களைச் சற்றுப் பார்ப்பது மிக மிக அவசியமானதாகும். இவரது, கருத்துக்கள் தொடர்பாக சிறு சிறு எதிர்ப்பொறிகள் எழுப்பப்பட்டிருப்பினும், அவைகள் எழுப்பும் கங்குகளின் வெம்மை மில், நு.:

மான் பொசங்கிப்போகமாட்டார்; என்பதே உண்மை.

இவரது கருத்துலகத்தினை எளிதாக இனங்கண்டு கொள்வதற்கான பனுவல்களாக, தாயாகவும், செவிலித்தாயாகவும் இவர் உள்ள ஆவணங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். “தாத்தாமாரும் பேர்களுமே” என்கின்ற நெடுங்கவிதைகளின் தொகுப்பு, “பிரவாதம்” சமூகவிஞ்ஞான இதழ், என்பன அவைகளாகும். வர்க்க உணர்வை ஊட்டுகின்ற தீப்பொறியைக் கவிதைகளில் கொண்ட ஆவணமாகத் தாத்தாமாரும் பேர்களுமே இருக்க, அரசியல் கவிதைப் பாரம்பரியத்தை சமூகத்தேசியவாதத்துடன் இணைத்துக் கொண்ட பொறியை ஊட்டிய, அரசியல் இலக்கிய ஆவணமாக, பலஸ்தீனக் கவிதைகள் தொகுப்பைக் காணலாம். ஒரு சமுதாயத்தின் இயக்கவியல் கட்டங்களில் வர்க்கப்புரட்சிக்கு முன்னர் தேசிய புரட்சிகளையும் மார்க்சியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம், நிகழ்த்திக் காட்டலாம், என்பதற்கு ஆதாரமான, நம்பிக்கைத் தொனியை இத் தொகுப்பு வடகிழக்கு பெருநிலத்தில் வெளிக்காட்டியது, என்று சொல்லலாம். பின்னர் இவரால் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட சோவியத் யூனியனின் உடைவு கட்டுரைகள் தொகுப்பு, பிரவாதம் சமூகவிஞ்ஞான இதழ்கள் என்பதெல்லாம், வன்முறை அரசியலைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் பொறிகளைக் கொண்டவைகள் என்று சொல்லலாம்.

தனிக்கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும் நு.:மான் எழுதியுள்ள போதிலும், முதன்முதலில் தொகுப்பான அவரது கவிதைகள் 1977ல் வெளியான “தாத்தாமாரும் பேர்களுமே” ஆகும். “அழியாநிலங்கள்”, “மழைநாட்கள் வரும்” எனப் பின்னர் தொகுப்பட்டிருந்தாலும் தாத்தாமாரும் பேர்களுமே மட்டுமே போதும் 1977க்கு முன்னரான காலப்பகுதியில் நு.:மானின் கருத்தியலை புரிந்துகொள்ள.

நம் கவிஞர், கதைஞர் எல்லாரைப் போலவுமே, கவிதை, கதை எழுத ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர்தான் நு.:மான். கல்முனைப் பிரதேசம், கவிஞர் நீலாவணனின் தொடர்பு, அதை அவருக்குச் சாத்தியப்படுத்தி இருக்கிறது. நீலாவணனிடம் கண்விழித்துக் கொண்டாலும், இருதும்பிகளாக சண்முகம் சிவலிங்கத்துடன் இவர் உலகினைச் சுற்றி வலம் வந்தார். அந்நாட்களில், உருவானதாகவே “உலகப்பரப்பின் ஒவ்வொரு கணமும்” கவிதை இருக்கவேண்டும். இக்கவிதை சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் “பரவளைகோடு”வை எனக்கு நினைவூட்ட

டியது. காலத்தையும் இடத்தையும் கொண்டு, விரிந்த உலகில் தனிமனிதனின் அடையாளத்தை, விசாரணை செய்யும் கவிதையாக நு.:மானின் கவிதை இருக்கிறது. இது புறநிலையாக உலகத்தை அறியும் முயற்சி.

“அதிமானிடன்”, “நிலம் என்னும் நல்லான்” என்கிற கவிதைகள் இரண்டும் 1968ல் எழுதப்பட்டவைகளாக உள்ளன. இக்காலகட்டமே இவரது கருத்தியலில் மார்க்சியம் ஆட்கொண்ட நாட்களாக இருக்கவேண்டும். “வால்காவிலிருந்து கங்கைவரை” என்ற ராகுல் சாங்கிருத்தியாபனின் வரைவினைப் படித்ததன் காரணத்தினால், சசி சொல்வது போல, ஒரு நூதன பிரியத்தில், பின்பற்றி எழுதப்பட்ட கவிதையாக அதிமானிடன் இருக்கவேண்டும். காட்சிகளை கவிதையில் நிகழ்ச்சித் தொடர் படுத்துவதினூடாக, உலகின் சமூக வரலாற்றினை, கவிஞர் முருகையன் சொல்வது போல, பற்பல நூற்றாண்டுகளின் படுவேகமான வளர்ச்சிகளை, வரலாற்று இயக்கவியலாகக் காட்டுவது இக்கவிதை. ஆதிப்பொது உடமையிலிருந்து, முதலாளித்துவம் வரையான சமூகங்களிலெல்லாம் ஆள்பவனும்/ஆளப்படுபவனும் என்கின்ற முரணியக் கட்டமைப்பையே மார்க்சிய மூலங்கள் காட்டின. வர்க்கமுரண்பாடும் அதில் உண்டாகும் புரட்சியுமே உலகை விடுவிக்கும் என்று முதுமார்க்சியர்கள் சொன்னது போலவே, நு.:மானின் கவிதையிலும், பூமியில் போர்மிகப்பரியும் அதிமானிடன் இளைத்த பாதியிலிருந்தே உதித்தான்.

வடக்கு கிழக்கு பெருநிலத்தின் செழிப்பான மாநிலமென்று கிழக்கைக் கூறுவர். கிழக்கென்றதும் வயலும், வயல்சார்ந்த எண்ணங்களுமே இங்கு இலக்கியத்தில் முதன்மை பெறும். அதிலும் நாட்டுக்கவிகளும் விவசாயத்திற்கும் மிகமிக நெருக்கமான ஊடாட்டம் கிழக்கிலே உண்டு. நீலாவணன், புரட்சிக்கமால், அண்ணல் போன்ற கவிஞர்களும், பித்தன், அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது, மருதூர் கொத்தன், மருதூர்கனி போன்ற இலக்கியகாரரும் சரி, இன்றிருப்போரும் சரி, கிழக்கின் விவசாயப் பெருநிலத்தின் மீதான எமது வாழ்வை, ஆவணப்படுத்தவே இல்லை. கிழக்கின் விவசாய வாழ்வினைப்பற்றி எழுத இருக்கும் மாபெரிய வரைவின் சில பக்கங்களையே இவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள் எனலாம். ஆனால், இவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு புறநடையாக நு.:மான் அவர்களைக் கூறலாம். இவரது “நிலமெனும் நல்லான்”

தென்கிழக்கின், அதாவது திட்டமிடப்பட்ட கல்வையாக் குடியேற்றத்திட்டத்தில் புதைந்து போன எம் தேசங்களின் வாழ்வியலை, ஒரு பதமாகக்கூறுகின்ற ஒரு படைப்பு என்று சொல்லலாம். நீலாவணனின் “வேளாண்மை” போலல்லாது, ஓர் நிறைவினை இதில் அனுபவிக்கமுடியும். இக்கவிதையிலும், ஆள்பவன்/ஆளப்படுபவன் என்பதுபோல போடி/கூலி என்கின்ற முரணியம் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

“அதிமானுடன்”, “நிலமெனும் நல்லான்” ஆகிய இரண்டு கவிதைகளையும் நோக்கும்போது, மேற்படி காலகட்டங்களில் சமூகத்துத் தமிழிலக்கியச் சூழலில் காணப்பட்ட செல்வாக்குமிக்க புலமையாளர்களின் கருத்து, நு.:மானிடமும் காணப்படுகிறது.

“தாத்தாமாரும் பேர்களுமே” என்ற கவிதையே நு.:மானது கருத்தியலின் பொற்காலம் ஆகும். மார்க்சிய ஒளியில் உலகைப்பூரித்து கொண்ட, கைலாசபதியின் மாணவனான, முற்போக்குக்கலை இலக்கியக் கோட்பாடு பற்றிப் பேசிய, இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கு எதிர்வினையாற்றிய நு.:மானாக இருந்தகாலம். உலக முஸ்லிம்களின் பொதுவான சித்திரப் போக்கு பற்றி இக்கவிதை பேசுகிறது. இலங்கை முஸ்லிம்கள் அல்லது வடக்கு கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம் தேசத்து முஸ்லிம்கள், மரபுரிதான முஸ்லிம்களா? அல்லது மறுமலர்ச்சி முஸ்லிம்களா? எமது முஸ்லிம் அடையாளம் எது? தாய் வழியா? தந்தை வழியா? என்கின்ற கேள்விகளை அறிவுப் புலத்தில் இப்போதும் எழுப்பும் வல்லமைமிக்க கவிதை அது. அக்கவிதை கவிஞர் அல்லாமா இக்காலின் கருத்தியலை, எதிர்த்துரைக்கும் கருத்தியலைச் சொல்கிறது. இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தை வர்க்க முரண்பாட்டில் எரித்துவிடச் சொல்கிறது.

மார்க்சியத்தை மானுடவிடுதலையின் மார்க்கமாகக் கண்டு முற்போக்கு இலக்கியம் பேசிய ஒரு புலமைத்துவக் குழுவினைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவராக நு.:மான் காணப்படுகிறார். இவருக்கு அதிமானுடன் ஆன விடுதலைவீரன், இளைத்த பாதியிலிருந்து வருபவனாகவே காட்சியளித்தான். அதனை வர்க்கமுரண்பாட்டக் கூர்மைப்படுத்தி இளைத்தபாதியை வாழ வழிசொல்லிக் கொடுக்கவே அதிமானுடன் தோன்றுவான்.

வர்க்கப்போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் வெற்றியடைவதன் ஊடாகவே அதாவது இளைத்தபாதியிலிருந்து தோன்றும் அதிமானுடனே புரட்சியை உண்டுபண்ணு

வான், என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்த தமிழ்பேசும் மார்க்சியர்களில் ஒருவரான நு.:மான், வர்க்கப்புரட்சிக்கு முன்னர், உலகின் பல பெருநிலங்களில், தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் பற்றி, குறிப்பாக பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டம் பற்றி, அதன் நியாயத் தன்மையற்றி விளங்கிக் கொள்கிறார். வர்க்கப்புரட்சி தவிர்த்து, ஒரு நாட்டில், தேசத்தில் தேசியவிடுதலைப் போராட்டங்கள் ஆயுதப் போராட்டமாக இருக்கமுடியும் என்பதுபற்றியும் நு.:மான் புரிந்து கொள்கிறார். அக்கால பலஸ்தீன வரலாறானது அதர்மத்தினதும், அநீதியினதும் வரலாறாக 1980களில் இவருக்குக் காட்சிகொடுக்கிறது. இக்காலம் ஈழத்திலும் அடக்குமுறைகள், இனக்கலவரங்கள் நிகழ்ந்த காலம். வர்க்கப் புரட்சியைக் கணவுகண்ட நாட்டில், மொழியின் பேரால், மேலும் அடக்குமுறைகள் கட்டவிழ்க்கப்பட்டன. இனவிடுதலைப் போராட்டத்தின் அவசியம் உணரப்பட்டன. அத்தருணங்களில் அடக்கப்படுவோர் சார்பாகக் கவிதை எழுதிய தமிழ்பேசும் மார்க்சியர்களில் நு.:மானும் ஒருவராகின்றார். வன்முறை அரசியலை அறம் என்று பாடிய கூட்டத்துள் தானும் ஒருவராக இணைந்து கொள்கிறார். இக்காலகட்டத்திலேயே, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில், குறிப்பாக கவிதையில், அரசியல் கவிதை பற்றி பேசப்பட்டதெனலாம். ஈழப்போராட்ட சூழலில், அரசியல் கவிதைகளின் மாதிரிகளுக்கு உதாரணங்களாக, நு.:மான் தொகுத்த பலஸ்தீன கவிதைகள் தொகுப்பு அறிமுகமானது. ஈழப்போராட்ட ஆயத்தங்களுக்காகவும், இன அட்டுழியங்களை, அடக்குமுறைகளை ஆவணப்படுத்தும் கருவிகளாகவும், நூற்றுக் கணக்கான கவிதைகள் எழுதப்பட்டன. அதில் ஒரு தொகை அரசியல் கவிதைகளை எழுதியவர்கள் புதியவர்களாக, இளைஞர்களாக உருவானார்கள். இக்கவிதைப் பாரம்பரியத்திற்கு வழிகாட்டிய தமிழ் பேசும் மார்க்சியர்களில் ஒருவராக இருந்தவர்தான் நு.:மான். இவரது பல கவிதைகள், புத்தின் படுகொலை முதலாக, தமிழ் தேசியவாதத்தின் துணையுடன் நியாயப்படுத்தப்படுவனவெனக் கொண்டு இருந்தன, என்பது இக்காலகட்ட நு.:மானின் கருத்தியலின் மாதிரியாகும். மரணத்துள் வாழ்வோம் தொகுப்பு, உசேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் போன்ற புதிய கவிஞர்களின் தொகுப்புகளும் இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

இந்த இடத்தில் நு.:மானின் கருத்தியல் பங்கு பற்றுகையின் தன்மையினை விளங்கிக் கொள்ள, சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள்

எழுதிய “திசைமாற்றம்” என்கின்ற புனைகதையினை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது. திசைமாற்றம், அதற்கு முன்னர் ஈழத்து இலக்கிய சூழலில் இருந்த இலக்கிய, கருத்தியல் ஆளுமைப் போக்குகளை விசாரணை செய்யும் ஒரு கதையாகும். அக்கதையினைப் படித்த நு.:மான் அவர்கள் “உண்மை போல எழுதப்பட்ட கதை” என்று கூறியதாக சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களே சொல்லிக்கேட்டதாக ஒரு ஞாபகம் அக்கதையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி, மல்லிகை ஜீவா, நீர்வை பொண்ணையன், நு.:மான் போன்றவர்கள் வந்து போகின்றார்கள் முகமற்ற மனிதர்களாக. “நோமன்” என்ற பாத்திரம் நு.:மானைக் குறிப்பதாகும். இக்கதையில் காலிமுகத்திடலில், ஈழப்போராட்ட புரட்சியாளர்களை சந்திக்க ஏற்பட்கிறது. அக்கலந்துரையாடலில் புரட்சியாளர்களை சந்திக்க ஏற்படாக்கிறது. அக்கலந்துரையாடலில் நோமன் தாமதமாகவும், அவகாசம் எடுத்துக் கொண்டவராகவுமே சித்தரிக்கப்படுகிறார். இச்சித்தரிப்பு, நு.:மானை ஈழப்போராட்டத்தின் ஆதரவுக்கு பிந்திவந்து சேர்ந்தவராக அடையாளம் காட்டுகின்ற ஒரு இலக்கிய வன்முறை எழுத்தின் சாயல் கொண்டதாகும். சண்முகம் சிவலிங்கம், சமுத்திரன் போன்ற வர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் நு.:மான் தமிழ் தேசியவாதத்தின் நியாயத்தினை ஈழத்தேசிய வாதத்தினூடாக, அதாவது தமிழீழத்தில் சோசலிசத்தை மலரச் செய்யலாம் எனக் கணவு கண்டவர்களில், பிந்திச் சேர்ந்தவராக இருந்த போதும், தமிழீழப் போராட்டத்தின் கருத்தியலை, போராட்டச்சூழலில் மேலும் வளர்க்க உழைத்த தமிழ்பேசும் புலமையாளர்களில் நு.:மானும் மிகமுக்கியமானவர் என்பதை மறைக்கமுடியாது.

1981களில் தமிழ் தேசியவாதத்துடன் வயப்பட்ட நு.:மானுக்கு போராட்ட சூழல் தோற்றுவித்த தொடர்வன் முறைகளில் துயர் ஏற்பட்டது. வன்முறை அரசியலை அறம் என்று பாடிய நு.:மான், வன்முறை அரசியலை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றார். 1992ல் நு.:மானும் சேரனும் சேர்ந்து மார்க்சியத்தின் பெயரால் புரட்சிக்குப்பிந்திய சோவியத் ரஷ்யாவில், ஸ்டாலின் காலத்து அரசியல் படுகொலைகளை, வன்முறைகளை மாதிரிகளாகக் கொண்ட, ரெஜிஸ்டிரேஷனின் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, “சோவியத் யூனியனின் உடைவு” என்ற மகுடத்தில் வெளியீடு செய்கின்றார்கள். 1980களில் வன்முறை அரசியலை அறம் என்ற நு.:மானின் கருத்தியல், 1990களில் வன்முறையை கேள்விக்குட்படுத்துவதாக

மாற்றம் கொள்வதனைக் காணலாம். பின்னர் 2000ங்களில் பிரவாதத்தில் துணிந்து கருத்துக்களை முன்வைக்கும் ஒரு சமூக விஞ்ஞானியாக மாறுகின்றார். இக்காலகட்ட நு.:மானுடைய கருத்தியலானது, பின்னாட்களில் ஈழப்போராட்டத்தின் நிர்ணய சக்திகளையே சுட்டிவிழிக்கும் தன்மை கொண்டதாக மாறியுள்ளது; என்பதை உண்மை.

இக்குரலில் வடகிழக்கில் எழுச்சி கொண்ட தமிழ் தேசத்தின் சாயலிலிருந்து, எழுச்சி கொண்ட முஸ்லிம் தேசத்தின் குரலினை அடையாளப்படுத்தும் சாயல் கொண்டிருப்பதனை நுணுக்கமாக புரிந்துகொள்ளலாம். அதாவது வர்க்கமுரண்பாடுபற்றிக் கதையாடிய ஈழத்தின் தமிழ்பேசும் மார்க்சியர்களில் ஒருவரான நு.:மான், இனமுரண்பாட்டில் அல்லது முஸ்லிம்தேச - தமிழ்தேச முரணியத்தில் தவிர்க்கமுடியாத படி தன்னினை அடையாளத்துடன் இணைந்தவராகின்றார். இதனை வேறுவிதமாகச் சொல்லப்போனால் 60, 70களில் இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தைச் “சரூதிரித்தல்” எனப் பேசிய முற்போக்கு வாதி, இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கு எதிர்க்கருத்தாடிய நு.:மான், 90களில், 2000ங்களில் இனம்சார்ந்த, தேசம் சார்ந்த அடையாளத்துக்குரியவராகின்றார்.

மேற்படி காலகட்டங்களில், நு.:மானின் கருத்தியலில் ஏற்பட்ட மாறுதலானது தனிப்பட்ட மாறுதலன்று. தமிழ் புலமைத்துவத்தில் இருந்து, தொப்புள்கொடி அறுக்கப்பட்டு, வேறொரு புலத்துக்கு நகர்த்தப்பட்ட - அதாவது, முஸ்லிம் புலமைத்துவத்தைச் சேர்ந்தவராகின்றார் நு.:மான். புணர்தலும், பிரிதலுமான புத்திப்புல இயக்கவியல் என்பது இதுதான் போலும்!

நு.:மானின் கருத்தியலுடன் புத்திப்புலமாகத் தர்க்கம் புரிகின்ற கதையாடல்கள் சில உள்ளனதான். அவைகள் அறிவுப்புல வளர்ச்சிக்கு உதவுபவைகளாகவும் உள்ளனதான். ஆனால் அவர்மீது முன்வைக்கப்படுகின்ற எளிமைப்படுத்தப்பட்ட கதையாடல்களுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணங்களாக கவிஞர், எழுத்தாளர், நாடகாசிரியர், நாட்டுக்கவிகளின் தொகுப்பாளர் எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் கருத்தாடல்களையும், எழுத்தாளர் நந்தினிசேவியரின் கருத்தாடல்களையும் எடுத்துக் கூறலாம்.

“நு.:மான் என்பவர் இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று ஒன்று இல்லை என்று கூறுகின்ற உறுதிப்பட்டில் உள்ள முஸ்லிம்”.

“இவர் இன்னும் இஸ்லாமிய இலக்

கியங்களில் அறிவில்லாதவராக இருக்கின்றார்”.

“இவரை எப்படி ஒரு முஸ்லிம் கவிஞர் எனச் சொல்லுவது”.

“அவருடைய சிவப்புச்சட்டை எப்பொழுது முழுமையாகக் கழட்டிவிசப்பட்டு இஸ்லாம் அவரிடம் வருகின்றதோ அன்று தான் இஸ்லாமியக் கவிஞராக ஏற்றுக் கொள்வேன்”.

“அவர் ஒரு நல்ல கவிஞர். அதற்காக அவர்தான் இந்நாட்டிலுள்ள முஸ்லிம் கவிஞர்களின் மணிமுடி என்று கூறமாட்டேன்”.

“கைலாசபதியால் தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட நு.:மான் சர்வகலாசாலை மட்டத்திலிருந்து தண்ணை ஒரு பெருங்கவிஞராகவும் தண்ணை ஒரு பெருவிமர்சனாகவும் ஆக்கிக்கொண்டவர்”.

மேற்படி கூற்றுக்கள் 22 மே 2005 ஞாயிறு தினக்குரல் பேட்டியில் எஸ். முத்துமீரான் கூறியவைகளாகும். இக்கூற்றுக்களை ஊன்றிப் படிப்பவர்களுக்கு, முத்துமீரானின் போதாமை எளிதில் புரிந்துவிடும். மணிமுடியல்ல/ பெருங்கவிஞர் என்கின்ற முரண்கள் நு.:மான் பற்றிய முத்துமீரானின் மதிப்பீட்டின் பெறுமதியை குறைத்தாவிடும் அல்லது இல்லாதாக்கிவிடும். சிவப்புச்சட்டைக்காரர், முஸ்லிமல்ல என்பதெல்லாம் உணர்ச்சியின்பாற் பட்டவைகளாகும். இக்கருத்து முரண்பட்டின் உள்ளொதுக்கமாக இருப்பது ஒத்தவயதுப் பிரச்சிணையாகும் எஸ். முத்துமீரானிடம் மட்டுமல்ல இன்னும்பல எழுத்தாளர், கவிஞரிடையேயும், நு.:மாணைப்பற்றி இத்தகைய ஒத்த வயதுப்பிரச்சினை உண்டென்பேன்.

கிழக்கில் வாழும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய இலக்கிய ஆர்வலர்களில் எஸ். முத்துமீரானும் ஒருவர். இவருடைய ஆக்க இலக்கியங்களில் குறைகள் இருக்கலாம். விமர்சனத்துக்குட்படுத்தப்படலாம். ஆனால் இவர் தொகுத்து வைத்திருக்கும் ஒரு தொகை நாட்டுக்கவிஞர்களைப் பேசப்பட வேண்டியவர். ஒரு பக்கலைக்கழகம் செய்ய வேண்டிய வேலையை இவர் செய்து வைத்துள்ளார். ஆனால் அவைகள் எம்மவர்களால் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை, முறைமை செய்யப்படவில்லை. அத்தகைய ஆதங்கமே நு.:மான்/முத்துமீரான் என்கின்ற சினை முரண்பாடும் கொண்டிருக்கும் கருத்துகளில் பல 60, 70களில் சொல்லப்பட்டவையாகும். அதாவது

இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியக் கோட்பாடு பேசப்பட்ட காலத்தில் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அக்கருத்துக்களையே இப்போதும் முத்துமீரான் சொல்கிறார், அவ்வளவே. முஸ்லிம் இலக்கியக்கோட்பாடு பேசப்படும் இன்றையக் காலத்தில் நு.:மான் என்ன எழுதுகிறார் என்பதை அறிந்து கொள்ளாத தினால் ஏற்பட்ட இடரலாகும், இது. நு.:மானின் அண்மைக்கால அல்லது 90க்குப் பிந்திய எழுத்தாடல்களைப் படிப்பதனுடாக நு.:மாணைப் பற்றி முத்துமீரான் புரிந்து கொள்ளாததாகும்.

“புத்தரின் படுகொலையை எழுதிய நு.:மான் பின்னர் ஒரு முஸ்லிம் தேசியவாதியாக மாறியுள்ளமையின் வெளிப்பாடே இதுவாகும்”.

“ஒரு, உண்மை முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை பற்றி ஒரு கவிதைதானும் எழுதவில்லை என்ற ஆதங்கம் பல முஸ்லிம் நண்பர்கள் மத்தியில் இருப்பதை நான் அறிவேன்”.

மேற்படி கருத்துக்கள், சுட்டும்விழி - 3 - 2004ல் வெளியான நத்தினிசேவியரின் பேட்டியில் கூறப்பட்டவைகளாகும். இக்கருத்துக்கள் கூட, முத்துமீரானுடையவை போன்று நு.:மானின் கருத்தியலை எளிமை செய்த கருத்துக்களாகும். முத்துமீரான் நு.:மாணை சிவப்புச்சட்டை மார்க்சியவாதியாகக் காண, நத்தினிசேவியரோ முஸ்லிம் தேசியவாதியாகக் காண்கின்றார். வயமாசுணத்திலிருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றியமை பற்றி ஒரு கவிதை தானும் நு.:மான் பாடாது போனாலும், வெளியேற்றப்பட்டமையின் அவலத்தை கருத்தாடாமல் இல்லை. மீராணைப் போலவே, நு.:மான்/நத்தினிசேவியர் முரணும் சிநேக முரணையாகும். ஒத்தவயதுப்பிரச்சினை கொண்டதாகும்.

“நத்தினிசேவியர் என்ற மார்க்சியவாதி எப்போது ஒரு தமிழ் தேசியவாதியாக மாறினாரோ” என்று நு.:மான் எப்போதோ, கருத்தாடியதற்காக, “நு.:மான் என்ற மார்க்சியவாதி எப்போது முஸ்லிம் தேசியவாதியாக மாறினாரோ” என நத்தினிசேவியர் இப்போது கூறுவதன் மூலமாக, இருவரும் கைலாகு செய்துகொள்ளக்கூடிய முரணாகும். ஒரு திருத்தமாக, மார்க்சியவாதியாக இருந்த நு.:மான், நத்தினிசேவியர் தமிழ் தேசியவாதியாக மாறியபிற்பாடு தான் தானும் தமிழ்தேசியத்தின் போராடும் காரணங்களின் நியாயம் பற்றி பேசிய தமிழ் தேசியவாதியாக மாறுகின்றார். அதன்பின்னர்தான் காலத்தின்

கோலத்தின் நிமித்தம், தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்றின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக நு.:மான் முஸ்லிம் தேசியவாதியாக மாற்றம் கண்டுள்ளார். அம்மாறுதல்களின் கால கட்டங்களை வரலாற்றின் தர்க்கத்துடன் இணைத்துப்பார்க்க வேண்டும். அவ்விதம் இணைத்து நுணுகும்போது நு.:மான் மீதான மேற்படி எளிய விமர்சனங்களின் கருத்தியல் பலவீனம் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

மேற்படி எளிமைக் கருத்தாடல்களில் சொல்லப்படுதல்போல் அல்லாமல், நு.:மானுடைய இயக்கத்தில் கருத்தியல் குறைபாடுகள் இல்லாமல் இல்லை. ஈழத்து தமிழ் புலமையுடன் இணைந்த இவரது இயக்கத்தில் தாமதத்தன்மையுண்டு. நான் முன்னர் சொன்னது போல, இத்தாமதத்தன்மையினை சுட்டிக்காட்டும் புனைபடைப்பென்று சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் திசைமாற்றத்தையும், நோமன் பாத்திரத்தின் கருத்தியல் சித்தரிப்பையும் கூறலாம். இது தனிப்பட்ட நு.:மானின் குறைபாடன்று. அது ஈழத்து தமிழ் புலமையின் குறைபாடாகும். புலமைமட்டத்தின் வன்முறை அரசியலை அறம் என்று கதையாடிய பேராசிரியர்கள் எவரும், ஈழப்போராட்டத்தின் தத்துவார்த்தவாதிகளாக - பிரமஞானம் பேசவில்லை. அது வேறோர் புலத்திலிருந்தே வந்தது. ஏன் இன்றுகூட வைதீக மார்க்சிசம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் புலமையாளர்களுக்கு உதாரணம் காட்டமுடியும், புதுக்கவிதை பற்றிய, கதையாடல்களில் கூட நு.:மான் புதுக்கவிதையை அங்கீகரித்தலில் பின்வந்து சேர்ந்தவர்தான். நான் முன்னர் சொன்னது போலவே, வராற்றின் பல இடங்களில்; குறையோடு கூடிய தமிழ் புலமையின் பிரதிநிதியாகவே நு.:மான் இருந்துள்ளார்.

பன்முகத்தன்மையினை கருத்தாடல்களில் ஏற்றுக்கொள்ளும் நு.:மான், ஏனைய பல தமிழ் புலமையாளர்கள் போலவே பன்முகக் கதையாடல் பற்றியும், வட்டாரத்தர்க்கங்கள் பற்றியும், விளிம்புநிலை மக்களைப் பற்றியும் கதையாடுகின்ற பின் நவீனத்துவத்தைக் கண்டுகொள்வதில் தயக்கமே காட்டுகின்றார். உலகின் தத்துவக் கதையாடல்களின் அண்மையைப் புரட்சிகளை இவர் இன்னும் கண்டுகொள்ளவில்லைத்தான். நவீனத்துவத்துடன் இவர் உறைந்து போய்விட்டார். மார்க்சியத்தையும் நவீனத்துவமாகவே அடையாளம் காண்கிறார். பின்மார்க்சியத்தைப் பற்றிய தீவிரகதையாடல்கள் இவரிடம் இல்லை.

பிரபஞ்சத்தை விளக்க கடவுளை நம்பிய மதங்களை இவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் பிரபஞ்சத்தை விளங்கிக் கொள்ள, மூலதனத்தை நம்பிய மார்க்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார். பிரபஞ்சத்தை விளங்கிக் கொள்ள விஞ்ஞானத்தை நம்பிய சார்புத்தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் எல்லைகளைக் கண்டறிய மனவெளியை நம்பிய பிராய்டிசத்தை, மொழிவெளியை நம்பிய பின்நவீனத்துவத்தை இவர் ஏற்றுக்கொண்டதாக இல்லை. புறத்துடனான ஆய்வுமுறையே விஞ்ஞானபூர்வமானது என்ற நிலைப்பாட்டுடன் இவர் முடங்கிவிட்டார். மனித மன எல்லையை அளந்த ஆழ்மனமானது, மொழிவெளியாகி சமூகமனத்தின் ஆழ்மனத்தை, சமூகக்கூட்டுமனத்தை விரித்து விளக்கும் பாங்கை இவர் கண்டுகொள்ளவில்லை. இதுவும் இவரது குறையன்று. இவர் பின்தொடரக் காரணமாய் இருந்த, முன்னையவர்களின் பார்வைக் குறைபாட்டைச் சேர்ந்ததாகும்.

புறவயமான ஆய்வையே விஞ்ஞானப் பார்வை என்று நம்பிய நு.:மான், மனயதார்த்தத்தை விளங்கிக்கொள்ள முயலவில்லை. அங்ஙனம் அவர் முயன்றிருந்தால், வெறும் சனாதனக்கருத்தியல் என்று மு. தளைய சிங்கத்தின் பிரபஞ்சயதார்த்தத்தை ஒதுக்கியிருக்கமாட்டார். சார்பு நிலைத் தத்துவத்தின் துணைகொண்டு அண்டங்களை அடைய முனைந்த நு.:மான், பகுப்பாய்வுத்தத்துவத்தின் துணைகொண்டு நுண்ணுலகங்களை விளங்கிக் கொள்ளமுயலவில்லை. இதனால் தமிழின் இன்றைய மிகமுக்கியமான கோணங்கி போன்றவர்களின் எழுத்துக்களில் உள்ள நுழையும்தன்மம் கூட செய்யவில்லை.

புறத்தெழுவுளியிசை மூலம் கருத்தாடலைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலமாக மட்டுமல்ல, அகத்தெழுவுளியிசை மூலமாகவும் உலகைப் புரிந்துகொள்ள முயலவேண்டும். கண்களின் தீட்சணயத்துக்கும் அப்பால், அகக்கண்ணில் விளியும், தீட்சணய உலகை புரிந்து கொள்ளவேண்டும். 17ம் நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரிய இசைமேதையான “பீத்தோவன்” தனது செவிப்புல ஆற்றலை இழந்த பிற்பாடே, மாபெரிய இசைக்கோலங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார். அகத்தெழுந்த வளியிசையே இதனை சாத்தியமாக்கியுள்ளது. புறத்தால் மட்டுமல்ல, அகத்தாலும் பிரபஞ்சத்தின் எல்லையைத் தொடமுடியும். சார்புத்தத்துவத்தையும், பகுப்பாய்வுத் தத்துவத்தையும் இணைத்து,

ஐக்கியவெளித் தத்துவத்தினூடாக ஐன்ஸ்டீன் பயணித்த தூரத்தை நாமும் எட்டமுனையவேண்டும்.

இலக்கியத்தில் அரசியல் கவிதைபாடிய நு.:மான், நடைமுறையில் அரசியல் இயக்கம் சார்ந்த செயற்பாடு கொண்டவராக இருக்கவில்லை. கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாலேயே அரசியல் பேசினார். மார்க்சிய மூவர்களில் ஒருவரான லெனின் வகுத்த கட்சி அரசியலில் இவர் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. இது இவர் காலத்திய ரஷ்யசார்பு, ஃனசார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் போதாமைகள், போலிவேசங்கள் காரணமாக இவர் மனம் சலித்திருக்கக் கூடும். இதனால் கட்சி அரசியலை இவர் நிராகரித்திருக்கக் கூடும்.

ஒரு நு.:மானுக்காக ஈழத்தின் தமிழ் பேசும் புலமையாளர்களுக்காக உலக இயக்கம் உறைந்துவிடுவதில்லை. மூலதனத்தின் இரண்டு அத்தியாயங்களைத்தானும் படிக்காமல் மார்க்சிசம் பேசி இருக்கிறோம் என நினைக்கும்போது வெட்கப்படா திருக்க முடியாது. ஆங்கிலேயப் பொருளாதாரம், பிரான்சிய சோசலிசம், ஜேர்மனியத் தத்துவம் என்பவைகளின் சாரங்களிலிருந்து திரண்ட கலவைதான் மார்க்சிசம். இன்றைய உலகில் பின் நவீனத்துவக் கதையாடல்கள் முன்வைக்கின்ற கருத்தாடல்களை செரித்தவண்ணமேதான் பின்மார்க்சியம் பேசப்பட வேண்டும். அதற்கான தயாரிப்புகளை தமிழ் ஈழத்தின் இருதேசங்களின் புலமைத்துவம் இனியாவது செய்தாக வேண்டும்.

தமிழ் தேசமும், முஸ்லிம் தேசமும் வடகிழக்கு பெருநிலத்தில் வாழும் இரண்டு தேசங்களாகும். வடக்கிலிருந்து தெற்கு நோக்கி குறைந்து கொண்டு போகும், தமிழ்த்தேசத்தின் அடர்த்தியும், தெற்கிலிருந்து வடக்குநோக்கி குறைந்து கொண்டு போகும், முஸ்லிம் தேசத்தின் அடர்த்தியும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாகும். பருத்தித்துறையிலிருந்து கூமுனைவரை வாழும் தமிழ் தேசத்துக்கு ஒரு பாதுசாவோ, கூமுனையிலிருந்து பருத்தித்துறை வரை வாழும் முஸ்லிம் தேசத்துக்கு ஒரு மகாராசாவோ தேவையில்லை, என்று யாரோ ஒரு கவிஞர் “சரிநிகில்” எழுதியதாக ஞாபகம்.

இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் வாழுகின்ற முஸ்லிம்களைப் போல, தமிழ் தேசியத்துடன் கலந்த இனமாக வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களை இன்று அடைய

ளம் காணமுடியாதுள்ளது. இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் வாழுகின்ற முஸ்லிம்களுக்கு தேச அடையாளம் கிடையாது. ஆனால் வடகிழக்கு முஸ்லிம்களோ ஒரு தேசமாக உருவாகிவிட்டார்கள்.

வடகிழக்கு பெருநிலத்தில் இரண்டு தேசங்களும் ஒன்றையொன்று போசிக்கக் கூடிய அரசியல் கட்டமைப்புக்கள் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய, கதையாடவேண்டிய காலம் இது. ஒருத்தருக்கொருத்தர் விட்டுக்கொடுத்து, திறந்த மனங்களுடன் பேச வேண்டிய காலம் இது.

ஐக்கியப்படவேண்டிய இனங்கள் இரண்டும் தமிழ்த்தேசமாக, முஸ்லிம் தேசமாக பிந்துநிற்காமல் பேச்சுவார்த்தை மேசைகளில் கைலாகு செய்துகொள்ள வேண்டிய காலம் இது.

ஒரு மொழி என்பது வெறுமனே அம்மொழியின் பொறியமைப்பு மட்டுமன்று. தமிழ் மொழி பல வகை மொழிதல்களின் தொகுப்பாகும். முஸ்லிம் தேசத்தின் மொழிதல் அலகும் தமிழ்தான். அத்தகைய வளமான மொழியின் கூட்டு நினைவுகளால், மொழியின் எல்லைக்குள் எம் இரு இனங்களின் உறவைக் கட்டிக்காக்க முடியவில்லை, என்பதே கசப்பான உண்மை. தமிழிலக்கியம் என்பது ஒரு நாட்டுக்கோ, ஒரு தேசத்துக்கு மட்டுமே சொந்தமானதல்ல. இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா போன்ற பல நாடுகளிலும், தேசங்களிலும் தமிழ் மொழி பேசப்படுகின்றது. தமிழிலக்கியத்தின் அடையாளத்தினை, ஈழத்தில் தமிழ் தேசம் மட்டும் உரித்துக் கொண்டாட முடியாது. தமிழ் இலக்கியம் முஸ்லிம் தேசத்திலும் கதையாடப்படுகின்றது, என்பதே உண்மை. இது எதுபோலவென்றால் பிரித்தானியாவுக்கு மட்டும் சொந்தமில்லாததாகிப் போன ஆங்கில இலக்கியத்தைப்போல. முஸ்லிம் தேசத்தில் இன்று பேசப்படும் முஸ்லிம் இலக்கியம், முஸ்லிம்தேச இலக்கியமாக அடையாளம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனை நிர்ணயம் செய்யும் சக்தியாக சமகால அரசியல் உள்ளது.

தமிழ் மொழியின் எல்லைக்குள் முஸ்லிம் இலக்கியத்தை தமிழ் தேசியம் கரைத்து விடுமா? அல்லது முன்னைய “இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்”, இன்றைய “முஸ்லிம் இலக்கியம்” எதிர்வரும் நாட்களில் “முஸ்லிம் தேசத்து இலக்கியமாக” பரிமாணம் கொள்ளுமா?

காலம் பதில் சொல்லக்கூடும்.

ஒரு அறிவியற் பகைப்புலத்தில் பலவீனங்கள்

- டி.பி. சிவராம் -

எஸ்.வி. இராஜதுரையின் 'அந்நியமாதல்'
மான்ஸிஸத்தில் ஒரு ரெகூக்கடி

இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம் எமது அறிவியற் பகைப்புலத்தில் காணப்படும் சில விடயங்களைத் தர்க்கரீதியாக அலசுவதன் மூலம் அதன் பலவீனங்கள் சிலவற்றைத் தொட்டுக்காட்டுவதேயாகும். இங்கு விவாதத்திற்கும் ஆராய்விற்கும் உரிய சில விடயங்களும் காணப்படும். சிறு சிறு வசனங்களில் சிந்தித்துப் பழகிப்போன நம் சூழலில் இவ்விடயங்கள் முழுமையாக விளக்கப்படாமல் விடப்படும் பட்சத்தில் 'சிந்தனைகளுக்கும் (கண்டனங்களுக்கும்?) ஆராய்வுகளுக்கும் அது தூண்டுகோலாய் அமையும் என்பதால் அவை அவ்வாறு விடப்பட்டுள்ளன. இங்கு செ. கணேசலிங்கனின் நாவல் ஒரு குறிகாட்டியாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் செ. கணேசலிங்கன் மாக்கிசு வழிப்பட்டு நிற்கும் ஒரு முக்கியமான இலக்கியவாதி. இந்தியாவில் அவர் வெளிபிட்ட 'அந்நிய மனிதர்கள்' என்ற நாவலில் அவர், அந்நியமாதல் என்ற கருத்தையும் கையாள்கிறார். (அவருடைய முக்கிய நோக்கம் அந்நியமாதலைச் சித்தரிப்பதுதானா இல்லையா என்பது வேறுவிஷயம்) சில வருடங்களுக்கு முன் எஸ். வி. ராஜதுரை 'அந்நியமாதல்' என்ற ஹொரு புத்தகம் வெளிபிட்டு புத்திஜீவிகள் அறிந்ததே. இக்கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதியில் செ. கணேசலிங்கனின் நாவலிலிருந்து பிரச்சனை உருவாக்கப்பட்டு அதன் மூலம் அந்நியமாதல் கோட்பாடு சம்பந்தமாக ராஜதுரையின் சித்தாந்த நிலைப்பாடு ஆராயப்பட்டுள்ளது. மாக்கிசுத்தின் மீதே ஐயுறுமனவிற்கும் இந்நிலைப்பாடு இட்டுச் செல்லும் என்பது ஹெகலியத்தத்துவம், மாக்கிசின் சிந்தனை வளர்ச்சி, தத்துவப் பொருளாதாரக் கையெழுத்துப்படிக்கள் 1844, மாக்கிசு நடைமுறை வரலாற்றின் சில அம்சங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் நம் புத்திஜீவிகளுக்குத் தம்மைப்பற்பல வழிகள் மூலம் மாக்கிசுருகுகளாக இனங்காட்டிக் கொள்வதில் உள்ள உத்வேகமும் முனைப்பும் மாக்கிசுத்தின் பயன்பாட்டின் மீது

அக்கறை காட்டுவதில் அறவே இல்லை என்பதும் இதுவே இவ்வறிவியற் பகைப்புலத்தின் முக்கிய பலவீனங்களுள் ஒன்று என்பதும் காட்டப்படும். எஸ்.வி. ராஜதுரையின் புத்தகம் முழுமையாக இங்கு ஆராயப்படவில்லை என்பதும் அதன் மைய எண்ணமே கட்டுரையின் வரையறை கருக்கேற்ப ஆராயப்பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடப்படவேண்டும்.

மாக்கிசின் இளமைக்கால எழுத்துகள், (ECONOMIC AND PHILOSOPHICAL MANUSCRIPTS 1844) இருப்பியல்வாதச் சிந்தனை போன்ற விடயங்கள் மேற்கில் எற்படுத்தியதாகக் கமும் புத்திஜீவிகள் மத்தியில் புகழ்பெற்ற எஸ்.வி. ராஜதுரையின் அந்நியமாதல் என்ற புத்தகமும் (புத்தகத்தை விட எஸ்.வி. ராவின் அறிமுக உரையே புகழ்பூத்தது. அவர் பின்னால் கூறிய விடயங்கள் பலருக்குப் பிடிபடவில்லை) அந்நியமாதல் என்ற கருத்தை ஒரு அந்தஸ்துப் பொருளாக (Status symbol) உருவாக்கியுள்ளன. தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சில சிறுபத்திரிகைகளில் காணப்படும் சில விஷயங்களைக் கொண்டும், ராஜதுரையின் புத்தகம் நம்புத்தி ஜீவிகளின் கையில் அடிக்கடி காணப்படுவதைக் கொண்டும் இதை ஊகிக்கக் கூடியதாய்வுள்ளது. ஒரு சிறு புத்திரிகையில் (மானுடம் என்று நினைக்கிறேன்) காணப்படும் கவிதையொன்று "இவற்றின் மத்தியில் அந்நியமாதலே நிரந்தரம் என்ற 'வசனத்துடன்' முடிகிறது. இன்னொன்று அந்நியமாதல் பற்றி ஏதோ குழப்புகிறது. இப்படியான ஒரு குழலின் அறிவியல் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு அந்தஸ்தைத் தேடிக்கொள்ளும் முயற்சிகளுள் ஒன்றாகவே செ. கவின் அந்நிய மனிதர்கள் என்ற நாவல் உள்ளது என்று எனக்குப்படுகிறது. நாவலின் ஓரிடத்தில் ஆனந்தி என்ற பாத்திரம் 'கதாநாயகன்' சந்திரனிடம் "ஏதோ குறிப்பில் அந்நியமாதல் என்று எழுதியிருந்தாலே அப்படியென்றால் என்ன?" என்று கேட்கிறான். சிறிது பிசு பண்ணிவிட்டு கதாநாயகன் அந்நியமாதல் பற்றி ஒரு விரிவுரையே நடாத்தி விடுகிறான். முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிப்

போக்கில் நம் சமூகத்தில் அந்நியமாகக் கப்பட்ட மனிதரை மையமாகக் கொண்டு முதல்முதல் நாவல் எழுதியவர் இன்னா ரென்று பட்டம் பட்டம் என்று பட்டியல் போட்டுப் போட்டுப் பழகிப்போன யாராவது இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிட அதன் மூலம் வரலாற்றில் இடம்பிடித்துக் கொள்ளும் ஊக்கம் நமது பலவீனமான சித்தாந்த இலக்கியச் சூழலில் உருவாகியிருந்தால் அதில் வியப்பேதுமில்லை. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளைச் சித்தரிக்கிறேன், என்று கூறிலும் பண்களை வைத்துக் கதை பண்ணியவரெல்லாம் புகழ் தேடிக் கொண்டதும் இச்சூழலில் தான். மேற்கிலிருந்து இறக்குமதியாகும் கருத்துகளைச் சரியாகச் சீரணிக்காமலும் எம் முடைய யதார்த்தத்தின் தாற்பரியங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காமலும் காரியத்திலிறங்கிக் குட்டையைக் குழப்புவதும், விடயம் மட்டரகமானதெனினும், அட, இது நம் குட்டையில் ஊறிய மட்டையாச்சே தூக்கி விடவேண்டும் என்று சிலரதை நியாயப் படுத்துவதும் இலக்கியவுலகில் சகஜமாகி விட்ட விடயங்கள்.

கிரண்டாம் பகுதி

செ. கவின் முன்னுரையும் நாவலில் அடிக்கடி அதன் கதாநாயகன் மேற்கொள்ளும் கொள்கை விளக்கங்களும் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அதாவது முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியில் இன்றியமையாமல் ஏற்படக்கூடிய போட்டா போட்டி, சுரண்டல் (மனைவியின் உழைப்பைக் கணவன் சுரண்டுதல் உட்பட) ஆகியவை முதலாளிகளதும் உழைப்பாளிகளதும் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துவதை ஆசிரியர் சித்தரிக்கவும் இவற்றிலிருந்து மீட்சிபெறும் வழியைக் கூறவும் முனைந்துள்ளார் என்பதாகும். மனிதன் தன்னிலிருந்தே அதாவது மனித

சாரத்திலிருந்தே அந்நியமாகிறான். இதனால் உயர்ந்த மனிதவுணர்வுகளாகிய அன்பு, கருணை. இரக்கம், காதுல், கூட்டுணர்வு ஆகியவை அருகிப் போகின்றன, என்றும் கூறப்படுகின்றது. அதாவது நாவலில் சித்தரிக்கப்படுவதாகத் தோன்ற வைக்கப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் தற்காலிகமாக ஒத்துக் கொள்வோம். சந்திரன் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப்பிரட்சிப் பாதையில் நடத்திச் செல்லும் பிரதிநிதி. இச்சீர்கேடுமிக்க சமுதாயத்தை உடைத்துப் புதிய சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகிறான். இங்கு தான் பிரச்சினைகள் அல்லது முரண் பாடுகள் தோன்றுகின்றன. முதலாவது அந்நியமாக்கப்பட்ட பாட்டாளிப்பற்றியது.

தன்னுடைய மனித முழுமையை மனித சாரத்தை சிருஷ்டியின் மூலமே மனிதன் காணக்கூடியதாக உள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியில் மனிதன் தன்னுடைய சிருஷ்டித் தொழிலிலிருந்து அந்நியமாகின்றான். பெரிய தொழிற்சாலையொன்றில் உற்பத்தியான ஒரு பொருளுக்கும் அதன் உற்பத்தியில் பங்குபற்றிய தொழிலாளிக்கும் எதுவித நேரடி உறவும் இருப்பது சாத்தியமில்லை. இதனால் மனிதன் தன்னையே உணராத ஒரு ஜடமாகின்றான். அவனுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளே அவனுடைய வாழ்வில் செயல்படுகின்றன. இவ்விதம் ஜடமாவதன் உச்சக்கட்டத்திலேயே அசெம்பிளி லைன்களில் Robot கள் அவனுக்குப் பதிலாக வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. தொழிற்சாலையில் அவனோடு தொடர்புடைய மாகின்றான் "குருப்பிரசாரத்தின் கடைசித்தினம்" எனும் சஜாதாவின் குறு நாவலில் இவ்வாறான ஒரு மனிதன் சித்தரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். (கேமுவினின் அந்நியன் நாவலில் வரும் மார்சே பலர் நினைப்பதுபோல் இப்படியாக அந்நியமான வனஸ்) இவ்வாறு முதலாளித்துவ அமைப்பில் அந்நியமாக்கப்பட்ட மனிதனைப்பற்றி அறியும்போது ஒரு கேள்வி எழுகிறது. அதாவது அந்நியமாதல் மூலம் ஜடமாகிப்போன ஒரு தொழிலாளி எவ்வாறு வர்க்க உணர்வு பெற்று ஒரு ஒழுங்கமைப்பை (Organization) உருவாக்கிப் போராடுவது சாத்தியம்? ("மனிதன் என்ற தனித்துவ உள்ளுணர்விலிருந்து தொழிலாளி அந்நியமாகின்றான்" என்று கூறும் கதாநாயகன் ஆசிரியர் - "தொழிலாளர் ஒன்றுபட்டு வர்க்க உணர்வுபெற்று அந்நியமாதலை ஒழிப்பார்" என்று எவ்வாறு கூறலாம்) இளம் மாக்ஸினுடைய அந்நியமாதல் பற்றிய கருத்துக்களை முதலாளித்துவத்திலுள்ள ஒரு உண்மையான பாட்டாளியின்

நிலையை விளக்குவதற்கு பிரயோகிக்கும் போது தான் மேற்கூறியசிக்கல் உருவாகிறது. எனவே இவ்வாறு பிரயோகிப்பது நியாயமானதா? இளம் மாக்ஸினுடைய மனிதாபிமான சிந்தனையை நாம் எவ்வாறு அவருடைய பிற்காலக் கொள்கைகளோடு இணைப்பது போன்ற விஷயங்களை ஆராய வேண்டியவர்களாகின்றோம். இளம் மாக்ஸினுடைய அந்நியமாதல் என்னும் கோட்பாடு தனிமனித சம்பந்தமானதாகவும் உளவியற் சார்பானதாகவும் இருந்தது.

பாய் பாக்கினுடைய தத்துவார்த்த மானுடவாதத்தின் (Philosophical Anthropologism) தாக்கமே இதன் காரணமாகும். இளம் மாக்ஸின் கருத்துக்கள் மீது பாய் பாக்கின் சிந்தனை ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை கையெழுத்துப் படிகளின் முன்னுரையில் அவர் கூறுவதைக் கொண்டு அறியலாம். மானுடவியற் சித்தரிப்புக்குக் (Anthropological Characterization) கையெழுத்துப் படிகளில் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவமே மாக்கை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இருப்பியல் வாதிகளைக்கூட அணமிக்க வைக்கிறது. 1843ல் ஹெகலின் Philosophy of Right என்னும் புத்தகத்துக்கு மாக்ஸ் எழுதிய முன்னுரையில் பாட்டாளி வர்க்கம் என்னும் கருத்தாக்கம் அறிமுகமாகிறது. இது சமூகப் பரிமாணம் கொண்ட கருத்தாக்கம். சமூகப் பரிமாணங்கொண்ட பிற்கால மாக்ஸின் கொள்கைகளில் அந்நியமாக்கப்பட்ட மனிதன் என்ற கருத்தாக்கத்தின் இடத்தை இது பிடித்துக் கொள்கிறது. கொம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை வெளியாகிய கால கட்டத்தில் அந்நியமாக்கப்பட்ட மனிதன் எனும் சொல் மாக்ஸின் கொள்கையிலிருந்து பெரும்பாலும் மறைந்து விடுகிறது. மேலும் ECONOMIC AND PHILOSOPHICAL MANUSCRIPTS 1844ல் அந்நியமாதல் மீது சுமத்தப்பட்ட பழிகள் பின்னர் தொழிற்பிரிப்பின் மீது சுமத்தப்படுகின்றன. இங்கு தொழிற்பிரிப்பு என்பது சமூகப்பரிமாணம் கொண்ட கருத்தாக்கம் என்பது நோக்கப்படல் வேண்டும். மனித சாரம் அந்நியமாதல் என்பது மானுடவியற் Anthropological சார்பானதாகவும் (அதன் மூலம் உளவியற் குணாம்சம் கொண்டதாகவும்) வர்க்கம் தொழிற்பிரிப்பு என்பது சமூகவியற் (Sociological) சார்பானதாகவும் மாக்கின் சிந்தனை வளர்ச்சியில் காணப்படுகிறது. அந்நியமாதல், கடந்து செல்லல் போன்ற கருத்தாக்கங்களின் மூலம் கையெழுத்துப் படிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் மனிதனைப் பற்றிய மானுடவியற் சித்தரிப்பே இன்று பல்வேறு அணிகளைச் சேர்ந்த

மாக்கிச எதிர்ப்பாளர்கள் புதிய மாக்கிச வியாக்கியானங்கள் செய்வதற்குத்தோதாக அமைந்துள்ளது.

ழான்-யீவ்ஸ் கால்வெஸ் (JEAN YVES CALVES என்னும் கத்தோலிக்க விமர்சகர் 'கால்மாக்கின் சிந்தனை' என்ற நூலில் மாக்கிசம் உருவத்தைப் பொறுத்த வரை சமயமற்றதாக இருப்பினும் அதன் அடிப்படைச் சாராம்சம் சமயரீதியானதே எனக் கூறுவதற்கும் Encounter விமர்சகருள் ஒருவரான அலஸ்டார் மக்கிணரை யர் தமது மாக்கிசமும் கிறிஸ்தவமும் என்னும் நூலில் கிறிஸ்தவத்திலிருந்தே மாக்கிசம் பல விடயங்களைப் பெற்றுள்ளது என நிறுவிக்காட்டவும் காரணமாக அமைந்தது மேற்கூறிய விடயமே. இவ்வம்சத்தின் பல்வேறு வகையான தர்க்கரீதியான வளர்ச்சிப்போக்குகளை இன்று மேற்கில் - முக்கியமாக மாக்கிச விவாதங்களுக்கு மையமாக அமைந்த பிரான்சில் - புத்தி ஜீவிகள் புரட்சியில், ஏன் மாக்கிசத்திலேயே நம்பிக்கையிழந்து போவதற்குக் காரணம் என்பது அண்மைக்காலத்தத்துவப் போக்குகளை அவதானிக்கும்போது தெரிகிறது.

தனிமனித நிலையைச் சித்தரிக்கும் உளவியற் குணாம்சம் கொண்ட ஒரு கொள்கையை சமூகவியற் குணாம்சம் மேலோங்கி நிற்கும் முதிய மாக்கினுடைய கொள்கையோடு, இணைக்க முற்படும் போது ஏற்படக்கூடிய குழப்பத்திற்குச் சிறந்த உதாரணம் சாத்திரேயின் "இயங்கியல் நியாயத்தின் விமர்சனம்" (CRITIQUE OF DIALECTICAL REASON) என்னும் நூலாகும். தனிமனித சம்மந்தமான இருப்பியல்வாத அடைப்படைபினூடாக மாக்கிசத்தை நிலைநிறுத்த முயன்ற சாத்திரேய அதை வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியாதற் போனதற்கு மேற்கூறியது போன்ற காரணத்தையே சாத்திரேயின் தத்துவத்தை ஆராய்ந்த மேரி வானொக்கும் கூறுகிறார். கையெழுத்துப் படிகளில் மனிதன் ஒரு வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக இல்லாமல், மனிதனாக ஒரு ஆளுமையாகக் கணிக்கப்படுவதை மாக்கியுசே கையெழுத்துப்படிகளில் முக்கிய அம்சமாக சுட்டிக் காட்டுவது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இவற்றின் மூலம் மாக்கினுடைய அந்நியமாதல் என்னும் கருத்தாக்கம் மாக்கின் படைப்புகளில் ஊடுருவி நிற்கின்றது என்பது இங்கு மறுக்கப்படவில்லை. கிரெண்டிசே 1857 - 8 இல் இச்சொல்லையும், மூலதனத்தின் சில பகுதிகளில் இக்கருத்தாக்கத்தை யும் (சொல் அல்ல) அவர் கையாள்கிறார்.

ஆயினும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுவது என்னவெனில் தத்துவப் பொருளாதாரக் கையெழுத்துப்படிக்களில் தனி மனிதநிலை அதாவது மானுடவியற் பரிமாணத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டளவு முக்கியத்துவம் பிற்கால எழுத்துக்களின் கொடுபடவில்லை என்பதும், அரசியற் பொருளாதாரம், சரித்திரத்தின் பொருள் முதல் வாத வியாக்கியானம் போன்ற விடயங்களை விடுத்து மாக்ஸ் ஹெகலிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட அந்நியமாதல் போன்ற விடயங்களை முக்கியப்படுத்தும் போதும், அவற்றினடிப்படையில் மாக்ஸின் சிந்தனை யூராவையும் வியாக்கியானம் செய்யும்போதும் அது மேற்கத்தியத் தத்துவ அமைப்புகளில் (Philosophical Systems) ஒன்றாக மாக் சிசத்தையும் மாற்றிவிடும், (மாக்ஸின் கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்' என்ற கட்டுரையில் வெங்கட்சாமிநாதன் மாக்சிசத்தை மறைத்தது, காலாவதியான மேற்கத்திய தத்துவ அமைப்புகளின் மரபில் மாக்சிசத்தையும் ஒரு அமைப்புக்களின் மரபில் மாக்சிசத்தையும் ஒரு அமைப்பாக (Systems) கண்டதாலேயாகும்) தன்மை பொருந்தியது என்பதுமாகும். ஈரித்தியர் கையெழுத்துப்படிக்களின் ஒரு பதிப்பில் பதிப்பாசிரியருரை மில் சுய அந்நியமாதல் கடந்து செல்லப்படுவதற்கான ஒரு வழியைத்தேட முற்படுவதன் விளைவாகவே வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதத்தை மாக்ஸ் உருவாக்கினார் என கூறுவது ஒருவேளை உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அது தற்கால மாக்சிச நடைமுறையை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம். மாக்சிசுடைய படைப்புக்களின் உட்பொதித்த அர்த்தமும், அவற்றின் செழுமையும் அவருடைய இளமைக்கால தத்துவார்த்த மானுடவியற் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியும் என்று அடம் ஸ்காப் கூறுவது தத்துவ நோக்கில் ஓய்வாக இருந்து சிந்திப்பவர்களுக்குக் கவர்ச்சியாகப்படலாம். இவ்வகைப்பாற்றையை 1932இல் முதலில் ஆரம்பித்து வைத்தவர்களான லாண்ட்ஷட், மேயர் (சமூக ஜனநாயகவாதிகள்) வழியாக மார்க்சியூசே எரிக்குறாம் போன்றவர்கள் வழிவந்த மரபின் தமிழ்க் குரலாகவே "அந்நியமாதல் அதைக் கடந்து செல்லுதல் என்ற கருத்தாக்கங்கள் மாக்ஸின் படைப்புக்கள் முழுவதிலும் ஊடுருவி நிற்பவை என்ற கருத்தையும், தத்துவ நோக்குக்கு உட்படாத வெறும் வரட்டு விஞ்ஞானக் கருத்தாக்கங்கள் மட்டும் மாக்சிசம் ஆகமாட்டா என்ற நிலைப்பாட்டை

யும் மேற்கொள்கிறோம்" என்று 'அந்நியமாதல்' முன்னுரையில் எஸ். வி. ராஜதுரை கூறுவது அமைந்துள்ளது.

பரிமாணம் 1949 ஆகஸ்ட் இதழில் எஸ்.வி. ராஜதுரை அவருடைய 'அந்நியமாதல்' சம்பந்தமாக இப்பகுதியின் ஆரம்பத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பிரச்சினை போன்ற பிரச்சினைகளுக்கும், கேள்விகளுக்கும் பதிலளித்துள்ளார். அவர் தமது நிலைப்பாட்டை அப்பேட்டியில் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். அந்நியமாக்கப்பட்ட மனிதன் அதாவது அவ்வாறான பிரக்ஞை கொண்ட மனிதன் எவ்வாறு வர்க்க உணர்வு பெற்றுப் போராடுவது என்று முன்னர் உருவாக்கப்பட்ட பிரச்சினைக்கு அந்நியமாக்கப்பட்ட பிரக்ஞை அந்நியமாதல் பற்றிய உணர்வு கொண்ட பிரக்ஞை உழைப்பின் சுய அந்நியமாதல் என்ற கண்ணியை இறுகப்பற்றாமல் விடுதலை பெற முடியாது, என்றும் விளக்கம் கூறுகிறார். இங்கு ராஜதுரையின் ஹெகலியச் சார்பு தெளிவாகத் தெரிகிறது. (இச்சார்பு நிலை ஹெகலியத்துவம் பற்றிச் சரியாகப் புரியாதவர்களில் தம்மையறியாமலே கையெழுத்துப்படிக்களைப் படிக்கும்போது ஏற்படும். ராஜதுரையின் நிலையும் இதுவாக இருக்கலாம்) நம்முடைய சூழலில் இக்கூற்று புரியாததாகவே பலருக்குப்பட்டிருக்கும். உழைப்பின் சுய-அந்நியமாதல் (Self Estrangement) என்ற கண்ணியை இறுகப்பற்றுவதற்கும் விடுதலைக்கும் என்ன தொடர்பு என்பது ஹெகலின் சித்தாந்தப் பின்னணியில் வைக்கப்படும்போதே தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளப்படலாம். ஹெகலியக் கோணத்தில் மாக்ஸைப்பாற்பது இன்று மூன் ஹிப்போலைஸ் என்ற தத்துவஞானி, மூலதனத்தின் (DAS CAPITAL) உள்ளமைப்பையும் (Structure) ஹெகலின் புறவயக கருத்து முதல்வாத (OBJECTIVE IDEALISM) அடைப்படைமில்மைந்த (Phenomenology of the Spirit) என்னும் படைப்பின் உள்ளமைப்பையும் ஒன்றென்று கூறுமளவிற்கு வந்துள்ளது. மாக்ஸிற்கும் ஹெகலுக்கும் உள்ள தொடர்பு, மாக்சிசம் பற்றி லூக்காஷ் (LUKACS) பான்கோயக் வழிவந்த ஹெகலிய வியாக்கியானம் நியாயமானதா? ஏங்கிள்ஸ், கவுட்ஸ்கி, லெனின் வழிவந்த பாசுட்டிவிச (விஞ்ஞான) வியாக்கியானம் நியாயமானதா என்பவை பற்றிய விரிவான ஆய்வு இங்கு பலன் தருமெனினும் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம் இதற்கு இடந்தராமையால் இது வேறு சந்தர்ப்பத்தில் ஆராயப்படும். இங்கு ராஜ

துரை தொடர்பாக கூறவேண்டிய விடயங்களை எடுத்துக்கொண்டு அது தொடர்பாக இவை சிறிதளவு தொடர்புள்ளன.

ராஜதுரை மேற்கொண்டுள்ள நிலைப்பாடுதரும் தர்க்க ரீதியான விளைவு:

1. சமூக மாற்றத்தை அதாவது புரட்சியைக் கொண்டுவரும் ஒரு காரணியாகக் கட்சி செயல்படும் சாத்தியத்தை மறுப்பதாகும்.

2. இப்பகுதியின் ஆரம்பத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட பிரச்சனைக்கு நடைமுறைக்குப் பொருந்தாத கருத்து முதல்வாத வியாக்கியானத்தைத்தரும். அத்துடன் தரப்படும் வியாக்கியானம் கருத்து முதல்வாத ரீதியானது என மறுக்கப்படும் பட்சத்தில், பாட்டாளி வர்க்கம் வர்க்க உணர்வு பெற்று போராடுவது சாத்தியமில்லை என்ற நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். மாக்சியூசேயும் இதுபோன்ற ஒரு நிலைப்பாட்டினாலேயே பாட்டாளி வர்க்கத்தில் நம்பிக்கையிழந்து மாணவர் சமூகத்தை ஒரு புரட்சிகரச் சக்தியாகக் காண முனைந்தார்.

கட்சியின் பங்கு எவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றதென்பது பார்ப்போம். மாக்ஸ் புரட்சியை எவ்வாறு ஒழுங்கமைப்பது என்று எங்கும் தெளிவாகவோ திட்டவாட்டமாகவோ கூறவில்லை. இதற்கு விடுதலை பற்றிய அவருடைய சித்தாந்தம் காரணமாயிருந்திருக்கலாம். 'என்ன செய்ய வேண்டும்' என்ற நூலிலேயே லெனின் முதலில் புரட்சியில் கட்சியின் பங்கைப்பற்றியும் நடைமுறைப்படுத்தலைப் பற்றியும் கூறுகிறார். மாக்ஸ் இவ்விஷயத்தைப் பற்றித் திட்டவாட்டமாக எதுவும் கூறாமல் விட்டிருந்தாலும் தத்துவப் பொருளாதாரக் கையெழுத்துப்படிக்களில் கடந்து செல்லல்

* (Supersession) என்னும் ஹெகலிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கருத்தை சமவுடமையை அடையும் வழியாகக் கூறுகிறார். "Communism is humanism mediated with itself through the supersession of private property" மூன்றாவது கையெழுத்துப் படியில் தனியுடமையும் பொது உடமையும் என்னும் பகுதியில் தனியுடமை கடந்து செல்லப்படுவதன் விளைவுகளான முதிர்வுறாத பொதுவுடமை (Crude Communism) பொதுவுடமை (Socialism) ஆகிய விடயங்களைப் பற்றி விரிவாக விளக்குகிறாரே ஒழிய கடந்து செல்லல் என்பதன் முறையியலைப் பற்றித் திட்டவாட்டமாக

எதுவும் கூறவில்லை. (ஹெகலியத் தத்துவத்தின் சட்டகத்தை ஒரு எடு கோளாகக் கொண்டதன் விளைவோ இது என்று ஆராயும்போது எண்ணத்தோன்று கிறது:) கையெழுத்துப்படிகளின் கடை சிப்பகுதியான 'ஹெகலினுடைய இயங்கியலினதும், தத்துவத்தினதும் விமர்சனம்' என்பதில் ஹெகலிய இயங்கியல் பற்றிய துறையில் பாய்ப்பாக் கூறிய விடயங்களை, சரியான கண்டு பிடிப்புகள் என்றும் ஹெகலிய இயங்கியலின் சில விடயங்களை சரியான அம்சங்கள் (Positive Aspects) என்றும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தனியுடமையும் பொதுவுடமையும் என்னும் பகுதியில் அவர் கடந்து செல்லலைப்பற்றிக் கூறியவற்றை "வரலாற்றினுடைய புதிதின் தீர்வே கம்யூனிசம், அது தன்னை இத்தீர்வாக அறிகிறது. கமியூனிசம் என்பது மறுப்பின் மறுப்பாக அமைந்த நிலைப்பாடு" (Communism is the position as negation of the negation 3rd manuscript) கடைசிப் பகுதியில் அவர் சரியான அம்சங்களெனச் சுட்டிக்காட்டிய விடயங்களை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது கடந்து செல்லலின் முறையியல் அல்லது விளக்கம் இவையே என்பது புரிகிறது. ஆகவே மாக்ஸ் ஹெகலின் சரியான அம்சங்களெனக் காட்டும் விளக்கங்களையே ("Supersession... this is the insight concerning the appropriation of the objective essence thorough the supersession of its estrangement; it is the estranged insight into the real objectification of man" கடந்து செல்லலின் வியாக்கியான மாய்க் கருதினார் என்பது தெளிவு. இலகுபடுத்திச் சொல்வதானால் தனியுடமையின் கடந்து செல்லல் என்பது அந்நியமாக்கப்பட்ட மனித அம்சமாக கடவுளைப் பிரக்களை அறியும்போது நடைபெறும் மாற்றம் அதாவது 'கடவுளைக் கடந்து செல்லல்' எவ்வாறு நாஸ்த்திகமாகுமோ ("Atheism; the supersession of God - 3rd Manuscript") அதுபோலவே - பிரக்களை, அந்நியமாக்கப்பட்ட மனிதசாரமாக தனியுடமையை அறியும்போது நடைபெறும் மாற்றம்: இங்கு இது போலும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதாயினும் முக்கியமாக நாம் நோக்க வேண்டியது என்னவெனில் இவ்வளக்கம் ஹெகலின் சரியான அம்சமென மாக்கிசனால் ஹெகலிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட விடயம் என்பதற்கும் இதனையே ராஜதுரையும் கடந்து செல்லலாக விளக்குகிறார். மாக்கிச நடை முறையின் வரலாற்றை நோக்குமிடத்து

விஷயம் இன்னும் தெளிவாகும். 'தத்துவப் பொருளாதாரக் கையெழுத்துப் படிகள் 1844' கண்டுபிடிக்கப்படுமுன்னரே 1923இல் லூக்காஷ் (LUKACS) தமது "வரலாறும் வர்க்க உணர்வும்" என்ற நூலில் அந்நியமாதல் பற்றி விளக்கியதோடு (Alienation) என்னும் சொல்லிற்குப் பதிலாக பொருளாதல் என்னும் கருத்துத்தரும் Refication என்னும் சொல்லை அந்நியமாதலைக் குறிப்பிடப்பயன்படுத்துகிறார்.) ராஜதுரையைப் போல் மாக்கிசத்தை ஒரு ஹெகலிய நிலை நிறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கினார். பாட்டாளி வர்க்கம் தன்னுடைய குறிப்பிட்ட இயங்கியல் நிலைப்பாட்டினால் பொருட்களை அந்நியமாக்கப்பட்ட உழைப்பின் ஸ்தூல வடிவமெனப் பிரக்களை கொள்ளும்போது மாக்கிசம் கூறும் சமூக மாற்றம் நடைபெறும் என விளக்கினார். அதாவது முழுமை தான் (Totality) ஒரேயொரு உண்மையான தத்துவக் கருத்தாக்கம் என்றும் அந்நியமாதல் மூலம் ஏற்பட்ட மனிதன் - புறவயமாகிப்போனசாரம் என்ற பிளவு படல் கடந்து செல்லப்பட்டு முழுமை கண்ணுறப்படுவதே இம்மாற்றம் என்று கூறினார். இவ்வகை வியாக்கியானத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியதென்னவெனில் சித்திரப்போக்கின் மாற்றத்திற்கான காரணம் பிரக்களையேயாகும். ** வேறு காரணிகளின் இடையீடு - அதாவது கட்சியின் பங்கு - முற்றாக மறுக்கப்படும். லூக்காஸ்தம் புத்தகத்தில் லெனினை ("என்ன செய்ய வேண்டும்" போன்ற எழுத்துக்களில் கட்சியை முக்கியப்படுத்தியதற்காகவும் MATERIALISM AND EMPIRICO - CRITICISM என்னும் புத்தகத்தில் பாசிப்டி விசத்தை அவாவியதற்காகவும்) பெயர் குறிப்பிட்டுத் தாக்காவிட்டாலும், அதே காலகட்டத்து மாக்கிச அறிஞரான கார் கோஸ்ச் (KARL KORSCH) மாக்கிசமும் தத்துவமும் என்ற நூலில் லெனினையும் அவரது ஹெகலியத்துக்குப் புறம்பான சித்தாந்தப்போக்கையும் (லெனின் மாக்கிசப் புரிந்து கொள்தவதற்கு ஹெகலை அறிய வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி எழுதியிருப்பினும் தன் நடை முறையிலும் சித்தாந்தத்திலும் ஹெகலைப் பெரிதுபடுத்தவில்லை) பெயர் குறிப்பிட்டே மேற்கூறிய நிலைப்பாட்டினடிப்படையில் தாக்கினார். இந்நிலைப்பாட்டின் தர்க்க ரீதியான வளர்ச்சி அவரை மாக்கிசத்தை மறுக்கும் நிலைக்கே இட்டுச் சென்றது. (ரோசாலக் சம்பேக் புரட்சியில் கட்சிக்கு லெனின் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தைத் தாக்கியது வேறு அடிப்படையிலாகும்.)

லூக்காஷின் நிலைப்பாட்டையே ராஜதுரையும் மேற்கொள்கிறார். அன்று லூக்காஷ் ஹெகலியானிசத்தின் நேரடித்தாக்கத்தால் அவ்வாறு கூறியதுபோல இன்று ஹெகலியானிசம் நிறைந்துள்ள 'தத்துவப் பொருளாதாரக் கையெழுத்துப்படிகள் 1884' அவ்வாறு கூறுகிறார் போலும். 1924இல் 'சினோவியேவ்'; இரு பேராசிரியர்களினதும் (லூக்காஷ், கோஸ்ச்) கொள்கை மறுசீரமைப்பு வாதம் (Theoretical Revisionism) சர்வதேசியம் சமவடமை இயக்கத்தின் தொடர்ந்த ஜீவிதத்திற்கு ஒரு பயமுறுத்தலாகவும் தடையாகவும் அமைந்துள்ளது எனக்கூறியது இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டும். மேற்கூறிய பாணியில் லெனினும் சிந்தித்திருந்தால் ரஷ்யாவில் புரட்சி நடைபெற்றிராது, ஜேர்மனியில் பேன்ஸ்டைன் செய்தது போல் புரட்சி தன்பாட்டில் நடந்தேறும் என்று இருந்திருக்க வேண்டிதுதான்.

முன்னர் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைக்கு இந்நிலைப்பாடு அளிக்கும் பதில் எவ்வாறு கருத்து முதல்வாத ரீதியானது என்பதும் போம். பாட்டாளி வர்க்கம் நேரடியாக புறநிலைக் காரணியான உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாட்டை அறிவதில்லை. தன்னுடைய அந்நியமாதல் பற்றியே பிரக்களை கொள்கிறது. புரட்சிக்கு புறநிலைத்தரவான முரண்பாடு காரணமாக அமையாமல் பிரக்களையே காரணமாக அமைகிறது. "அந்நியமாதல் பற்றிய உணர்வு கொண்ட பிரக்களை உழைப்பின் சுய அந்நியமாதல் என்ற கண்ணியை இறுகப்பற்றாமல் விடுதலை பெறமுடியாது" என்று பரிமாணம் பேட்டியில் ராஜதுரை கூறியது இதைத்தான் என்பது புரிய வேண்டும். இது சம்பந்தமான விளக்கம் முற்பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது. இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் அந்நியமாதல் பற்றிய பிரக்களையானது பொருளாதார அடிக்கட்டுமானத்தால் உருவாக்கப்படும் மேற்கட்டுமானத்தின் ஒரு கூறாகும். ஆனால் இந்நிலைப்பாட்டின்படி மேற்கட்டுமானத்தின் இக்கூற்றே சமூகமாற்றத்தை, விடுதலையைக் கொண்டு வருவதாகத் தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது. இந்நிலைப்பாட்டின் மையமான எண்ணக்கருவே இதுதான். இது முற்றுமுழுதான கருத்து முதல்வாதம் என்பது தெளிவாகும்.

மூன்றாவது அகிலத்தின் கொள்கையாளர்கள் லூக்காஷினுடைய நிலைப்பாட்டை அகவயவாதம் என்றும், தன்னிகழ்வவாதம் (Voluntarism) என்றும் கற்பனாவாதம்

புரட்சிமார்க்கம் என்றும் கண்டித்தனர். ராஜதுரையைப் படித்தவர்கள் இதை மன திற் கொள்வது அவசியம். ஏனெனில் இவ் விபரணங்கள் அவருக்கும் பொருந்தும்.

“தத்துவ நோக்குக்கு உட்பாத வெறும் வரட்டு விஞ்ஞானக் கருத்தாக்கங்கள் மட்டும் மாக்கீயம் ஆகமாட்டா” என்று ராஜதுரை கூறுகிறார். மாக்கீயத்தைத் தத்துவ நோக்குக்கு உட்படுத்தி அதைச் செழுமைப்படுத்துவது நல்லோக்கமாயிருக்கலாம். ஆனால் அவரது நிலைப்பாட்டைப் பற்றி மேற்கூறியவற்றை நோக்கும்போது, மாக்கீயம் மாற்ற முற்படும் அவர் வாழும் இந்திய யதார்த்தத்தைப் போன்ற ஒரு அவலமான யதார்த்தத்தில் வறட்சியைத் தான் அது உண்டுபண்ணும். பசியால் வாடும் மக்களைக் கொண்ட நாடு ராஜதுரையின் நாடு. ஆன்மீகவாதியான விவேகானந்தரே பசித்தவனுக்கு தத்துவம் பயன் தராது என்று கூறியிருக்கும்போது லூக் காஷ் பாணி தத்துவச் செழுமையை நோக்கி ராஜதுரை ஒருவது மாக்கீயத்தை நவீன முதலாளித்துவம் தன்மயமாக்கி வெற்றி கொண்டிருக்கும் விளைவா? என்று சிந்திக்க வேண்டியதாகிறது.

ராஜதுரையின் கருத்தை ஒருபடி மேலே கொண்டுசென்று டானியல் பெல் என்பவர் மறுசீமைப்புவாதப்பற்றி அண்மையில் வந்த ஒரு புத்தகத்தின் அந்நியமாதல் பற்றிய கட்டுரையொன்றில் “மாக்கீய எப்போதும் பொருளாதாரத்தில் உண்மையாக ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை. பிற்காலத்தில் ஏங்கிள்ஸ்க்கு எழுதிய கடிதங்களில் பொருளாதாரத்தின் மீது வெறுப்பையே காட்டுகிறார். தத்துவத்தின் நடைமுறை அம்சம் பொருளாதாரமாக இருந்த காரணத்தாலும் அரசியற் பொருளாதாரத்தின் கருத்தாக்கங்களில் அந்நியமாதலின் ஸ்தூல வடிவத்தைக் கண்ட காரணத்தாலேயுமே பொருளாதார ஆய்வுகளை அவர் மேற்கொண்டார்” என்று கூறுகிறார். மாக்கீயனுடைய கொள்கைகளின் தத்துவச் சட்டகத்தை (Frame work) ராஜதுரையைப்போல் முக்கியப்படுத்த முற்பட்டால் இதுபோன்ற முடிவுகள் தர்க்கரீதியான விளைவுகளாய் அமைவது தவிர்க்கமுடியாது. யாருக்காக மாக்கீயம் உருவாக்கப்பட்டது என்று நாம் கருதுகிறோமோ அவர்களிடமிருந்தே மாக்கீயத்தை இவை ‘அந்நியமாக்கிவிடும்’. ராஜதுரைக்கு இந்தத் தத்துவார்த்த விஷயங்களெல்லாம் ஒழுங்காகப் புரியவில்லை. தர்க்கம் என்பதைத் தெளிவாகக் கற்காமல் தத்துவம் பேச முற்பட்டால் உண்டாவது குழறுபடி

என்பதற்கு ராஜதுரையின் ‘அந்நியமாதல்’ சான்றுபுகரும்.

“நாம் சரியான மாக்கீயவாதிகளாக இல்லை. மாக்கீயத்தை நாம் சரிவரக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாக்கீயத்தின் ஆதார நூல்களைப்பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியாது. பல்வேறு நாடுகளில் நடைபெற்ற புரட்சிகரப் போராட்டங்கள், நடைமுறைகள் பற்றி நாம் சரியாகக் கற்றறிந்து கொள்ளவில்லை. நம்மைப்பற்றி நமக்கே ஒரு சுய விமர்சனப் பார்வையை நாம் பழகிக் கொள்ளவில்லை” என்று அறிவன் இன்று தமிழகத்தில் உள்ள நிலைபற்றிக் கூறுவது ராஜதுரையைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையே (ரூனியின் இந்திய வாழ்க்கையும் மாக்கீயமும் என்னும் நூலின் முன்னுரையில்)

இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது இன்னொன்றுமுள்ளது. அதாவது நான்கட்டிக்காட்டிய பிரச்சனைகள் மாக்கீயத்தினுள்ளிருந்தே உருவாகின்றன. தத்துவப் பொருளாதாரக் கையெழுத்துப் படிசுளைச் சரியான வரலாற்றுச் சித்தாந்தப் பின்னணியில் வைத்து மதிப்பிடத் தவறும் போது தான், இது நடைபெறுகிறது. (மாக்கீயத்தில் குறிப்பிட்ட சில தத்துவ விஷயங்களைப் பிற்காலத்தில் அப்படியே மறந்து விட்டிருக்கிறார். அவற்றைத் தனித்தத்துவங்களாகக் கட்டியெழுப்ப தற்போது கோலசாக்கோவஸ்கி போன்றவர்கள் முயற்சித்துள்ளனர்.)

கையெழுத்துப்படிசுளை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றிய தெளிவு ராஜதுரையைப் போன்றவர்களுக்கு இல்லை. இவற்றையும் அவற்றின் பின்னணியையும் சரியாகக் கற்காமல் காரியத்தில் இறங்குவது தவறு. வேதங்களைப் போலவும் சைபிளைப் போலவும் மாக்கீயனுடைய எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் விமர்சிக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மையே குழறுபடிகளுக்குக் காரணமாய் அமைகிறது. இன்று நம் மத்தியில் இருக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு மாக்கீயம் பயன்படுத்தப்படாமல், பழைய காலாவதியான சூத்திரங்களினுள் சுற்றுவதும் இதனாலேயாகும். மாக்கீயமுள்ள சில அம்சங்களை நாம் விமர்சித்த ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கூறும்போது, ராஜதுரை நான் கூறுவது தவறு, மாக்கீயனுடைய இளமைக்கால ஹெகலியக் கருத்துக்கள் அவருடைய படைப்புகள் முற்றிலும் ஊடுருவி நிற்கின்றன என்று வரிந்து சுட்டிக்கொண்டு

என்னைத் தாக்க வரலாம்.

ஆனால் பிரச்சனை அதுவல்ல, ராஜதுரை கஷ்டப்பட்டு அதை நிறுவவும் தேவையில்லை. ஏனெனில் மூலதனத்தின் முன்னுரையொன்றில், தான் இறுதிவரை ஹெகலின் மாணவன்தான் என்று மாக்கீயக் கூறியுள்ளார். மாக்கீயக் கூறியவற்றுள் எது நமக்குப் பயன்படும் என்பதே நமது பிரச்சனையாக அமைய வேண்டும். ஆனால் புதிய தத்துவங்களுக்குப் புத்திஜீவிகள் மத்தியில் இருக்கும் சந்தை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தும் வேகமே இன்று வெளிப்பட்டு நிறுவனங்களிடமும் அறிஞர்களெனக் கருதப்படுபவர்களிடமும் காணப்படுகிறது.

மாக்கீயத்தின் நடைமுறையை மறுக்கும் அதன் அம்சங்கள் இன்று ஏன் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன? நம் புத்திஜீவிகள் ஏன் ராஜதுரையைப் போன்ற அழகிய புத்தகம்போடும் வசதியுள்ளவர்களால் வழங்கப்படும் ‘அந்நியமாதல்’ போன்ற மாக்கீயச் சொற்களை ஆங்காங்கு விவஸ்த்தையில்லாமல் உதிர்த்துத்திரிகிறார்கள்? நடைமுறைப் பிரச்சனைகளை ஏன் அறிவுபூர்வமாக அணுகத்திராணியற்றவர் களாய் இவர்கள் உள்ளனர் போன்ற கேள்விகள் நம் அறிவியற் பகைப்புலத்தை நோக்கும்போது நம்முன் உருவாகின்றன.

இன்று அமெரிக்காவில் பைபின் எந்தளவு பிரச்சனை தராத ஒரு பொருளாக உள்ளதோ அதுபோல மாக்கீயமும் ஆராய் விற்குரிய ஒன்றாக அங்கு மாறிவிட்டது. இங்கும் இது நடைபெறுகிறது. நம் புத்திஜீவிகள் புரட்சி என்பதுடன் கற்பனா வாதத் தொடர்பே கொண்டுள்ளனர். புத்திஜீவி வர்க்கம் நவீன முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்பினுள் தன்னை நிலைநாட்டிக் கொள்ளும்போது மாக்கீயச் சித்தாந்தம் கல்லறைக்குட் செல்கிறது.

எஸ்.வி. ராஜதுரையின் புத்தகம் இதற் கொரு அறிகுறி.

‘அந்நியமாதல்’ பற்றிப் பொதுவாகச் சில அவதானங்கள்

கட்டுரையின் தர்க்கப் போக்கைத் தடைசெய்யும் என்பதற்காக ராஜதுரையின் புத்தகம் பற்றி கூறப்படாமல் விட்ட இரண்டொரு விடயங்களை இங்கே தரலாமென எண்ணுகிறேன். தம்முடைய விளக்கங்கள் பலவற்றிற்கு ராஜதுரை அந்நியமாதல் சம்பந்தமாக எழுதிய மேற்கத்திய அறிஞர்களில் கூடுதலாகத் தங்கியுள்ளார். இதன் காரணமாக மாக்கீயத் தத்துவப் பொரு

ளாதாரக் கையெழுத்துப்படிசளில் இலகு வாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறிய பல விஷயங்களைத் தேவையில்லாமல் நீட்டி முழுக்கி வீணாகக் குழப்பியுள்ளார். கட்டுரையில் காட்டப்பட்டது போல அடிப்படைச் சித்தாந்தத் தெளிவு இவருக்கு இல்லாமையால் விஷயங்களைச் சரியாக ஜீரணிக்காமல் எழுதியுள்ளார். மேலும் ராஜதுரை மேற்கோள் காட்டும் ஆசிரியர்களது நூல்கள் சார்புகளுடையவை. அதாவது அவற்றை நேரடி விளக்கங்கள் என்பதைவிட வியாக்கியானங்கள் எனலே பொருந்தும்.

கடந்துசெல்லல் என்னும் அத்தியாயத்தில் மாக்ஸ் படிகளில் கடந்து செல்லல் பற்றிக் கூறியவற்றை ராஜதுரை காட்டவில்லை.

நூலின் கடைசிப் பகுதியில் சோசலிச சமூகங்களிலும் அந்நியமாதல் நிகழ்வதைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார். ஆனால் மாக்ஸ் மூன்றாம் கையெழுத்துப் படியின் இரண்டாம் பகுதியில் crude communism என்பது பற்றிக் கூறுபவற்றைக் குறிப்பிடவில்லை. crude communism பற்றி

விளக்குகையில் மாக்ஸ் இன்றைய சோசலிச சமூகங்களில் உருவாகியுள்ள தீமைகள் போன்றவை தனியுடமை அழிக்கப்படும் போது உண்டாவதைத் தீர்க்கதரிசனத்துடன் கூறியுள்ளார். இதை ராஜதுரை ஏன் கவனிக்கவில்லையோ தெரியாது.

“மானிட வளர்ச்சியின் இறுதி இலட்சியமாக அது (கமியூனிசம்) இருக்க முடியாது” என்றும் “மாக்சின் சிந்தனையில் ஒரு மூடப்பட்ட எதிர்காலத்திற்கு இடம் இல்லை (பக். 141) என்றும் ராஜதுரை கூறுகிறார். இதுவும் கையெழுத்துப் படிகளைச் சரியாக ஆராயாததால் ஏற்பட்ட தவறு. மாக்ஸ் ஓரிடத்தில் கமியூனிசம் என்பதை மானிட வளர்ச்சியின் இறுதி இலட்சியம் என்ற கருத்திலும், இன்னோர் இடத்தில் அந்த இறுதி இலட்சியத்தைக் குறிக்க சோசலிசம் என்ற கருத்தில் கமியூனிசம் என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்துகிறார். மாக்ஸ் கையெழுத்துப்படிகள் எழுதிய காலத்தில் திட்டவாட்டமாகச் சொற்களை வரையறுத்துக் கொள்ளாத காரணத்தாலேயே இது நேர்கிறது. (ஹெகலிடம்

இருந்துபெற்ற இயங்கியலே ஒரு மூடுண்ட அமைப்பு என்பதை ராஜதுரை மறந்து விடுகிறார்.) இதன் காரணமாக குழப்பம் உண்டாகிறது. ராஜதுரை தவறுவிட்டுள்ளது இதனாலேயேயாகும். இவற்றை நோக்கும்போது ராஜதுரை கையெழுத்துப்படிகளை வாசித்தாரா என்ற கேள்வியே மேலோங்குகிறது. கையெழுத்துப்படிகளை ஆராயாமல் அந்நியமாதல் பற்றி விளக்க முற்படுவது தொல்காப்பியம் படிக்காமல் பழந்தமிழ் இலக்கண மரபுகளை விளக்க முற்படுவது போலாகும்.

(இக்கட்டுரையின் தர்க்க அமைப்பைக் கிரகித்துக் கொண்டவர்களுக்கு - மற்றவர்களுக்கு கட்டுரை வெறும் பெயர் உதிர்ப்பாகவேபடும் அதற்குக் கட்டுரையாசிரியர் பொறுப்பல்ல - ஹெகலியக் கருத்து முதல்வாதச் சித்தாந்தத்தின் பிரச்சனைகள் மாக்கிசுத்தில் இடம்பெறவில்லை என்று நம் புத்திஜீவிகள் நம்பிக் கொண்டிருப்பது ஒரு மாயையே என்பது புரியும். இம்மாயையை நீக்கி ஒரு புதுப்பாதையை அமைப்பதற்கான முன்னுரையாகவும் இக்கட்டுரை அமைகிறது.)

* ‘அந்நியமாதல்’ புத்தகத்தில் கடந்து செல்லல் பற்றிய அத்தியாயத்தில் ராஜதுரை மெஸ்ஜோரஸ் (Meszaros) கூறியவற்றை மேற்கோள் காட்டிச் சுற்றிவளைத்துப் பேசுகிறாரே ஒழியக் கடந்து செல்லலைப் பற்றித் தர்க்கரீதியான கட்டுக்கோப்புடன் தெளிவாகத் தம்முடைய விளக்கத்தை முன்வைக்கவில்லை. கையெழுத்துப்படிகளின் கடைசிப் பகுதியான ‘Critique of the Hegelian Dialectic and Philosophy as a Whole’ என்பது பற்றியும் அவர் கவனிக்கவில்லை. கடந்து செல்லல் பற்றிய விளக்கத்திற்கு இப்பகுதி அத்தியாவசியமானது. கையெழுத்துப்படிகளை இரண்டாங்கை மூன்றாங்கையாக அறிந்ததன் விளைவு இது இதன் காரணமாகவே இங்கு பரிமாணம் பேட்டியையும் பயன்படுத்துகிறேன்.

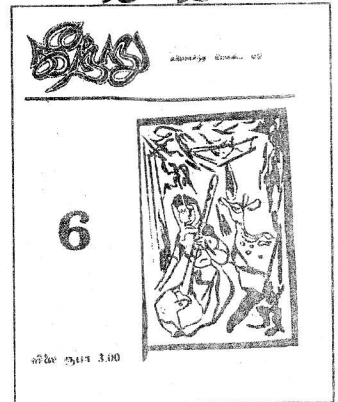
** ஜேர்மன் சித்தாந்தம் (German Ideology) முதல் அத்தியாயம் பகுதி II, 3, 6 ஆகிய இடங்களில் மாற்றத்துக்குப் பிரக்ஞை காரணமாகாது, என்றும் அவ்வாறு கூறுபவர்களைக் கண்டித்தும் எழுதுகிறார். மாக்ஸ் கண்டிப்பது ஒரு அபௌதீகவாதக் கருத்தாக்கத்தையே (Metaphysical Concept) மேற்குறித்த பிரக்ஞை இதுவல்ல. அது காலம் இடம் ஆகியவற்றுள்ளேயே சாத்தியமாவது (Temporal) படிகளில் இக்கருத்திலேயே இது பிரயோகிக்கப்படுகிறது. “நடைமுறை ரீதியாகவும் கொள்கை ரீதியாகவும் உணரக்கூடிய, மனிதனையும் இயற்கையையும் சாரமென அறியும் பிரக்ஞையிலிருந்து உருவாவது சமவுடமை” (“It proceeds from the theoretically and practically sensuous consciousness of man and nature as the essence” - 3rd manuscript private property and communism”

டி. டி. சுவராம்

கடடுரையாசிரியர் தற்போது நம்மத்தீயில் இல்லை என்பது ஆழ்ந்த வருத்தத்திற்குரிய விடயம். ஐவரால் எழுதப்பட்ட முதல் முழு நீளக் கடடுரை இதுவாகும். கல்லூரனை ஆசிரியராகக் கொண்டுவெள்வந்த கீற்று சஞ்சிகையின் 20.03.1983 தகதியுடைய 6 ஆவது இதழில் பரசுரமாதது. எஸ்.என். இராஜதுரையால் மாற்றுவரையாடல் செய்யப்பட்டபோதும் கீற்று தீன்றுபோனதால் அது வாச்ப்புக்குக் கிடைக்கவில்லை. எஸ்.என்.இராஜதுரை மாற்றுவரையாடல் செய்யவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பில் கீற்று இதழுக்கு நன்றி தெரிவித்து இக்கடடுரை ஆகவே இதழில் மீள்பரசுரமாக்கிறது.

கீற்று இதழ் 06

மெல்லென உயர்ப்புறும் மக்கள் துன்புறுத்தி

அருகன்

தமிழர் தாயகம் பொங்கு தமிழ் முழக்கத்தில் புனகாங்கிதப்பட்டு நிற்கின்றது. எழுச்சிப் பிரகடனங்கள் விண்ணை முட்டுகின்றன. மாணவர்களிலிருந்து ஓய்வூதியர்கள் வரையாழ்ப்பாணத்தில் பொங்குதமிழில் பங்கு கொண்டனர். தலைவர் வே. பிரபாகரனின் படங்களுடன் விடுதலை முழக்கமிட்டு அணிவகுத்துள்ளனர். இரண்டு இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் திரண்டு உரத்துக் கூவியுள்ளனர். ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக வார்த்தைகளால் ஓங்கி அறைந்துள்ளனர்.

மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கும் மேல் போருமற்ற சமாதானமுமற்ற காலம் கழிந்திருக்கின்றது. பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு ஊடாக கொழும்பு அரசாங்கம் எதையும் தரவில்லை. பேசிப் பயனில்லை என்ற கட்டத்திற்கு தமிழ் மக்கள் வந்துள்ளனர். ஆங்காங்கு பல்வேறு வடிவங்களில் வன்முறை உணர்வுகூடக் கூட கொப்பளிக்கத் தொடங்கியுள்ளன.

மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விடுதலைப் புலிகளும் ரணில் அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்ட புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையும் அதன்வழியாக உருவான போர் நிறுத்தமும் பலனளிக்காத கட்டத்திற்கு வந்து விட்டது. இறுதியாக இருதரப்பினராலும் கைச்சாத்திடப்பட்ட P-Toms எனப்படும் சுனாமிப் பொதுக்கட்டமைப்பு உடன்பாடு கூட சிங்களத் தீவிரவாதத்தின் முயற்சியின் நிமித்தம் தடைப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச நகரங்களில் நடைபெற்ற பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு ஊடாக முயற்சிக்கப்பட்ட எந்தவிடயங்களும் இடம்பியளவுகூட வெற்றியளிக்கவில்லை.

இனப்பிரச்சினைக்கான சமரச முயற்சிகள் தொடர்பாக எவ்வித அரசியல் பக்குவமும் இல்லாமல் சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் பூசல்களுக்குள் அகப்பட்டுள்ளன. அக் கட்சிகளுக்குள் உட்கட்சிப் பூசல்களும் தீவிரப்பட்டு வருகின்றன. மிகக் குறிப்பாக கொழும்பின் பிரதானமான அரசியல்கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆகியன இனப்பிரச்சினை விவகாரங்களில் மட்டுமல்ல சுனாமி நிவாரண விவகாரங்களை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் எப்படி நிர்வகிப்பது என்பன போன்ற விடயங்களிலேயே முரண்பட்டு நிற்கின்றன. சிங்களக் கட்சிகள் ஒற்றுமைப்பட்டு தமிழர் உரிமைப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளும் திராணியற்றுப் போயுள்ளனர்.

பொளத்த மத அடிப்படையானவாதிகளான ஜாதிக ஹெல உறுமயவினரும் சிங்கள இனவாதச் சித்தாந்திகளும் போலி மாக் சிஸ்டிக்களான ஜே.வி.பி. இனரும் சிங்கள சமூகத்தை தீவிர தமிழ் எதிர்ப்புணர் வாளர்களாகி இனப்பிரச்சினைக்கான ஒரு இராணுவத் தீர்வை சாத்தியமாக்கும் சூழலுக்கு வழிசமைத்தபடி உள்ளனர்.

இக்கட்டத்தில் வரப்போகும் ஜனாதிபதித் தேர்தல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தலைவியும் நாட்டின் தற்போதைய நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியுமான சந்திரிக்கா குமாரதுங்காவுக்கும் நாட்டின் தற்போதைய பிரதமரும் ஜனாதிபதித் தேர்தல் வேட்பாளருமான மகிந்த ராஜபக்ஷவுக்கு மிடையில் சண்டையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மகிந்த ராஜபக்ஷ தனது தேர்தல் வெற்றியை மட்டும்கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஜே.வி.பி. ஜாதிகஹெல உறுமய ஆகியவற்றுடன் உடன்படிக்கைகளைக் கைச்சாத்திட்டுள்ளார்.

தமிழர் உரிமைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கக்கூடிய எந்த எதிர்காலப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் மூடுவிழா நாடாத்தக்கூடிய வகையில் மகிந்த ராஜபக்ஷ கைச்சாத்திட்ட உடன்படிக்கைகள் அமைந்துள்ளன. தீவிரவாதச் சிங்களவர்களின் வாக்குப் பலத்தை தனக்கு ஈட்டிக்கொள்வதே அவரது இலக்கு. இந்த உடன்படிக்கைகள் அதிகாரப்பகிர்வு மூலம் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை இல்லாமலே செய்கின்றது என்றும் ஒற்றையாட்சி முறையை மட்டுமே வலியுறுத்துகின்றது என்றும் நீலக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு புலம்பத்தொடங்கியுள்ளார் நாட்டின் தற்போதைய ஜனாதிபதி.

தான் அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டிய மேலும் ஒரு ஆண்டுகாலத்தை சட்டச் சூழலைப் பயன்படுத்தி எல்லோரும் சேர்ந்து தடுத்துவிட்டார்கள் என்பது ஜனாதிபதியின் பிரதான கவலை. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியாகவும் நிறைவேற்று நிர்வாக அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாகவும் தானிருக்க, தேர்தல் உடன்படிக்கைகள் தனக்குத் தெரியப்படுத்தப்படாமல் மகிந்த வால் மேற்கொள்ளப்பட்டமை தொடர்பாக பொறுமையிழந்த ஜனாதிபதி கடந்த செப்டம்பர் இறுதிவாரத்தில் நடைபெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் கொதித்தெழுந்தார். பிரதமர் மகிந்தவை சதிகாரா! எனக்கும் சுதந்திரக்கட்சிக்கும் எதிராக சதிசெய்யவனே! ஜி.எல்.பிரிஸ், எஸ்.பி. திலாநாயக்கா போன்ற சிரேஸ்ட உறுப்பினர்களை நீர்தான் சதிசெய்து வெளியேற்றினீர். அனுரத்தரத்தத்தைக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை சோடித்தீர் எஸ். பி.திலாநாயக்கவை உள்ளே தள்ள நீர் தான் காரணம் என்று மகிந்தவை வைத்து தள்ளியுள்ளார் ஜனாதிபதி. பதிலுக்கு மகிந்தவும் சொற்களைகளால் தாக்கியுள்ளார்.

தான் அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டிய மேலும் ஒரு ஆண்டுகாலத்தை சட்டச் சூழலைப் பயன்படுத்தி எல்லோரும் சேர்ந்து தடுத்துவிட்டார்கள் என்பது ஜனாதிபதியின் பிரதான கவலை. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியாகவும் நிறைவேற்று நிர்வாக அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாகவும் தானிருக்க, தேர்தல் உடன்படிக்கைகள் தனக்குத் தெரியப்படுத்தப்படாமல் மகிந்த வால் மேற்கொள்ளப்பட்டமை தொடர்பாக பொறுமையிழந்த ஜனாதிபதி கடந்த செப்டம்பர் இறுதிவாரத்தில் நடைபெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் கொதித்தெழுந்தார். பிரதமர் மகிந்தவை சதிகாரா! எனக்கும் சுதந்திரக்கட்சிக்கும் எதிராக சதிசெய்யவனே! ஜி.எல்.பிரிஸ், எஸ்.பி. திலாநாயக்கா போன்ற சிரேஸ்ட உறுப்பினர்களை நீர்தான் சதிசெய்து வெளியேற்றினீர். அனுரத்தரத்தத்தைக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை சோடித்தீர் எஸ். பி.திலாநாயக்கவை உள்ளே தள்ள நீர் தான் காரணம் என்று மகிந்தவை வைத்து தள்ளியுள்ளார் ஜனாதிபதி. பதிலுக்கு மகிந்தவும் சொற்களைகளால் தாக்கியுள்ளார்.

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு தொடர்பான தனது அதிகாரப் பகிர்வுக் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டுவிட்டதா என்ற சார்பட ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் பிரதித்தலைவர் கருஜெயசூரியா ஜனாதிபதிக்கு எழுதியிருந்த கடிதம் தொடர்பாக அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டபோதே பிரதமர் ஜனாதிபதி வார்த்தைமோதல் நடந்தது. பிரதமர் ஜே.வி.பி. ஜாதிகஹெல உறுமய முதலிய கட்சிகளுடன் மேற்கொண்ட உடன்பாடு இனப்பிரச்சினைக்கான அதிகாரப் பகிர்வு முயற்சிகளைப் பாதிக்கும் என்ற பாணியில் தமிழர் உரிமைப் பிரச்சினைக்கான தீர்வை முன்வைப்பதில் தன் பாடுகள் பல பட்டவர் போல காட்டிக் கொள்கையில் வார்த்தை ஜாலமாடினார் ஜனாதிபதி.

கடிதம் எழுதிய கருஜெயசூரியாவோ சமாதானத்துக்கான போர் என்ற பாணியில் தமிழர் தாயகத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்ய படைகளுக்கு உத்தரவிட்ட சந்திரிக்கா குமாரனது துங்கா ஜனாதிபதி வேட்பாளரான மகிந்த ராஜபக்ஷவோ இவர்களது கட்சிகளோ தமிழர் உரிமைப் பிரச்சினையை வெறுமனே சுய நலமிக்கதாக தத்தமது சொந்த அரசியல் சதுரங்கத்தின் காய்நகர்த்தலுக்கே பயன்படுத்துகின்றன. இவர்கள் அனைவரும் முந்தியோ பிந்தியோ சிங்களத் தீவிரவாதிகளிடம் மண்டியிட்டு காரியங்கள் சாதித்து தமது அதிகாரத்தை கவைக்க முற்படுபவர்களே. தெற்கின் அரசு இயந்திரத்தின் எந்தக் கூறும் தமிழர் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உள்ளளவு கூட விட்டுக் கொடுத்து இனி எதுவுமே செய்யமுடியாத கட்டத்தை அடைந்துள்ளன.

தமிழ்மக்கள் தமது இராணுவ அரசியல் உபாயத்தை சர்வதேச ஒழுங்கமைவுக்குள் நிலைத்து நீடிக்கக்கூடிய பலமாகப் பேணிக் காப்பாற்றிக் கொள்வதும் விடுதலைக்காக கவனமாக நவரவதுமே வழியாகும் என்பதையே பொங்குதமிழும் எழுச்சிப் பிரகடனங்களும் வலியுறுத்துகின்றன.

நினைவு கொளல் :

பிரதிமைக் கலைக்கோர் இராசரத்தினம் (1927-2005)

-பேராசிரியர் சோ.கிருஷ்ணராஜா-

திருகோணமலை மாவட்ட சித்திரவித்தியாதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற க. இராசரத்தினம் ஓர் ஓவியக் கலைஞன் மட்டுமல்ல, ஒரு நாடக ஆர்வலரும் கூட. யாழ்ப்பாண ஓவியர்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறும் இவர் மிகச் சிறந்த பிரதிமைக்கலை ஓவியராவார். ஓவியக்கலையில் ஐயாத்துரை நடேசவைத் தன் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளும் இராசரத்தினத்தின் நடேசுவின் பாதிப்புகள் நிறைய உண்டு. முக்கியமாக ஓவியத்தின் வர்ணத்தெரிவும், சேர்க்கையும் நடேசுவின் வழிவந்தது. இன்று ஏறக்குறைய 18 ஓவியங்கள் வரை இவரின் கைவசமிருந்தன. இவற்றில் பிரதிமை, நிலக்காட்சி ஓவியங்களே குறிப்பிடத்தக்கன. இவை தவிர நூட் (Nude) மனிதக் காட்டுருக்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் என்பன இவர் கைவசமிருந்தன.

நூட் மற்றும் மனித காட்டுருக்களும் ஓவியக் கல்வியின் பயிற்சிகளாக உள்ளது. பிற்காலத்தில் பிரதிமை ஓவியத்தில் சிறப்பான தேர்ச்சி பெற இவை உதவின எனலாம். இராசரத்தினத்தின் பிரதிமை ஓவியங்கள் உயிரோட்டமுடைய ஆக்கங்களாகும். "பிரதிமைக்கலை நரம்பு வெடிக்கும் பிரச்சினைக்குரிய கலை, இது புகைப்படம் போல் அமையலாகாது. ஆக்கமுறையில்மைத்தல் வேண்டும்" எனக் கூறுகிற இராசரத்தினம் 1949ம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் கன்னியர்மடம் மகளிர் கல்லூரியில் இயங்கிய எஸ்.ஆர். கனகசபையின் வின்ஸர் ஆட்கிளப்புடன் இணைந்து அதன் இறுதிக்காலமான 1955ம் ஆண்டு வரை இயங்கியவர்.

பிரதிமை ஓவியம், ஓவியத்தொடுப்பமைவு, நீர்வண்ணப் பிரயோகம் என்பனவற்றில் சிறப்புத் தேர்ச்சிபெற்ற இராசரத்தினத்தின் ஓவியங்கள் கிராமத்திற்குத் திரும்பும் வண்டில் (1951 தைலவர்ணம்), பொதுக் கிணற்றில் குளித்தல் (1959 தைலவர்ணம்), திருவெம்பாவை (1951 தைலவர்ணம்) இதற்கான சிறப்பான உதாரணங்களாகும்.

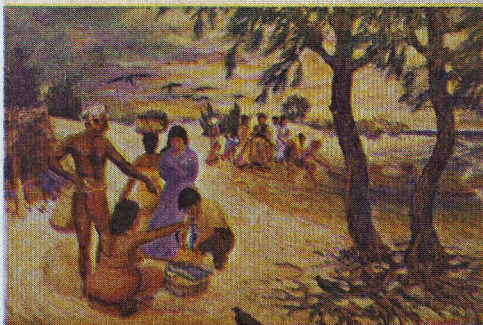
இரு பரிமாணச் சட்டத்தில் முப்பரிமாணத்தைக் கொண்டுவரும் இராசரத்தினத்தின் ஓவியங்கள் அனைத்திலும் பச்சைவர்ணப் பிரயோகம் முதன்மை பெறுகிறது. நிலக்காட்சிகளின் வர்ணத் தெளிவும் பிரயோகமும் ஓவியத்தின் சிறப்பான வெளிப்பாட்டைச் சாத்தியமாக்குகிறது. மொத்தத்தில் செழுமையான வர்ணப் பிரயோகம் இராசரத்தினத்தின் ஓவிய ஆக்கங்களின் சிறப்பம்சமாகும். இதுவே ஓவியப் பொருளிற்கும் பின்னணிக்கும் இடையிலான பூரண இசைவைக் கொண்டு வருகிறது.

சங்கீதத்தில் சுருதி சேர்க்கத் தெரியாதவர்கள் எவ்வாறு கச்சேரி செய்ய முடியாதோ அவ்வாறே ஓவியத்திற்கு வர்ணம் பற்றிய அடிப்படை அறிவு தேவை எனக் கூறுகிற இராசரத்தினம் இயற்கையைப் பிரதி செய்பவன் கலைஞன் அல்ல என்கிறார். ஓவியங்கள் குறைபாடுகளின்றும் நீங்கி உயர் அழகுடன் அமைவதால் இது உயிர்த்துடிப்பைப் பெறும் கலைஞனின் ஆக்கத்திறனே ஓவியத்தைக் கலை ஆக்குகிறது.

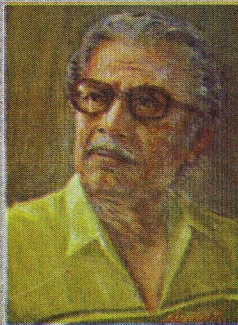
புதுமைத் தன்மையே நவீன ஓவியத்தின் உயிர்நாடி எனக் கூறும் இராசரத்தினம் கலையென்பது தனிநபர் அது தனியார் வேற்றுமையுடையதாயிருப்பதால் பலவாதலும் பலபடப் பேசலும் இயல்பாகும், என்பதுடன் உண்மை, நேர்மை, சுயசிந்தனையோடு கலைஞன் செயற்பாட்டால் அது புதுமையாகவும் எல்லோராலும் ஏற்கப்படுவதுடன் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியும் என அபிப்பிராயப்படுகின்றார்.

கலைஞன் நேர்மையானவனாயிருத்தல் வேண்டும், பொதுமக்களிற்கு "பார்த்தல்" ஞானம் இல்லை, கல்வியறிவில்லாதவர்கள் கலை பற்றிப் பேசுதல் ஆகாது என கலையொழுக்கத்தை வற்புறுத்தும் இராசரத்தினம் நம்மிடையே வாழ்ந்த சிறந்தோர் ஓவியக் கலைஞன் என்பதில் ஐயமில்லை.

கடற்கரை

தன் உருவம்

நிலக்காலம்

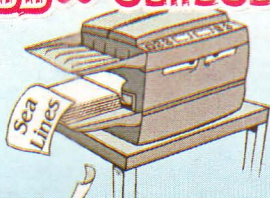
சீ லைன்ஸ் கொம்ப்ளெக்ஸ்

அன்பளிப்பு, அலகுசாதனம், அவர்சல்வர்,
ரீசைர்ப் டிரெசுக்கள், அலுவலகம் மற்றும்.....

டிஜிற்றல் போட்டோப் பிரித்

லெர்னேற்றிங்

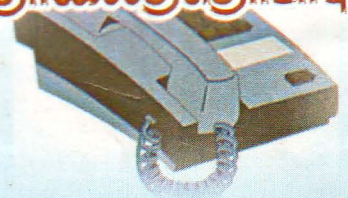

அனைத்தையும்

ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

தொலைத்தொடர்பு

ஃபக்ஸ்

யாழ் ⇨ கொழும்பு ⇨ யாழ்

பயணசேவை

Phone: 021 226 3588

0602 212881

0602 212402

Fax: 021 226 3588

Sea Lines Complex

வதிரி வீதி, உடுப்பிடடி